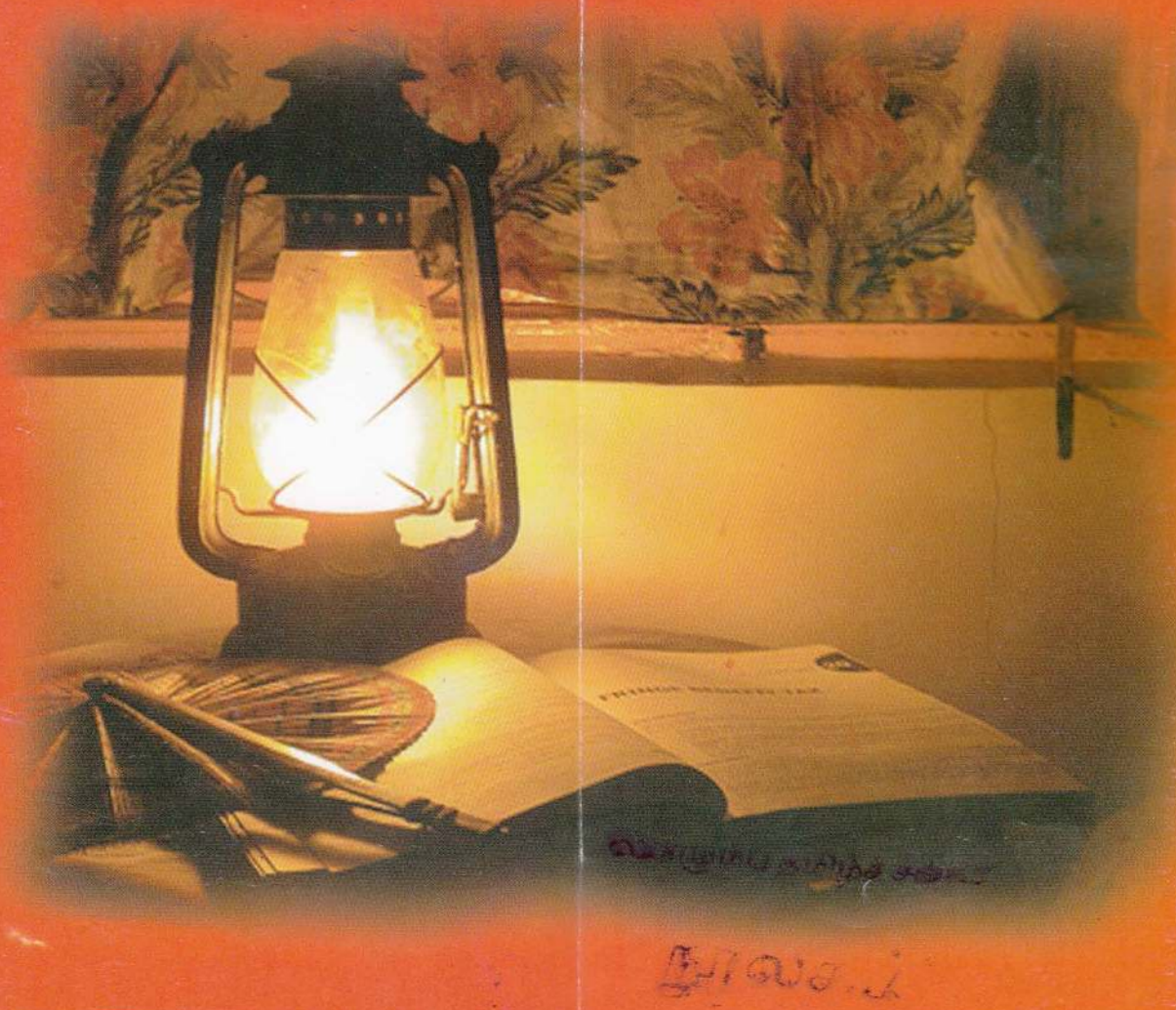

ஆர்வணி

பிரதம ஆசிரியர் : க.பரணீதரன்

47

கனல இலக்கிய மாத சஞ்சிகை

ஆவணி - 2012

60/=

நதியினுள்ளே...

சிறுகதைகள்

இ.சு.முரளிதரன்

ம.விஜிதா

த.கலாமணி

நேர்காணல்

கெகிறாவ ஸுலைவறா

கவிதைகள்

த.ஜெயசீலன்

கு.றஜீபன்

கெகிறாவ ஸுலைவறா

வெற்றி.துஷ்யந்தன்

யாழ்.சைனப்

ச.முருகானந்தன்

வஸீம் அக்ரம்

எம்.எம்.ஜெயசீலன்

கட்டுரைகள்

லெ.முருகபுபதி

துறையூரான்

சு.வில்வரத்தினம்

அந்தனி ஜீவா

யோகேஸ்வரி சிவப்பிரகாசம்

நூல் மதிப்பீடு

தெணியான்

நூல் அறிமுகக்குறிப்புகள்

நாச்சியாதீவு பர்வீன்

கலை இலக்கிய நிகழ்வுகள்

பேசும் இதயங்கள்

அட்டைப்படம் - நன்றி இணையம்

ஜீவநதி

2012 ஆவணி இதழ் - 47

பிரதம ஆசிரியர்

கலாமணி பரணீதரன்

துணை ஆசிரியர்

வெற்றிவேல் துவீயந்தன்

பதிப்பாசிரியர்

கலாநிதி த.கலாமணி

தொடர்புகளுக்கு :

கலை அகம்
சாமணந்தறை ஆலடிபிள்ளையார் வீதி
அல்வாய் வடமேற்கு
அல்வாய்
இலங்கை.

ஆலோசகர் குழு:

திரு.தெனியான்
திரு.கி.நபராஜா

தொலைபேசி : 0775991949
0212262225

E-mail : jeevanathy@yahoo.com

வங்கித் தொடர்புகள்

K.Bharaneetharan
Commercial Bank
Nelliady
A/C - 8108021808
CCEYLKLY

இச்சஞ்சிகையில் இடம்பெறும் அனைத்து ஆக் கங்களின் கருத்துக்களுக்கும் அவற்றை எழுதிய ஆசிரியர்களே பொறுப்புடையவர்கள். பிரசுரத்திற்கு ஏற்றுக் கொள்ளப்படும் படைப்புகளைச் செம்மைப்படுத்த ஆசிரியருக்கு உரிமை உண்டு.

- ஆசிரியர்

ஜீவநதி

(கலை இலக்கிய மாத சஞ்சிகை)

அறிஞர் தம் இதய ஓடை

ஆழ நீர் தள்ளை யொண்டு

செறி தரும் மக்கள் எண்ணம்

செழித்திட ஊற்றி ஊற்றி...

புதியதோர் உலகம் செய்வோம்!.

- யாரதிதாசன் -

திண்ணைப் பேச்சு

இலக்கிய உலகில் இன்று பரவலாகவே செவிவழி வந்து சேரும் ஆதாரமற்ற சில வீண் பேச்சுக்கள் குறித்து அசட்டையாக இருக்க முடியவில்லை. வீண் வம்புக்கு இழுக்கும் இப்பேச்சுக்கள் குறித்து அக்கறை கொள்ளத் தேவையில்லைத்தான். ஆனாலும், இலக்கிய உலகில் காலடி எடுத்து வைக்கத் துவங்கும் இளைய சந்ததியினரிடத்து நச்சு விதைகளை விதைத்து ஒரு பக்கச் சார்பான பார்வையை ஏற்படுத்த முனைகின்றன என்ற வகையில் இந்த வீண் பேச்சுக்களும் களையப்பட வேண்டியவை.

இலக்கிய உலகில் காலத்திற்குக் காலம் எத்தனையோ கோட்பாடுகளும் கருத்தியல்களும் தோன்றத்தான் செய்கின்றன. ஆனால் இவற்றுள் பல காலவோட்டத்தில் நின்று பிடிக்க முடியாமல் வலுவிழந்து போயின, நின்று நிலைத்து உயிர் வாழ்பவை காலத்தால் நிர்ணயிக்கப் படுபவை; காலத்தால் புடம் போடப்படுபவை. இங்கு காலம் என்பது நிறைந்த பொருளுடையது.

இன்று இலக்கிய உலகில் செல்வாக்குப் பெற்று வருகின்ற சில கோட்பாடுகள் ஆழ்ந்த பொருளுடையன. வேற்று மொழி இலக்கியத்தில் தோற்றம் பெற்று தமிழ் இலக்கியத்தில் புகுத்தப்படுகின்ற புதிய கருத்தியல்களை உள்வாங்குவதற்குப் பொருத்தமான தமிழ் இலக்கியச் சூழல் இன்னமும் தோற்றுவிக்கப்படவில்லை. இக் கருத்தியல்கள் பற்றிய விளக்கமின்றியே சிலர் இக்கருத்தியல்களின் பேரால் இன்றைய தமிழ் இலக்கியப் படைப்புக்களை விமர்சனம் செய்ய முற்படுகின்றனர். "இவர்கள் பழையவற்றையே எழுதிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் இவர்களிடம் புதுமை இல்லை". என்று கூறி, புதிய கருத்தியல்கள் கொண்ட படைப்புக்களுக்கான வகை மாதிகளைக் குறிப்பிடாமல், ஆடிக்கொரு தரம் "தலை"காட்டுகின்றவற்றை புதிய கருத்தியல்கள் கொண்டவை என பட்டியற்படுத்துகின்றனர். இலக்கிய வரலாறு குறித்தோ இலக்கிய போக்குக் குறித்தோ எது விதமான முன்னறிவுமில்லாத தமிழ் இலக்கிய மாணவர்களிடம் புதிய சொற் பிரயோகங்களைக் கையாண்டு சொற்சிலம்பமாட எத்தனிக்கின்றனர். இதில் வேடிக்கை என்னவென்றால் ஆழ்ந்த வாசிப்புப் பின்னணியோ இலக்கிய ஈடுபாடோ இல்லாத ஒரு சில கவிதைகளையோ அல்லது ஓரிரு சிறுகதைகளையோ எழுதிய புதிய எழுத்தாளர்கள் சிலர் இன்று வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்ற நூல்களையோ சஞ்சிகைகளையோ படிக்காமல் கருத்துக்களை விதைத்துக் கொண்டிருப்பதுதான்.

இந்நேரத்தில் "திண்ணைப்பேச்சு வீரரிடம் கண்ணாயிருக்கணும் அண்ணாச்சி" என்ற பழைய பாடல் தான் ஞாபகத்திற்கு வருகிறது.

- க. பரணீதரன்

மறுவாசிப்புக்குள்ளாகும் புராண - இதிகாச பாத்திரங்கள் காட்டுக்கும் கோர்ட்டுக்கும் அலைந்த இராமபிரான்

இந்துசமயமும் வைணவசமயமும் புராணக் கதைகளினாலும் உபகதைகளினாலும் ஐதீகங்களினாலும் மற்றும் அற்புதங்கள் நிறைந்ததுமான சுதந்திரமான சமயங்கள் என்பதனால் இலக்கியப் படைப்பாளிகளிடத்தில் அவரவர் கற்பனா சக்திக்கு ஏற்ப மறுவாசிப்புக்குட்பட்டு வருவதை அவதானிக்க முடிகிறது.

சிறுவயதில் நாம் படித்த பாடப்புத்தகத்தில் சத்தி-முத்தி புலவர்கள் பற்றிய கதையொன்று படித்திருக்கிறோம்.

ஒரு குளத்தங்கரையில் அரசமரநிழலில் எழுந்தருளியிருந்த ஒரு பிள்ளையார் சிலைக்கு அருகில் தமது உடைகளை வைத்துவிட்டு இரட்டையர்களான சத்தி - முத்துப்புலவர்கள் குளத்திலிறங்கி நீராடிவிட்டு கரைக்கு வந்து பார்த்தபோது அங்கிருந்த அவர்களது உடைகள் மாயமாக மறைந்துவிட்டிருந்தன.

அரசமரப்பிள்ளையாருக்குத் தெரியாமல் அவை திருட்டுப்போயிருக்கமாட்டாது என நம்பிய அந்தப்புலவர்கள் உடனே இப்படிப்பாடினார்களாம்.

தம்பியோ பெண் திருடி
தயாருடன் பிறந்த வம்பனோ
நெய்திருடும் மாமாயன்...

இதெல்லாம் கோத்திரத்துக்குள்ள குணம்.

இவ்வாறு சத்தி முத்துப்புலவர்களினால் எள்ளி நகையாடப்பட்ட பிள்ளையாரை கவியரசு கண்ணாசனும் விட்டுவைக்கவில்லை.

பாகப்பிரிவினை திரைப்படத்தில் ஊனமுற்ற கண்ணையன்(சிவாஜிகணேசன்) பாடுவதாக ஒரு பாடல் (டி.எம்.எஸ்ஸின் பின்னணிக் குரல்)

ஆனை முகனே,
ஆதி முதலானவனே
பானை வயிற்றோனே
பக்தர்களை காப்பவனே...

பிள்ளையாரின் வயிற்றை பானைவயிறு என்று வர்ணித்திருப்பார் கவிஞர்.

இதனையெல்லாம் பொறுத்துக்கொண்ட இந்துத்துவாக்கள் தற்போது ஆண்டாள் பற்றிய ஒரு

சிறுகதையை சர்ச்சைக்குள்ளாக்கியுள்ளனர். ஏற்கனவே புதுமைப்பித்தனும் சிதம்பர ரகுநாதனும் இராமயணத்திலிருந்தும் மகாபாரதத்திலிருந்தும் சில காட்சிகளை புனைந்து படைப்பிலக்கியமாக்கியிருக்கிறார்கள். அவை இலக்கிய உலகில் அதிர்வுகளை ஏற்படுத்தியவை.

அவை பற்றி பின்னர் குறிப்பிடுவதற்கு முன்னர் ஆண்டாள் குறித்து எழுந்துள்ள சர்ச்சை பற்றி பார்ப்போம். அண்மையில் லண்டன் பி.பி.ஸி. தமிழோசை வானொலியில் ஒலிபரப்பான ஒரு தகவலே இந்தப்பத்தியை எழுதத்தூண்டியது.

தமிழ்நாட்டில் பிரபலமான மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகத்தில் இளங்கலை முதலாண்டு தமிழ்ப்பாடத்திட்டத்தில் வைணவத்தின் 12 ஆழ்வார்களில் ஒருவரான ஆண்டாளின் பிறப்பு பற்றி சர்ச்சைக்குரிய கருத்துக்களைச் சொல்லும் நோன்பு என்ற சிறுகதை இடம்பெற்றுள்ள சிறுகதைத்தொகுப்பு பற்றிய செய்தியும் இந்து முன்னணியின் ஆட்சேபமும் தான் பி.பி.ஸி. வானொலியில் ஒலிபரப்பாகியது.

திருப்பாவை இயற்றிய ஆண்டாளின் கதையை நாம் ஏ.பி.நாகராஜனின் திருவருட்செல்வர் படத்திலும் பார்த்திருக்கிறோம். ஆண்டாளுக்கு மறுபெயர் கூடக்கொடுத்த சுடர்க்கொடி. சிறுமி ஆண்டாளாக பேபி பத்மினியும் குமரி ஆண்டாளாக கே.ஆர்.விஜயாவும் ஆண்டாளை ஒரு குழந்தையாக துளசிச் செடி அருகே கண்டெடுத்து வளர்த்த பெரியாழ்வாராக சிவாஜிகணேசனும் நடித்தார்கள்.

வைணவ புராணம் எமக்குச்சொல்லித்தந்த கதையையே ஏ.பி.என். படமாக்கியிருந்தார். ஆனால் நோன்பு என்ற சிறுகதையை எழுதியிருக்கும் செல்வராஜ் தமிழ் இலக்கிய உலகில் மிகுந்த கவனிப்புக்குள்ளான படைப்பாளி. ஏற்கனவே அவரது சில படைப்புகள் சிலாகித்துப்பேசப்பட்டவை.

ஆண்டாளின் பிறப்பு குறித்து மறுவாசிப்பு செல்வராஜனின் சிறுகதையில் சித்திரிக்கப்பட்டு விட்டதுதான் இந்து முன்னணியின் கோபம்.

துளசிச்செடி அருகே கண்டெடுக்கப்பட்ட ஆண்டாள் ஒரு தாசிக்குப்பிறந்ததாக அச்சிறுகதை சொல்வதனாலேயே இந்து முன்னணி, அதற்கு ஆட்சேபம் தெரிவித்து ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் இந்து மற்றும் வைணவ சமய பொதுமக்களிடம் கையொப்பம் சேகரித்து மனுவொன்றை குறிப்பிட்ட மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழக நிருவாகத்திடம் வழங்கியுள்ளது. அத்துடன் அச்சிறுகதை இடம்பெற்றுள்ள கதைக்கோவையை தடைசெய்யவேண்டும் என்று மாநில அரசுக்கும் கோரிக்கை வைத்துள்ளது.

இந்து சமயமும் வைணவ சமயமும் புனைவுகளையும் அற்புதங்களையும் நம்பிக்கைகளையும் அடிப்படையாகக்கொண்டு மக்களிடம் பரவியவை. கூத்துக்கள், மேடை நாடகங்கள், தொலைக்காட்சி நாடகங்கள் (சிரியல்கள்) திரைப்படங்கள் முதலானவற்றில் மட்டுமன்றி புனைவிலக்கியத்திலும் இடம்பெற்று வருபவை. தியாகராஜ பாகவதர் காலத்திலிருந்து கமல்ஹாசன் வரையில் சமயப் புராணங்களை ஐதீகங்களை கற்பனையும் கலந்து திரைப்படமாக்கும் மரபு ஒருவகை வணிகக்கலாசாரமாகியிருக்கிறது.

இலங்கையில், எம்.ஜி.ஆர் நடத்த குடியிருந்த கோயில் திரையிடப்படுமுன்னர் அங்கு தணிக்கைக்குட்பட்டபோது, ஒரு காட்சி ஆட்சேபத்துக்குரியதாக கருதப்பட்டு நீக்கப்பட்டது.

துப்பாக்கிச்சூட்டுக்காயத்துடன் துடிதுடிக்க வரும் எம்.ஜி.ஆர் பண்டரிபாயிடம் வந்து வசனம்பேசுவார். ஒரு கட்டத்தில் அங்கிருந்த ஷோகேஸின் மீது கோபத்தில் ஓங்கி அடிப்பார். அந்த அதிர்வினால் அருகிலிருந்த சிறிய புத்தர்சிலை சற்று ஆடும். இலங்கை பௌத்தர்கள் வாழும் நாடு, அந்தக் காட்சி பௌத்தர்களை புண்படுத்தும் எனச்சொல்லிக் கொண்டு அந்தக்காட்சி நீக்கப்பட்டது.

இப்படி பல கதைகளை சம்பவங்களை பட்டியலிட்டுக்கொண்டு போகலாம்.

இந்தப்பத்தியில் ஏற்கனவே சொல்லப்பட்ட இரண்டு முக்கிய முன்னணி படைப்பாளிகளின் இரண்டு சிறுகதைகளுக்கு இனி வருவோம்.

புதுமைப் பித்தன் தமிழ் சிறுகதை இலக்கியத்தின் முன்னோடி. அவரது புகழ்பெற்ற படைப்பு சாபவிமோசனம்.

கணவன் கோதம முனிவனின் சாபத்தினால் கல்லாகிப்போனவள் அகலிகை. இந்திரனிடம் தெரியாமல் மயங்கி சோரம்போனதனால் அவளுக்கு கிடைத்த தண்டனை கல்லாகிவிடும் சாபம்தான். சிறிதுகாலத்தின் பின்னர் அந்தப்பக்கமாக வந்த இராமனின் கால் பட்டு அகலிகை மீண்டு உயிர்ப்பிக்கிறாள். பிறிதொரு சந்தர்ப்பத்தில் சீதையுடன் உரையாடும் அகலிகை, பதினான்கு வருடம்

வனவாசமிருந்து திரும்பும்போது அயோத்தி மக்களுக்கு சீதை புனிதமானவள் என்று காண்பிப்பதற்காக இராமனின் கட்டளைப்படி சீதை தீக்குளித்ததை அறிந்து வெகுண்டு "என்னை உயிர்ப்பித்த இராமனா இப்பிடிச்செய்தான்" என்று வேதனையுற்று மீண்டும் கல்லாகிப்போனாள். இதுதான் புதுமைப்பித்தனின் சாபவிமோசனம் சிறுகதை. இன்றளவும் இலக்கிய உலகில் பேசப்படும் உன்னதமான சிறுகதை. எத்தனையோ தடவை மறுபிரசுரம்கண்டுள்ள சிறுகதை.

இச்சிறுகதையின் தொடக்கத்தில் புதுமைப் பித்தன் இரத்தினச்சுருக்கமாக இப்படி ஒரு முன்னுரை தருகிறார்.

"ராமாயண பரிசயமுள்ளவர்களுக்கு இந்தக் கதை பிடிபடாமல் (பிடிக்காமல்கூட) இருக்கலாம். அதை நான் பொருட்படுத்தவில்லை."

தனது கதைக்கு இந்துத்துவாக்களிடமிருந்து எதிர்ப்பு வரும் என்று புதுமைப்பித்தன் எதிர்பார்த்திருந்தமையாலேயே குறிப்பிட்ட வரிகளுடன் தனது சாபவிமோசனத்தை பிரசுரத்துக்கு அனுப்பினார்.

தீக்குளித்து மீண்டு அயோத்தியில் இராமனின் பட்டாபிசேகத்திலும் இடம்பெறும் சீதை ஒரு துணி வெளுக்கும் வண்ணானின் கூற்றினால் மீண்டும் இராமனால் காட்டுக்கு அனுப்பி வைக்கப்படுவது வால்மீகி இராமாயணத்தில் தொடர்கிறது. கைகேயியின் ஆணைப்படி முதலில் இராமனுடன் காட்டுக்குச் சென்றவள் பின்னர் இராமனின் ஆணைப்படி மீண்டும் காட்டுக்குச்சென்று துன்பப்பட்டவள் சீதை. அவளது வாழ்வு கானகத்திலேயே பெரும்பாலும் கழிந்து விட்டது. அத்துடன் அசோகவனத்திலும் இராவணனால் சிறை வைக்கப்பட்ட பரிதாபத்திற்குரிய பாத்திரம் சீதை. வால்மீகியின் கதையையும் கேட்காமலேயே மீண்டும் கல்லாகிப்போனாள் அகலிகையை. கேட்டிருந்தால்... தன்னைக்கல்லாக்கிக்கொள்ளாமல் இராமனையே சுட்டெரித்திருப்பாளோ தெரியாது. பெண்மையின் தார்மீகக் கோபத்தை இந்த வால்மீகி இராமாயணத்தை தவிர்த்து புனைவிலக்கியம்ரக்கியிருந்தார் புதுமைப் பித்தன்.

புதுமைப்பித்தனின் நேரடி வாரிசு என்று தமிழ்நாட்டில் சொல்லப்படும் சிதம்பர ரகுநாதன் (இவர் புதுமைப்பித்தனின் நெருங்கிய நண்பர். புதுமைப் பித்தனின் மறைவுக்குப்பின்னர் புதுமைப்பித்தன் வரலாறு மற்றும் புதுமைப்பித்தன் கதைகள்- சில விமர்சனங்களும் விஷமத்தனங்களும் வரலாற்றியல் பூர்வமான ஆய்வு)ஆகிய நூல்களையும் எழுதியிருப்பவர்)

ரகுநாதனின் "வென்றிலன் என்றபோதும்..." என்னும் சிறுகதையும் இலக்கிய உலகில் சிலாகித்துப்

பேசப்பட்ட ஒரு மகாபாரதக்கதை. திரௌபதியைப் பற்றிய கதை.

“ஐவருக்கும் நான் பத்தினியானேன். எனக்கு வாய்ந்த ஐந்து கணவர்களும் என்னிடம் நடந்து கொண்ட விதம்தான் என்னைக் கர்ணனைப்பற்றிய சிந்தனைக்கு மீண்டும் இழுத்துச்சென்றது. இந்த ஐவருக்கும் மேலாக கர்ணனிடம்தான் எனக்கு மனசு ஒட்டக்கூடிய பாசம் இருந்தது.

தருமபுத்திரன் ஒரு ரிஷிப்பிறவி. அவருக்கு மனைவியென்றாள் சதி என்ற தெய்வீகப்பொருள். அவர் பள்ளியறையில் வைத்துக்கொண்டு கூட, திடீரென்று நீதி சாஸ்திரம் போதிக்க ஆரம்பித்து விடுவார். பீமரோ, காதலுக்கோ சல்லாபத்துக்கோ ஏற்றவரில்லை. இடும்பைதான் அவருக்கு சரியான மனைவி. வில்லை முறித்து என்னை மணந்த அர்ஜுனுக்கு நான் பலரில் ஒருத்தி. அவருக்கு சமயத்தில் ஒருத்தி வேண்டும். அது திரௌபதி யானாலும் சுபத்திரையானாலும் ஒன்றுதான். நகுல சகாதேவர்கள் என் கண்ணுக்கு கணவர்களாகவே தோன் டவில்லை. மதினியின் அன்பு அரவணைப்பில் ஒதுங்க என்னும் மைத்துனக்குஞ்சுகளாகத்தான் தோன்றினர்.

இதனால்தான் இந்த ஐவரில் எவர் மேலும் அன்பு செலுத்த முடியவில்லை. உலகமும், அவர்களும் என் பரிவையும் பச்சாதாபத்தையும் எப்படி வேண்டுமானாலும் அர்த்தப்படுத்திக்கொள்ளட்டும். எனினும், எனக்கு கர்ணன் மேல்தான் நேர்மையான அன்பு படர்ந்திருக்கிறது. கர்ணன் நினைவு தான் என் இளமையைக்கூடக் கட்டுக் குலைக்காமல் காத்து வந்தது. இன்று கர்ணன் மடிந்தார். அப்படியானால் ஒட்டிக்கொண்டிருந்த என் வாழ்க்கைக் கனவும் இன்றோடு உதிர்ந்தது என்றுதான் கொள்ள வேண்டுமா?” என்று கேட்கிறாள் திரௌபதி.

இவ்வாறு ஒரு மகாபாரதக்கதையின் முக்கியமான பாத்திரம் பற்றி மறுவாசிப்பு செய்கிறார் ரகுநாதன். இவ்வாறு எழுதுவதற்கு துணிச்சல் வேண்டும்.

குருஷேத்திர போர்க்களத்தில் எத்தகைய சதிகளின் பின்னணியில் கர்ணன், அர்ஜுனனால் கொல்லப்படுகிறான் என்பதை மகாபாரதக்கதை படித்து தெரிந்து கொள்ளலாம். அல்லது பந்துலுவின் இயக்கத்தில் சிவாஜி நடித்த கர்ணன் திரைப்படம் பார்த்து அறிந்து கொள்ளலாம்.

போர்க்களத்தில் “வென்றிலன் என்றபோதும்” திரௌபதியின் மனதில் குடியிருந்தவன் கர்ணன்தான் என்று அச்சிறுகதையை முடிக்கிறார் ரகுநாதன்.

திரௌபதியின் உள்ளத்தை இவ்வாறு சித்திரித்த ரகுநாதன் பின்னர் பாரதியின் பாஞ்சாலி சபதத்தை முன்வைத்து பாரதி நூற்றாண்டு காலத்தில் அண்ணாமலைப்பல்கலைக்கழகத்தில் “பாஞ்சாலி சபதம்: உறைபொருளும் மறைபொருளும்” என்ற தலைப்பில் விரிவான சொற்பொழிவாற்றினார். இது தற்போது தனிநூலாகவும் கிடைக்கிறது.

படைப்பிலக்கியவாதிகள் இவ்வாறு புராணமற்றும் இதிகாசக்கதை மாந்தர்களை காலத்துக்குக் காலம் மறுவாசிப்புக்குள்ளாக்கி வந்திருக்கிறார்கள்.

சிலப்பதிகாரம் படைத்த இளங்கோவடிகள் பற்றிய ஒரு மறுவாசிப்புக்கதையை சுமார் 50 வருடங்களின் முன்னர் கல்கியில் படித்திருக்கின்றேன். ஆனால் அதன் தலைப்பு தற்போது நினைவில் இல்லை.

இளங்கோவடிகள் துறவறம் மேற்கொண்ட தற்கு மாதவியும் ஒரு காரணம் என்று அந்தக்கதை சித்திரிக்கப்பட்டிருந்தது. அப்பொழுது கல்கி ஆசிரியர் அச்சிறுகதைக்கு முன்னுரையாக “இப்படியும் சிந்திக்கலாம்” என்னும் பொருளுணர்ந்த சிறு முன்னுரையை இரத்தினச்சுருக்கமாக புதிவு செய்திருந்தது நினைவு.

இந்தப் பின்னணிகளுடன் தற்போது சர்ச்சைக்கு வந்துள்ள செல்வராஜின் நோன்பு சிறுகதையை பார்க்க முடிகிறது.

ஆண்டாள் பாசரம் இலக்கியத்தில் பேசுபொருள். ஆண்டாளின் பிறப்பின் இரகசியம் புனைவுகள் சார்ந்திருப்பது. ஐதீகம் சொன்னதையே

நம்பியவாறு வாழ்வதும் தொழுவதும் எம்மவர் மரபு. அதிலிருந்து விலகி வேறுவிதமாகச் சிந்தித்தால், கற்பனை செய்து புனைவிலக்கியம் படைத்தால் எதிர் வினைகளும் தவிர்க்க முடியாதவைதான்.

இவ்வாறு இந்து மற்றும் வைணவ மதங்கள் தவிர்த்து ஏனைய மதங்கள் பற்றி எழுதவோ பேசவோ முடியாது. மத அவமதிப்புச்சட்டம் குறுக்கே வந்துவிடும். அல்லது சல்மன் ரூஷ்டிக்கு நேர்ந்ததுபோல் அஞ்சாதவாசத்திற்கு தயாராக வேண்டும்.

நாடும் வேண்டாம் மணி முடியும் வேண்டாம் என்று வனவாசம் சென்ற இராமனின் அயோத்திக்காக எத்தனை உயிர்கள் பலி எடுக்கப்பட்டன என்பதும் பாபர் மசூதி இடிக்கப்பட்டதும் வரலாறு. இராம பூமி எனச் சொல்லப்படும் அயோத்தியும் இராமர் பாலமும் நீதிமன்றங்களை சந்தித்தன.

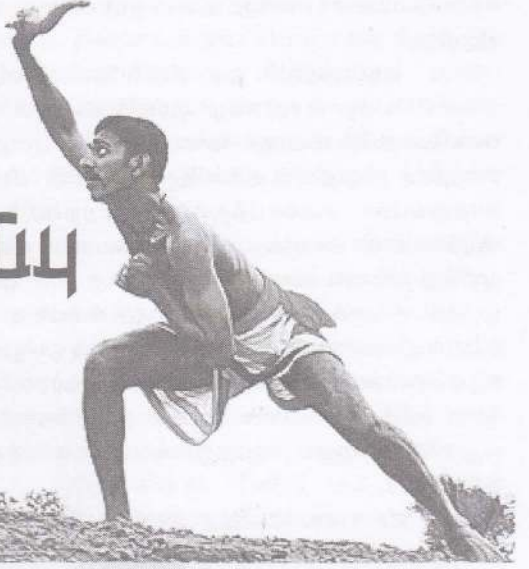
காட்டுக்குப்போன இராமன் தற்காலத்தில் கோர்ட்டுக்குப்போய்க்கொண்டிருக்கிறான்.

பாவம் ஆண்டாள், அந்த சூடிக்கொடுத்த சுடர்க்கொடியும் தற்போது கோர்ட்டுக்கு செல்லப்போகிறான்.

பாடக்குறிப்பு

திகதி 18.05.2012

தரம் - 13 கலை

பாடம் - தமிழ்

அலகு - புணரி முற்றத்துப் புதிரான எல்கரச்சோழன் செருமுகம் நோக்கிய சரிதம்.

தேர்ச்சி - இனக்குழும வரலாற்றில் தினவெடுத்த புயங்கள் குறித்து அறிந்து கருத்துகளை முன் வைப்பார்.

தேர்ச்சிமட்டம் -

(அ) மகியசிம்மன் நோன்பின் அந்தத்தில் பிள்ளைக்கறி யாசித்து நிணப்பற்பசையால் ஈறுகள் நுரைக்க கோரப் பற்களில் குருதிகசியப் பல் துலக்கியமை பற்றிப் பண்போடு உரையாடுவார்.

(ஆ) சோழர் குலக்குடிமைகளின் நிர்ப்பந்த அரசு பணி, இழி பொருநர் - மீறவர் என்போரின் பச்சோந்திப் படிமப் பரவலாக்கம் நிகழ்ந்த பின்னணியை அறிந்து கூறுவார்.

(இ) அமர் அறத்தை நிராகரித்த படைக்கலப்பாவனை, ஈமத் தாழிகளின் தேக்கநிலை, நாழிஞ்சியற்ற கொடுங்கோன்மை, பதின்ம அகவை உயவற் பெண்டிர், தாமிர சாசனங்களின் அர்த்தமிழப்பு என்பன இழையோடும் கருத்துக்களை ஆற்றலோடு முன்வைப்பார்.

(ஈ) கொற்றவர் துதி இயம்பும் எதிர்வினையற்ற பிரதிகள், தொன்மம் சார் இனக் கர்வ முகாந்திரத்தால் சுய அடையாளத்தேடலில் சுழியம் நோக்கி மறு கூர்ப்படைந்தமை இன்னோரன்ன விடயங்களைத் தொகுத்துக் கருத்துக்களை முன் வைப்பார்.

செயற்பாடு

மகிய சிம்மனின் உருவொளிச் சிதறல் விம்பப் பெருக்கினால் எல்கரச்சோழன் உருச் சிறுத்து புணரி

முற்றத்துப் புதிராகிப் போனமையும், உயிரிகளின் வதிபுலம் நீங்கு துன்பியல் காதையும் பற்றித் துலங்குவோம்.

நேரம் - 40X3 நிமிடங்கள்.

தர உள்ளீடுகள்

- (i) புணரி முற்றத்துப் புதிரான எல்கரச்சோழன் குறித்த கதைப்பாடல்
- (ii) டிமைத்தாள்
- (iii) எழுது கருவிகள்
- (iv) செயற்பாட்டுப் பத்திரங்கள் - 05
- (v) பொருத்தமாக வரையப்பட்ட காட்சிப்படங்கள் -05
- (அ) ஓம்படையான சோழக் குடிமைகள் மீது சிரச்சேதமும் வன்புணர்வும் அரங்கேறும் காட்சி.
- (ஆ) குறுமறை குடைவகங்களின் மருங்கில் எண் கடந்த சிதைந்த உடலங்கள்.
- (இ) விற்பொறிகள் உந்திய அபரிமிதமான பல்புகழிகள் நிகழ்த்திய சேதம் ஒன்றின் குறுக்கு வெட்டுமுகம்.
- (ஈ) இந்திரஜாலப் படைக்கலம் ஒன்றின் எச்சங்கள்.
- (உ) வதிபுலம் நீங்கிய குழுமங்கள் கிள்ளிவாசல் பாதம் என்னும் இடத்தில் தஞ்சமடைந்திருக்க விடலைப் பருவக் காரன் பசியோடு எலியொன்றை செந்தழலில் வாட்டும் காட்சி.

கற்றல் - கற்பித்தல் செயலொழுங்கு

E1 (E1.GAGEMENT தொடர்புறுத்தல்) 20 நிமிடங்கள்

ஆசிரியர் செயற்பாடு

- (i) ஆதியில் மனிதனுக்கும் கோரப் பற்கள் வளர்ந்திருந்தன என்ற டார்வின் சிந்தனையைக் குறித்துக் கலந்துரையாடல்.
- (ii) கடவுளர் உருவங்களிலும் கோரப் பற்கள் வரையப்பட்ட தன்மையைக் குறிப்பிடல்
- (iii) அலெக்ஸாண்டர் நவின் கிரேக்கம், புத்தர் செய்யிய பாளி, இயேசு கிறிஸ்து விளம்பிய ஹிப்ருவின் கிளை மொழியான அரமிக், பெருவிநோத "பிரமிட்" விஸ்வரூபங்கள் நுவலும் எகிப்தியம் உள்ளிட்ட தோழமைகள் மரணித்த போதும் சிரஞ்சீவித்துவத்தோடு சீவிக்க எத்தனித்த புறநானூற்று மொழியே கடவுளுக்குள் தொலைதல் கோட்பாட்டுக்கு சமாந்தரமான சைதன்ய தரிசனத்தை உருவாக்க துணை புரிந்தமை பற்றிக் கிளவியாடல்.
- (iv) வெண்மணலில் சிற்றில் சிகைத்து விளையாடிய மழலை நிர்ப்பந்த அரசபணியால் புறத்தில் வடுப்பட்டிறந்த தருணம் கொதித்த தாய்மையின் கையறு நிலைப் பாக்களில் "ஈன்ற ஞானறினும் பெரிதே என்று பொருநர் இடைச் செருகிய பாடபேதப் பிரதிகள் குறித்துக் கலந்துரையாடல்
- (v) வரையப்பட்ட படிமங்களைக் காட்சிப்படுத்தி சிந்தனைக் கிளறலை நிகழ்த்துதல்
- (vi) புணரி முற்றம் புதிரான எல்கரச்சோழன் குறித்த கதைப்பாடல்கள் எழுதப்பட்ட டிமைத்தாள்களைக் காட்சிப்படுத்தல்
- (vii) பாடலை இசையுடன் பாடி மாணவர்களும் பாட வழிப்படுத்தல்

மாணவர் செயற்பாடு -

- (i) கோரப் பற்களின் செந்நீர் யாசகம் பற்றி அறிந்து உயிர்ப்புடன் பாடத்துள் பிரவேசிப்பர்.
- (ii) உச்சக்கலவியின் பின் ஒருங்கு குவியும் அலாதிநிலைச் சமாதியாய் கோவிற்கும் மொழிக்கூமான சமன்பாடு சர்வ வியாபகமடைந்தமையைத் துலங்கி கதைப்பாடலினை இசையோடு பாடுவார்.
- (iii) சலனவாதிகள் செவிப்புலன்றோர் பேரவையில் ஆராய்ச்சி மணியின் வடத்தை வலித்து ஓசையைப் பரவலாக்கம் புரிந்தமை பலன் தராது என்பதைத் துலங்கிப் பாடத்துள் நுழைவர்.

E2 (EXPLORATION கண்டறிதல்) 30 நிமிடம்

ஆசிரியர் செயற்பாடு -

- (i) மாணவர்களைச் சமவலுவுள்ள ஐந்து குழுமமாக வகுத்தல்.
- (ii) செயற்பாட்டுப் பத்திரங்களையும், எழுது கருவிகளையும் ஏற்கனவே காட்சிப்படுத்தப்பட்ட டிமைத்

தாள்கள் (பாடல்கள், அரும்பதங்கள் எழுதப்பட்டவை) என்பவற்றை ஒவ்வொரு குழுமத்திற்கும் வழங்குதல்.
(iii) வதிபுலம் நீங்குபடலத்தில் தரிசித்த ஈரக்குரலை நடுங்கும் சம்பவக் குவியல்களை விடையிலே வெளிக்கொணரும் வகையில் வசதிப்படுத்துநராகச் செயற்படுதல்.

(iv) மாணவர்கள் இடைவினை கொள்ளும்போது அவதானித்தலும் செவிமடுத்தலும்.

(v) செயற்பாட்டுப் பத்திரத்திலுள்ள வினாக்கள் தொடர்பாகக் கலந்துரையாடி டிமைத்தாளில் மறுமொழி யிறுக்க வழிகாட்டல்.

உ-ம்: (i) கிள்ளிவாசல் பாதத்தில் இடைத்தங்கல் செய்த காலத்தில் அருந்திய பாழ்குட்டை நீரில் மரணித்து மிதந்த உயிரிகள் சில குறிப்பிடுக?

(ii) புகழிபட்ட சோழமறவர் புண் கிழித்து மரணம் தழுவிய ஆண்பால் காஞ்சியின் அவலங்களை விளக்குக?

(iii) சுயபாதுகாப்பு நாடி வடிவமைக்கப்பட்ட குறுமறை குடைவகங்களில் புதைக்கப்பட்டக் கூடிய பிணங்களின் அதிகூடிய எண்ணிக்கை யாதாக அமைந்திருந்தது?

(iv) மகியசிம்மனின் படைஞரிடம் சரண் புகு சோழக்குடிமைகளின் அவலங்களைச் செவிப்புலனற்றோர் பேரவையில் எடுத்து விளம்பினால் நீதி கிட்ட சராசரியாக எத்தனை நூற்றாண்டுகள் நகரும்?

மாணவர் செயற்பாடுகள் -

(i) அரசதரு இலை அதிர்விற்கு மகியசிம்மன் நிகழ்த்திய அசம்பிரிட்சிய நுட்ப தாண்டவ எதிர்வினைக்கு மாற்று வழிகளைக் கண்டறிந்து அவை பற்றி மற்றவர்களுடன் கலந்துரையாடுதல்.

(ii) கருதுகோள்களை அமைத்து எதிர்வுகூறல், பொதுமையாக்கம் செய்தல்.

(iii) தற்காலிக மாற்றீடுகளைக் கலந்துரையாடல்

(iv) குழுவாகச் செயற்படுதல்

E3 (EXPLANATION விளக்குதல்) 35 நிமிடம்

ஆசிரியர் செயற்பாடு -

(i) எண்ணக்கருக்களை விளக்கு வதற்கு மாணவரின் மனவையை அனுபவங்களை அடிப்படையாகப் பயன்படுத்தல்.

(ii) புணரி முற்றத்துப் புதிரான எல்கரச்சோழனின் அதிரதர், மகாரதனின் இம்சை நிருத்தியத்தால் குடிமைகள் நுகர் கொடுமைகளை தெளிவுபடுத்துமாறு மாணவர் களைக் கேட்டல்.

(iii) மித்திர பேத நுட்பம், சுகிர்பாப காலத்து ஒற்றாடல், செவியறிவுறா உபுறக்கணி வெண்கொற்றம், குடிமைகள் மீதான கொடுங்கோல், இராஜ துரோகத் தண்டம், பன்முக வல்லமையோடு மகிய சிம்மனின் களப்பிரவேசம் என்பனவே எல்கரச்சோழன் மீதான தொழுகையினைச் சிதைத்து இறை விம்பத்தை பழுது செய்து புணரி முற்றத்து புதிராகக் காரணம் என்பதை நியாயப்படுத்துமாறு மாணவரைக் கேட்டல்.

(iv) நியாயமான சகல துலங்களையும் ஏற்றல்.

மாணவர் செயற்பாடு -

(i) தமது தீர்வுகளை அல்லது விடைகளை ஏனைய மாணவர்களுக்கு விளக்குதல்

(ii) ஏனைய மாணவர்களின் கருத்துக்களை விமர்சன ரீதியாகச் செவிமடுத்தல்.

(iii) உயிரிகளின் வதிபுலம் நீங்கு துன்பியல் காதை பற்றிய வினாக்களுக்கு நியாயமான துலங்கலை வழங்குதல்.

E4 (ELABORATION விரிவுபடுத்தல்) 15 நிமிடம்

ஆசிரியர் செயற்பாடு -

- (i) மாற்றுக் கருத்துக்களுக்கு மதிப்பளிக்கும் பக்குவத்தின் அவசியம் உணர்தல்.
- (ii) மீட்பர்களின் சுவீகரிக்கப்படாத சமகாலச் சூழலில் வெறுமையாகி கருத்தகல்வுக்கு உட்பட்டாலும் நெருநல் தேசத்தில் சித்த சுவாதினமற்றோர் சிந்தனையாக ஏற்கப்படாமை குறித்து மேலதிக விடயங்கள் தொடர்பான மாணவர்களது கவனத்தை ஈர்த்தல்.
- (iii) சிரசு காலவதியான சூழலில் தேசம் கடந்த சிற்றரசு செதுக்கல் சொப்பன மீறல் அபத்தமாகவே அமைகின்றமையை ஆழமாக விளங்க வழிப்படுத்தல்
- (iv) மகிய சிம்மனின் சிந்தனைச் சாசன லிபி இரட்டைக் குறியீட்டுத் தன்மையோடு தென்படுவதை ஆழமாக விளக்குதல்.

மாணவர் செயற்பாடு

(i) சான்றுகளிலிருந்து நியாய முடிவுகளுக்கு வருதல்.

(அ) சீராக்கின் ஞானநூல் அதிகாரம் - 1

இறைவசனங்கள் 8 தொடக்கம் 9

“ஆண்டவர் ஒருவரே ஞானியாவார்.
தம் அரியணையில் வீற்றிருக்கும்
அவர் பெரிதும் அச்சத்திற்கு உரியவர்
அவரே ஞானத்தைப் படைத்தவர்
அதனைக் கண்டு கணக்கிட்டவர்
தம் வேலைப்பாடுகளையெல்லாம் அதனால் நிரப்பியவர்”

(ஆ) பரித்ராணாய சாதூனாம்
வினாசாய சதுஸ்கிர்தாம்
தர்மஷம் ஸ்தாபனார்த்தாய
ஸம்பவாமி யுகே! யுகே!

-பகவத்கீதை

(ii) சோழக்குடிமைகள் கழல் அகற்றி சரணாகதியான சமயம் நிர்வாணயாக்கை ஆய்வை அடுத்து இரதங்களில் ஏற்றி முள் எல்லைப்பெருநகரில் சீவிடு செய்யாக் காலத்து விமர்சனங்களை வெளியிடுதல்.

(iii) அவதான்ங்கள், விளக்கங்கள் மற்றும் தீர்வுகளைப் பதிவு செய்தல்.

E5 (EVALUATION மதிப்பீடு) 25 நிமிடம்

ஆசிரியர் செயற்பாடு -

(i) கற்றல் - கற்பித்தல் செயற்பாட்டுக்கு மாணவர்களை தூண்டுவதற்கான ஒழுங்கு முறையிலிருந்து பாட இறுதி வரையில் மாணவர்களை அவதானித்தல், வினாக்கள் தொடுத்து கலந்துரையாடல் மூலம் மதிப்பீட்டை மேற்கொள்வார்.

மாதிரி வினாக்கள் -

(அ) பழங்கற்காலப் பண்பாட்டில் இறந்தவர்களின் உடலங்களை பறவைகளும் விலங்குகளும் உண்ணும்படி எறிந்து விடுவதற்கும், மகிய சிம்மனின் படைஞர் சோழக்குடிமைகளின் பிரேதங்களை அநாதரவாக அழுகி நாறுமாறு விட்ட செயலுக்குமான ஒற்றுமைப் பண்புகளைத் துலங்குக?

(ஆ) எது நடந்ததோ அது நமக்கு எதிராகவே நடந்தது. எது நடக்கிறதோ அது நமக்கு எதிராகவே நடக்கிறது. எது நடக்க இருக்கிறதோ அதுவும் நமக்கு எதிராகவே நடக்கும் என்ற நவகீதா சாரத்திற்கும் செவிப்புலனற்றோர் பேரவைச் செயற்பாடுகளுக்குமான ஒற்றுமைப் பண்புகளைத் துலக்குக?

(இ) எல்கரச்சோழன் புணரி முற்றத்துப் புதிரான பின்னர் வருணாச்சிரம தர்மநிலைப்பாடு, திசைப் புதங்களுக்கு புனித மொழியாடல், அரிவையர் சமத்துவம், பண்பாட்டுக் காப்பு, சோழநில அபகரிப்பு போன்ற பன்முக நிகழ்வுகளின் எதிர்காலம் குறித்த உமது கருத்து நிலைப்பாட்டினைத் தெளிவுபடுத்துக.

(ii) சாரம்சத்தைக் குறித்துக் கொள்ளச் சந்தர்ப்பம் அளிப்பார்.

மாணவர் செயற்பாடு -

- (i) சயமதிப்பீட்டை மேற்கொள்வார்
- (ii) சாரம்சத்தை எதிர் கொள்வார்.
- (iii) எதிர்கால ஆய்வுகளை ஊக்கப்படுத்தும் வினாக்களைக் கேட்பார்.

பின் தொடர் வேலை -

- (i) மாணவர் தேடிக் கற்க வேண்டிய நூல்களை ஆசிரியர் குறிப்பிடுவார்.
(அ) மகாவிஷ்ணு வம்சச்சுவடிகளில் பாடபேதம் - பேரா.பூர்வீகன்
(ஆ) கடவுளுக்கு எழுத மறந்த கண்ணீர் அஞ்சலி - மு.கருணாபதி
(இ) முடிவிலி அறிக்கைகள் - ஐ.நா.அம்பலவாணன்
(ஈ) பூணூல் புனைந்த கசாப்புக்காரன் - D.தேவமகிழ்நன்
(உ) தோட்டத்து வெருளியும் கிளிவிரட்டும் - கூட்டணிவர்ணன்
- (ii) மாணவர் வீட்டில் செய்ய வேண்டிய வேலைகளை ஆசிரியர் வழங்குவார்.

அதிபர் ஒப்பம்

ஆசிரியர் ஒப்பம்

ஆசிரிய ஆலோசகரின் குறிப்பு

- (i) நேர்த்தியான பாடக்குறிப்புக்களோடான பரிச்சயமின்மை தெளிவாகிறது. பாடக்குறிப்பின் வடிவம் பற்றிய ஆழமான புரிதல் அவசியம்.
- (ii) நுட்பமான மொழிக்கையாட்சி விரவாத துரித குறிப்புருவாக்கப் பிரதியாகப் புலப்படுகிறது.
- (iii) நவீன கற்பித்தல் ஊடகங்களின் செல்நெறியில் கற்றல் - கற்பித்தல் செயலொழுங்கை நகர்த்துவதே எளிமையானது. இவ்வலகைக் கற்பிக்க "பரமசிவன் கழுத்து" என்ற திரைப்படப் பிரதியிலிருந்து பின்வரும் காட்சிகளை துணைச் சாதனமாகப் பயன்படுத்தியிருப்பின் மாணவர்கள் இலகுவாகத் துலங்கியிருப்பர்.

(அ) அமிர்த வேட்கையோடு பாற்கடலில் அசுரரும் தேவரும் போராடிய காலத்தில் விடம் தோன்ற ஆழி மயமாக்கல் அனுகூலமாகாமையால் பரமசிவனால் கழுத்தில் விடம் உள்வாங்கப்பட்டு ஊழிக் காலத்தில் உருத்திர தாண்டவம் நிகழும் காட்சி.

(ஆ) நரசிம்ம ஒப்பணையைக் கலைத்த திருமால் மோகினி ரூபனாகத் தோன்றி அசுரர்களை வசீகரித்து வஞ்சித்து அமிர்தத்தை தேவருலத்திற்கே ஏகபோகமாக்கி அரவப்படுக்கையில் அறிதுயில் பழகியவாரே "உயிரிகள் எல்லாம் சமமானவை" என உபதேசிக்கும் காட்சி.

(இ) மோகினி ரூபனான திருமால் பரமசிவனைப் புணர்ந்த காலத்தில் பிரமன் கருவாகி கொப்பூழ் கொடி ஊடாக வெளிவந்து அம்புயத்தில் தரிசனம் கொடுக்கும் காட்சி. (அண்டங்கள் நான்முகனின் படைப்பென மகாவிஷ்ணு வம்சச் சுவடி குறிப்பிடுகிறது. மந்திரமலை, வாசுகிப் பாம்பு, அசுரர், தேவர் என்போரின் தோற்றத்தின் பிறப்பாடு நான்முகனின் கருவுருவாக்கம் நிகழ்வது மகாவிஷ்ணு வம்சச் சுவடியோடு முரண்படுவதைச் சுட்டிக் காட்டியிருக்கலாம்.)

மரணம் அணுகும் தருணம்

குண்டு விழுகிறது:
குலைஅறுந்து சிதறியதாய்
குண்டு விழுந்தாரே குலுங்கி வெடிக்கிறது.
ஒன்றாய் படுத்து உறங்கிய
ஒரு குடும்பம்
சின்னா பின்னமாகிச் சிதைய
அதே அறையில்
தொங்கிய தொடட்டிலில் துயின்ற சிசு மட்டும்
ஒன் டுமே ஆகாமல்
உறவு தேடிக்கதறிற்றாம்!

அந்தக் கணம் மட்டும் ஆருமெதிர் பாராது
கோவிலிற் கும்பிட்டு
ஆசிபெற்றுக் குளிர்ந்து
புறப்பட்ட பஸ் ஏறிப் போகவந்த
ஒருபொடியன்
தடக்கி விழுந்தானாம்...
தலைமீது சில்லேற
நசுங்கியுயிர் விட்டானாம்...
நாற்றிசையுங் கலங்கிற்று!

மரணம் அருகருகே வந்தாலும்-உயிர்போகும்
தருணம் வராதவரை
மரணம் தழுவாது.
தருணம் நெருங்கிவிட்டால்-தடை தடுத்தும்
உயிர் பறிக்கும்
பொறிமுறை
இயங்கியுயிர் எடுக்கும்- தவறாது!
இந்த இடத்தில்
விதிஎன்ற ஒருபொருளும்
தலைஎழுத்து என்பதுவும்
காலம் கணிக்கின்ற கணிப்பென்னும்
ஐந்தொகையும்
நிஜம்என்று நினைக்குதுளம்...
ஏற்காதா உமது மனம்?

த.ஐயசீலன்

புதிய துளிர்ப்பு

உனது சொற்கள்
சித்திரவதைகளால் ஆக்கப்பட்டன .
எப்போதும்
உனது கனவுகளுக்குப் பின்னால்
சுடுகாட்டில் பிணங்கள் எரிகிறது
புதிய காண்பியத்திற்காய் பறந்த
சிறகுகளில் தீப்பிடித்துக் கொண்டது
இனி எப்பவுமே!
மீளமுடியாத பெருந்துயரில்
அமிழ்த்தப்பட்டிருக்கிறாய்.
உனது நந்தவனம்
குண்டுகளாலும் டாங்கிகளாலும்
உழப்பட்டிருக்கிறது.
இரத்தக்கறையோடுதான்
இன்றைய பொழுதுகள் விடிகிறது.
எல்லாம் நடந்தேறிய பின்னும்
உனது அடையாளங்களை
அழித்துக்கொண்டு
மீண்டும்
புதிய கனவுகளோடு
பழைய பொழுதுகளுக்கு
வண்ணம் தீட்டுகிறாய்
இப்போது
புதிய கொள்கையால் நிரம்பி வழிகிறாய்
புதிய துளிர்ப்பிற்கான பருவம்
கைகூடி வருகிறது.

கு.மகீபன்

நேர்காணல்

சுககிருாவ ஸுலைஹா

சந்திப்பு - பரணீ

மொழி பெயர்ப்புத் துறையில் ஈடுபடுவது என்பது எல்லோராலும் செய்யக் கூடிய காரியமன்று. அதற்கு பாரியதொரு அறிவு இருக்க வேண்டும். பயிற்றப்பட்ட ஆங்கில ஆசிரியரான கெக்கிறாவ ஸுலைஹா தற்போது மரதன்கடவல அல் அமீன் முஸ்லிம் வித்தியாலயத்தின் அதிபராகக் கடமையாற்றுகிறார். ஆங்கிலத்தைத் தேடிப் படிப்பதில் தணியாத தாகம் கொண்டவர். இவர் ஏற்கனவே 2009 இல் பட்டுப் பூச்சியின் பின்னுகை போலும் - மொழி பெயர்ப்புக் கவிதைகள் (2009 சிறந்த மொழி பெயர்ப்புக் கான சாகித்திய மண்டலப் பரிசு, மட்டக் களப்பு எழுத்தாளர் ஊக்குவிப்பு மையத்தின் தமிழியல் விருது), 2010 இல் அந்தப் புதுச் சந்திரிகையின் இரவு - மொழி பெயர்ப்புக் கட்டுரைகள் (2010 இல் இலங்கை இலக்கியப் பேரவையின் சான்றிதழ்), 2012 வானம் பாடியும் ரோஜாவும் - மொழி பெயர்ப்புச் சிறுகதைகள், இந்த நிலம் எனது (2012 மொழி பெயர்ப்புக் கவிதைகள்) ஆகிய மொழி பெயர்ப்புத் தொகுப்புக்களை வெளியிட்டு உள்ளார். பெண் படைப்பாளியான கெக்கிறாவ ஸுஹானாவின் சகோதரியே இவர். ஈழத்தின் ஒரேயொரு சிறந்த மொழிபெயர்ப்புத்துறை சார்ந்த பெண் படைப்பாளி இவர். இவரது நேர்காணலை ஜீவந்தி வாசகர்களுக்காக தருவதில் மட்டற்ற மகிழ்ச்சி அடைகின்றோம்.

பரணீ : எழுத்துத்துறையில் உங்களின் பிரவேசம் பற்றி கருக்கமாகக் கூறுவீர்களா?

ஸுலைஹா : மிகுந்த தயக்கங்களுடன் கூடியதே எனதான எழுத்துலகப் பிரவேசம். இந்தத் துறைக்குள் என்னை இழுத்தவர்களில் அக்கா ஸுஹானா, திரு.மேமன்கவி அவர்கள் மிக முக்கியமானவர்கள். 88,89களில் என எண்ணுகிறேன். அவ்வப்போது எதை எதையோ எழுதி அக்கா ஸுஹானாவின் பார்வைக்குக் கொடுப்பேன். அவளே அதன் தகுதி கண்டு பிரசுரத்துக்கான வழிவகைகளைச் செய்வாள். அதிகபட்ச எனது நேரங்கள் ஒரு வாசகனாய்க் கழிந்தது. மேமன்கவியவர்கள் எனது தேர்ந்த வாசிப்புக்கு நிறைய தீனி போட்டார். படித்த "குறிஞ்சி மலர்", "பொன்விலங்கு" போன்ற நாவல்கள், கவியரசர் பாடல்கள், இலங்கை வானொலி, பள்ளிக்கூடத்தே கிடைத்த உந்துதல்கள் எல்லாமும் எதையாவது எழுதலாம் என்ற நம்பிக்கையை ஊட்டின. "மல்லிகை" எனது முதல் மொழி பெயர்ப்புக் கவிதை "ஓ! ஆபிரிக்கா"வை பிரசுரித்தது.

பரணீ : உங்கள் வீட்டுச் சூழல் உங்களின் இலக்கிய ஆர்வத்திற்கு எவ்வளவு ஓரம் அனுசரணையாக இருக்கிறது - இருந்து வருகின்றது?

ஸுலைஹா : கணவன் மனைவி என்கிற பாலியல் தேவைகளுக்கப்பால் இல்லறம் ஒரு அழகான நட்பாகக் கைகோர்த்துச் சிரிக்கிறது. வாழ்வு பற்றி, மனிதர்தம் சுகதுக்கங்கள் பற்றி பகிர முடிகிற சூழல் இலக்கியத்துக்கு நிறையவே ஆரோக்கியமான ஒத்தாசையைச் செய்து வருகிறது. குடும்பப் பெண்கள் வழமையாக காட்டும் அக்கறைகளில் என் கவனம் திரும்பாதிருக்கிறபோது, என்னைச் சகிக்கிற கணவர், மகள், நல்ல ஆங்கிலக் கவிதைகளைக் கண்டாலே அதன் "கட்டிங்"கை கொணர்ந்து நீட்டும் மாமாமார்கள், உறவினர்கள், எப்போதும் உந்துதல் தரும் அக்கா எல்லோரும் என்னை இலக்கியத்தில் உயிர்ப்புடன் வைத்திருக்கிறார்கள்.

பரணீ : நீங்கள் ஒரு படைப்பாளி என்ற வகையில் உங்களின் படைப்புக்கள் பற்றியும் அதிக ஆர்வம் காட்டும் இலக்கிய வகைமை பற்றியும் குறிப்பிடுவீர்களா?

ஸுலைஹா : கவிதைகள், சிறுகதைகள், கட்டுரைகள் போன்ற எல்லா வகைமைகளும் என் ஆர்வத்துக்குரியன. குறிப்பாக, மனித நேயத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட அம்சங்கள், போர்ச்சூழலில் வதைபுறும் ஆன்மாக்களின் துயரங்கள், பெண்ணினது கண்ணீர் போன்ற கருக்களை சுமந்த எந்த வகைமையாயினும் அவை என் கவனத்தை வெகுவாக ஈர்த்தன. மட்டுமன்றி, ஏழையின் அவல வாழ்வு, இயற்கை மீதில் மனிதனின் கோரத்தலையீடு, பள்ளிக்கூட அனுபவங்கள் இன்னபிறவும் என்னை அக்கறை கொள்ள வைப்பன.

பரணீ : இலக்கிய உலகில் நன்கு அறியப்பட்ட பண்ணாமத்துக் கவிராயர் உங்களின் ஆங்கில அசாஸக வாய்க்கப்பெற்றமை உங்களின் வாழ்க்கையில் எந்தவகைய நாக்ந்தை விளைவித்துள்ளது?

ஸுலையூ : 79,80 களில் தரம் 06, 07களில் நான் கற்றுக் கொண்டிருந்தபோது, கெகிறாவ முஸ்லிம் மஹா வித்தியாலயத்துக்கு வந்திருந்த ஆங்கில ஆசான் திரு. எஸ். எம். பாஸுக் அவர்களே பண்ணாமத்துக் கவிராயர் என்பதெல்லாம் அப்போது எனக்குத் தெரியாது. எமது வீட்டுக்குப் பக்கத்தில் குடியிருந்த அவரது இல்லத்துக்கு மாலைநேரங்களில் டியூசன் வகுப்புக்கு அனுப்பப் பட்டாள் அக்கா. அக்காவோடு சில நேரங்களில் நானும் போனேன். அவரது வீட்டில் அவர் வாசிக்கிற புத்தகங்கள் இறாக்கைகளில் மிக நேர்த்தியாக அடுக்கப்பட்டிருக்கும். நம் ஆங்கிலப் பாடநூல்களில் இருந்த "கெகில்லே அரசனின் தீர்ப்பு", "அக்பரின் அரசவையிலே" பாடங்களையெல்லாம் அவர் சுவைபடக் கற்றுத்தந்த விதம் இப்போதும் ஞாபகத்திலிருக்கிறது. சின்னச் சின்ன ஆங்கிலப் பாட்டுக்கள், கவிதைகள் போன்றவற்றையும் நமக்குக் கற்றுத் தந்தார். "வேட்ஸ்வேர்த்" கவிதைகள் கூட அதிலடங்கும். நாம் சின்னப் பிள்ளைகளாக இருந்தபோதிலும் நம்மோடு "சங்கராபரணம்" போன்ற படங்கள் பற்றி யெல்லாம் அவர் பேசினார். அவரை நெருங்கப் பயமிருந்தது. தொலைவில் இருந்தபடியே அவரது இலக்கிய கம்பீரத்தை நான் உறிஞ்சிக் கொண்டு டேனா? ஆமாம், நான் அப்படித்தான் நினைக்கிறேன். அவர் கொப்பிகளில் "சரி" அடையாளமிடும் பாங்குகூட வித்தியாசமானது. கொஞ்ச காலத்தில் மாற்றலாகிச் சென்று விட்டாலும் மனசில் நிறைந்து நின்றார். அவரது கவிதைகளை பத்திரிகைகளில் கண்டால் தேடித்தேடி டயறிகளில் ஒட்டிக் கொள்வேன். அவரிடம் தம்பட்டம் அடிக்கிற குணம் இல்லை. மேதாவித்தனம் பேசியதுமில்லை அவர். ஒரு சாதாரண மனிதனாகவே வாழ்ந்த பேராசான் அவர். வாழ்வின் ஓட்டத்தே எத்தனையோ திருப்பங்கள். அவர் மீதான பிடிப்பு அவர் ஈர்க்கப்பட்ட துறையின்பால் என்னையும் ஈர்த்தது. அவரது "காற்றின் மொளனம்" நூல் வெளியீட்டு விழாவுக்கு மாத்தளைக்குச் சென்று வந்தோம். தொலைவிலிருந்தே என் ஏகலைவக் கணாக்களை வழிநடத்திய துரோணாச்சாரியார் அவர்.

ஜீவநதி

பரணீ : தரமான தமிழ்க்கவிதைகளை ஈழத்து இலக்கியத் துறையில் நிறுவிகள் என யாரியாரைக் குறிப்பிடுவீர்கள்?

ஸுலையூ : தரமான கவிதைகளைத் தரத்தக்கவர்கள் என்று தரம் பிரித்துச் சொல்லுமளவுக்கெல்லாம் நான் வளர்ந்து விட்டதாகக் கருதவில்லை. எனக்குப் பிடித்த கவிஞர்கள் என்று கேட்டால் மஹாகவியையும், நீலாவணனையும் சொல்வேன்.

பரணீ : பிறமொழிக்கவிதைகளை தமிழில் மொழிபெயர்த்து நரீவண்டும் என்ற எண்ணம் எப்படி ஏற்பட்டது?

ஸுலையூ : "கவிதை ஒரு மேலான மகிழ்ச்சி தரும் பொழுதுபோக்கு" என்பார் ஆங்கிலக்கவி டி.எஸ்.எலியட் என்பர். தமிழிலே நாம் கண்டு கொள்ளாத பக்கங்களை அதிகம் தொட்ட பிறமொழிக் கவிதைகளை நிறைய தரிசித்தேன். நீண்டகால மரபு கொண்ட தமிழ்க்கவிப்பூந்தோப்பு விதவிதமான மலர்களால் நிரம்பி அழகு காட்டி நின்றது. எனிலும், ஆங்கிலத்தில் வித்தியாசமான கருக்கள் கூடி வந்தமை பெருந்திகைப்பை ஏற்படுத்திற்று. எனவே அவற்றை நான் புரிந்து கொண்ட விதமாய் மொழிமாற்றி தமிழ்க்கவிதைகளில் கலந்து விடச் செய்ய அவாவினேன். மேலும், பாடசாலைகளில் இரசனை இல்லாத வெற்று ஆங்கில ஆசிரியர்களால் கவிதைகள் தொடர்ச்சியாக கைவிடப்பட்டு வந்த நிலையும் இருந்து வந்தது. அவர்கள் கற்பிக்காது கைவிட்டுப்போகும் அத்தகு கவிதைகளை இந்தச் சிறார்கள் அறிய வழி ஏது என யோசித்தும் மொழிபெயர்ப்பை என் ஊடகமாக ஏற்றுக் கொண்டுவிட்டேன்.

பரணீ : ஆங்கில மொழி மூலமான பிறமொழிக் கவிதைகளை தமிழில் மொழி பெயர்க்கும்போது அனுசரிக்கப்படவேண்டும் என நீங்கள் கருதும் நடைமுறைகள் யாவை?

ஸுலையூ : இலகு மொழிநடையில் பொருள் சிதையாது ஆங்கிலத்தில் அவர்கள் தந்ததை நாம் கொடுத்துவிட்டாலே போதும், நாம் சிறந்த மொழிபெயர்ப்பாளர்கள்தாம். அவர்களது பண்பாட்டு கலாசார வேறுபாடுகள், அந்த பின்னணியில் அவர்களது உணர்வுக்கோலங்கள் போன்றவற்றை

அதிதீவிரத்தன மான சட்டதிட்டங்களுக்கு உட்படுத்தித் தீண்டாமல் வைத்திருப்பதைவிட, அவற்றை நமக்குப் புரிந்த வண்ணம் மற்றவர்க்கும் புரிய வைக்கிற மாதிரி மொழி மாற்றினால், அந்தப் புதுச்சிந்தனைகளுக்கு கௌரவம் கொடுத்ததாக ஆகும். இலக்கணச் சுத்தத் தோடு எழுதும் பண்டிதர்கள் தேவையில்லை நமக்கு. அந்தப் புதுச் சிந்தனையின் வரவு அதையும்விட முக்கியமானது.

பரணீ : மொழிபெயர்ப்புக் கவிதைகளல்லாமல் தமிழில் சுயமாக கவிதைகளை எழுதுவதில் எவ்வளவு ஊரம் ஆர்வம் காட்டுகிறீர்கள்?

ஸுலைஹா : சுயமான கவிதைகளும் எழுதி வருகிறேன். என் இலக்கியத்து மீதில் அக்கறை கொண்ட பலர், என் சுயபடைப்பு ஒன்றின் வருகையை ஆவனூடன் எதிர்ப்பார்த்திருக்கிறார்கள் என்பது தெரிகிறது. என் கவிதைத் தொகுதியொன்று பற்றிச் சிந்தித்து வருகிறேன்.

பரணீ : 2009 இல் சிறந்த மொழிபெயர்ப்புக்கான சாஹித்திய மண்டலப் பரிசினைப் பெற்றுத்தந்த “பட்டுப் பூச்சியின் பின்னுகை போலும்” என்னும் கவிதைத் தொகுப்பு பற்றிய உங்களின் கருத்துக்கள் யாவை?

ஸுலைஹா : மொழிமாற்றம் செய்த சுமார் எழுபது கவிதைகள் என் கைவசமிருக்க புத்தகமாய் அதைப் போட்டுவிட வேண்டுமென்ற ஆவல் ஆட்டிப்படைத்தது என்னை. 2003களில் நூலகசபை மூலமாக அது வெளிவரட்டும் என்று மேமன்கவியவர்கள் அபிப்பிராயப் பட, அதை தட்டச்சிற் பதித்து, இரண்டு பிரதிகள் செய்து பண்ணாமத்துக் கவிராயரின் அணிந்துரையையும் எடுத்து 2004இல் விண்ணப்பித்தேன். கிட்டத்தட்ட மூன்று வருடங்கள் அது அங்கு கிடப்பிற் கிடந்தது. பொறுமை யிழந்து நான் நச்சரிக்கத் தொடங்க, தகுதியற்றது எனக் காரணம் சொல்லி அதைத் திருப்பி அனுப்பியிருந்தது நூலகசபை. பிரதிகள் இங்கும் அங்குமாக அலைந்ததில் பண்ணாமத்துக் கவியின் அணிந்துரையும் தொலைந்து போய்விட்டது. புகைப்படப் பிரதி எதுவும் எடுத்து வைத்திருக்கவும் இல்லை நான். என் மதிப்பிற்குரிய ஆசிரியத் தந்தை அன்பு ஜவஹர்லா “இக்கவிதைத் தொகுப்பு கட்டாயம் அச்சில் வரவேண்டும் மகள்” என்று அடிக்கடி சொல்லி வந்தார். புத்தகங்களை அச்சிட்டு எழுத்தாளர்களுக்கு உதவுகின்ற பல ஆர்வலர்களிடமும் உதவுமாறு கேட்டுப் பார்த்தேன். பதிலில்லை. இறுதியாக நானே மறுபடியும் அதை ஒவ்வொன்றாய்க் கோர்த்தேன். மறுபடியும் அணிந்துரைக்காக பண்ணாமத்துக் கவியவர்களிடம் போய் நின்றேன். எவரும் செய்யாத உதவி. மறுபடி ஒரு புதிய அணிந்துரை தந்தார். 2009ல்

என் “பட்டுப்பூச்சியின் பின்னுகைபோலும்” முதற் குழந்தை முகம்பார்த்துச் சிரித்தான். சிறந்த மொழிபெயர்ப்புக்கான சாஹித்திய மண்டலப் பரிசினை நான் 2010 செப்டம்பர் 30 அன்று அலரி மாளிகையில் பெற்ற கணத்தே என் கண்முன்னே முதற் தோற்றம் காட்டி நின்றார்கள் பண்ணாமத்துக் கவியவர்களும், அன்பு ஜவஹர்லா அவர்களும்.

பரணீ : மொழி பெயர்ப்புக்கவிதைகளைத் தரவில்லை பெண்கவிஞரான நீங்கள் சீவறுயாகையாவது இணங்காண்கிறீர்களா?

ஸுலைஹா : யாரையும் தெரியாது. அந்தளவுக்கு நான் பெரிதாக வாசிக்கவில்லை என்றே நினைக்கிறேன்.

பரணீ : மாணவர்களிடம் இலக்கிய ஈடுபாட்டை எவ்வாறு ஏற்படுத்தலாம்?

ஸுலைஹா : கலை சிந்திக்கவும், சீர்திருத்தவும் உதவுகிற ஒரு வியத்தகு கருவி. பொழுதுபோக்குக்காக கண்டதை தேர்ந்தெடுக்க விடாமல் மொழியாற்றலை உயர்மட்டத்துக்குக் கொண்டு செல்லக் கூடிய கலை நிகழ்ச்சிகளை, போட்டிகளை மாதந்தோறும் பாடசாலை மட்டத்தில் நடத்தலாம். நம் வாசிகசாலைகளை உயிர்ப்பூட்டலாம். அறியாமையின் பாதையில் வெகு வேகமாக நம் மாணாக்கரை இட்டுச் செல்கிற தொழில்நுட்பச்சாதனங்களின் மத்தியிலே இது ஒரு பகீரதப் பிரயத்தனம் தான்.

பரணீ : நீங்கள் அதிபராக இருக்கும் பாடசாலை மாணவர்களிடம் வாசிப்பு ஆர்வம் எவ்வளவு ஊரம் உள்ளது?

ஸுலைஹா : இன்றைய கல்வி நிறுவனங்கள் சமூக ஜீவிகளை அதிகபட்சம் உருவாக்குவதில் தோற்றுப் போய் இருக்கும் நிலை காண்கிறோம். தன்னைச் சுற்றித் தீங்கே நடந்தாலும், குருட்டுக் கண்களுடன் அதைக் கடந்து போய் விடுகின்ற மாணவர் பரம்பரையை இன்றைய கல்விப்புவலங்கள் காட்டித் தந்துள்ளன என உணர்கிறேன். மக்கள்பால் நிற்கின்ற, அவர்தம் துயரங்களை தம் துயரமாய் உணர்கின்ற, அன்பு வயப்படுகின்ற மாணவர் பரம்பரை ஒன்றை உருவாக்கும் கனவு உள்ளது நெஞ்சு நிறைய. வெளியிலிருந்து வருகின்ற கெடுபிடிகள், அரசியல் தலையீடுகள் சங்கடத்துக்கு உள்ளாக்கி நிலைதடு மாறவும் செய்வதுண்டுதான். வாசிப்பு மூலமே மாற்றங்களை உருவாக்க முடியும் என்பதால் புத்தகங்களை வாங்கியும், நன்கொடையாகப் பெற்றும்

மாணவர்களுக்கு விளக்கங்கள் வழங்கி வாசிக்கக் கொடுத்து வருகிறேன். கணிசமான மாணவர்கள் வாசிப்பில் மிக ஆர்வம் காட்டுகிறார்கள். மாலை நேரத்தில் வாசிப்புக்கு வசதிகள் செய்து கொடுக்கிறேன்.

பரணீ : மொழிபெயர்ப்பு கவிதைகளை எழுதவிரும்பும் புதியவர்களுக்கு என்ன அறிவுரை கூறுவீர்கள்?

ஸுலைஹா : புதிய விடயங்களை தேடிக்கண்டு தமிழுக்குத் தர முயலலாம். நிறைய வாசிக்க வேண்டும்.

பரணீ : கெகிறாவ என்ற ஊர்ப்பெயரோடு உங்கள் பெயரையும் சேர்ந்து நீங்களும் உங்கள் சகோதரியும்

படைப்புக்களைத் தருகின்றீர்கள் .உங்கள் ஊர் பற்றிய சிறப்புகளைக் குறிப்பிடுவீர்களா?

ஸுலைஹா : தமிழ் மணக்க மணக்க செழித்த ஊர் ஒரு காலத்தில். நிறைய தமிழர்கள் வாழ்ந்தார்கள். இனக்கலவரங்களில் அவர்கள் இடம்பெயர்ந்து விட்டதில் ஏற்பட்ட வெறுமையை இதுவரை இட்டு நிரப்ப எதுவும் வரவில்லை. தமிழ் ஆசான்களை நிறைய சந்தித்திருக்கிறோம். இலக்கியச்சூழல் என்றால் வரச்சிதான் நிலவுகிறது. துப்புரவான செக்கு நல்லெண்ணெய்க்கு இப்போதும் பெயர் பெற்ற இடம் கெகிறாவ. ஊர் மீதான காதலினால் பெயரோடு இணைத்துக் கொண்டு விட்டோம். அவ்வளவே. நன்றி.

நடத்துனரும், நானும்

பேருந்தே உன் எல்லாமுமா?
அங்கேயே உண்ணுகிறாய்;
அவ்வப்போது உறங்கியும் விடுகிறாய்.
கோபம் கொண்டு கத்துகிறாய் ;
கர்ப்பிணிப்பெண்ணும், காலொடிந்த வீரரும் காண
கருணையாயும் அவதாரம் எடுக்கிறாய்.
அடுத்த தரிப்பிட இறக்கத்துக்கு
அரை மணித்தியாலம் முன்னமேயே
அண்மையில் வரக்கூவீ
அலறித் துடிக்கிறாய்.
மடித்த நோட்டுக்கள் விரலிடுக்கில் அடுக்கி,
ஒற்றைக்காலில் நிற்கிறாய்
சாமர்த்தியமாய் ஃபுட்போர்ட்டில்.
நிறுத்தும் கணப்போதில் உன்னை
பின்வாசலுக்குள் இடமாற்றிக் கொள்கிறாய்.

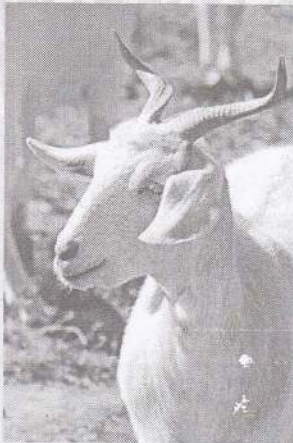
உனக்கென்ன தெரியும்
உன் திரண்டபுஜித்தருகே
உரசியபடி நிற்கும் வனிதையர்குறித்து
சஞ்சலம் கொள்ளுமா உன் மனசு?
பட்சிகள் சிறகு விரித்துப் பட்டபடக்கும்
பரந்த வானம் பார்க்கமாட்டாயா சற்றும்?
செவிப்பறைகள் கிழிய அலறும் இவ்வீசை மீதில்

வெறுப்பே தோன்றுவதில்லையா உந்தனுக்கு?
முன் கதவுக்கும் பின்னதுக்கும் தாவும்
மின்னற்போதில் தவறி விழுந்து விடுவாயோ?
கைக்குள் பறக்கும் நோட்டுக்களை
கள்வர் திருமென
அப்கரித்துப் போய்விடக்கூடுமோ?
கணக்குப் பார்த்து சகலர் மீதழம்
கணக்காய்க் கொடுத்து நீதமாய் முடித்தாயா நீ?
என்றெல்லாம் படரும் வினாக்களோடு
உனக்குக் கிஞ்சித்தும் சம்பந்தமில்லா
என் மனசுபட்டுமாயும்
சஞ்சலப் பாடுபற்றி ஏதும்.....?

கெகிறாவ ஸுலைஹா

அ று வ டை

துறையூரான்

“இது பொங்கி வருகின்ற புது வெள்ளம்... ஒரு தங்க தடையின்றி இது செல்லும்...” ஒலிபெருக்கிச் சத்தம் ஊர் முழுவதும் கேட்டுக் கொண்டிருந்தது. வெள்ளை நிறத்தில் கயில நிறம் தலையில் இருந்து தொடங்கி முதுகு முழுவதும் படர்ந்து பின்னங்கால்கள் வழியாக இறங்கியிருந்தது. நீண்டு வளர்ந்த கால்கள். நான்கு அடிக்கும் சற்று கூடுதலாக இருக்கும் உயரம். முகத்தில் கண்களுக்கும் மூக்குக்கும் இடைப்பட்ட பிரதேசம் மேடாகவும் மயிரடர்ந்ததாகவும் இருந்தது. எழுபதிலிருந்து எண்பத்தைந்து கிலோவரை இருக்கும் எடை. அலங்கரிக்கப்பட்ட லேண்ட் மாஸ்ரர் பெட்டியில் நடுநாயகமாக, மிகக் கம்பீரமாக நின்றிருந்தது அந்த ஆட்டுக்கடா.

மிக மெதுவாக ஓடிக்கொண்டிருந்த லேண்ட் மாஸ்ரரில் ஓட்டுநருக்கு இருமருங்கிலும் இருவரும் பெட்டியில் ஆட்டைச் சுற்றிலும் ஆறேழு பேருமாக உட்கார்ந்து கொண்டிருந்தனர். எழுந்து நின்று ஒருவர் ஆட்டின் தலையைப் பிடித்துக் கொண்டிருக்க, இருந்தவர்களில் இருவர் இருபக்கமுமாக ஆட்டின் கால்களை பிடித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். லேண்ட் மாஸ்ரருக்குப் பின்னால் ஒரு நாலைந்து பேர் நடந்து ஊர்வலம் போல் போய்க் கொண்டிருந்தார்கள்.

லேண்ட் மாஸ்ரரில் போலவே ரெக்டர்களிலும் மாட்டு வண்டிகளிலும் நடத்தியும் முன்னும் பின்னுமாக ஆடுகள் கொண்டு செல்லப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. பெரிய, நடுத்தர, சிறிய என மூன்று ரகமாக ஆடுகளைக் காணக்கூடியதாக இருந்தது. “உங்க உதுதான் நாங்க ஹைர் பார்த்த சின்னச் சாமியுற்ற ஆடு...” என்று என் நண்பர் கூற, லேண்ட் மாஸ்ரரில் சென்று கொண்டிருந்த அந்த கம்பீரமான ஆட்டை மறுபடி நான் பார்த்தேன்.

நேற்று இரவு ஏழரை மணியளவில் ஆடுகளைப் பார்ப்பதற்காக நானும் நண்பரும் சென்றபோது, நான் அவ்வளவாக அக்கறை காட்டியிருக்கவில்லை. நூறு கிலோமீற்றர் தொலைவிலிருந்து இந் நிகழ்வுகளைப் பார்ப்பதற்கென்றே வந்திருந்த போதும் “ஆட்டைப் பார்ப்பதில் என்ன ஆச்சரியம் இருக்க முடியும்..?” என்ற ஒரு அலட்சியப் போக்குடனேயே காங்கேசன்துறை வீதியில் சுன்னாகம் தாண்டி, மோட்டார் சைக்கிளில் சென்று கொண்டிருந்தேன். மல்லாகம் முடிந்து அளவெட்டி தொடங்கும் இடத்தில் இடப்பக்கமாகத் திரும்பிச் செல்லும் தார் வீதியில் இறங்கி சிறிது தூரம் சென்றதும் நண்பர் மோட்டார் சைக்கிளை நிறுத்தினார்.

“இதான் அம்பலம்புலவு. வாங்களன் ஆட்டப் பாப்பம்...” என்று கூறி, முற்றத்தில் போகஸ் ஹைர் போடப்பட்டிருந்த ஒரு வீட்டிற்குள் செல்ல, நானும் பின்தொடர்ந்தேன். ஹைர் வெளிச்சத்தைச் சுற்றி ஒரு சிறிய கூட்டம், கூட்டத்திற்குள் நுழைந்து நிமிர்ந்த எனக்கு ஆச்சரியம். இவ்வளவு பெரிய கடாயா..? ஓரளவுக்குப் பெரிய ஆடுகளை நான் பார்த்துத்தான் இருந்தாலும் இது எனக்குப் பிரமிப்பையே தந்தது. நன்றாக கழுவப்பட்டு பள பளவென இருந்தது. ஒரு வகையான ஆட்டிற்கேயுரிய மணம் வீசியது.

நிலத்தில் ஊன்றப்பட்டிருந்த கட்டையில் ஆட்டின் ஒருகால் இரண்டடி நீளமான கயிற்றால் இணைக்கப்பட்டிருந்தது. சிறுவர்கள் பெரியவர்கள் என வேடிக்கை பார்த்தவர்களில் சிலர் ஆட்டைத் தொட்டுப்பார்க்க கைகளை நீட்டியபோது, ஆடு குத்துமாப்போல தலையைக் குனிந்தாலும் குத்தாமல், வாயை மூக்கோடு சேர்த்து சுருக்கிக் கொண்டு ஒருவிதமான கனைப்புச் சத்தம் எழுப்பியது.

“நீண்டநாட்களுக்குப் பிறகு இன்டைக்குத்தான் இவருக்கு வெளியுலகம் தெரியுது... அடுத்தாக்களுக்குத் தெரியாமல் கட்டிப் போட்டுத்தான் வளர்க்கிறது... உது கைத்தீன்...” என நண்பர் சொல்ல, கைத்தீன் என்றால் என்ன என நான் வினவினேன்.

ஆறு மாதக் குட்டியாக பட்டிகளில் இருக்கும் போதே சுழி மற்றும் அங்க இலட்சணங்கள் பார்த்து கடாய்க் குட்டிகளை வாங்கிவிடுவார்கள்.

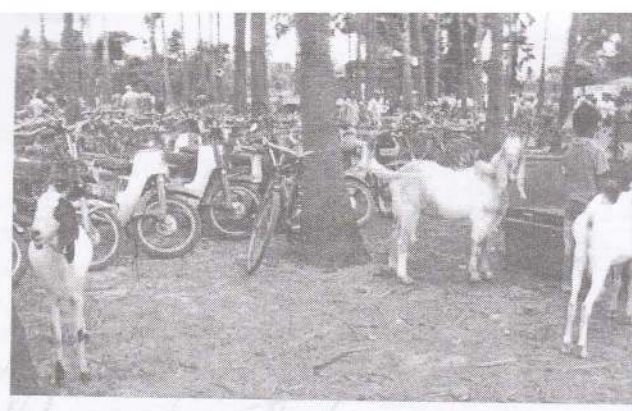
ஏற்கனவே வேண்டுகளாக வளர்க்கப்படும் பெரிய ஆடுகளாக இருப்பவற்றுக்கு கொடுக்கும் உணவின் மிச்சம் இவற்றுக்கு வழங்கப்படும். பெரிய ஆடு காணிக்கை செலுத்தப்பட்ட நாள் தொடக்கம் இவர்தான் ராசா... இவருக்குத் தான் முழுக் கவனிப்பும், விடேசமான உணவுகள் தயாரிக்கப்பட்டு கைகளால் அள்ளி அள்ளி வாயில் ஊட்டப்பட்டு வளர்க்கப்படுவதே கைத்தீன். சில இடங்களில் பருக்கல்தீன் கொடுத்தும் வளர்ப்பார்கள். சாதாரணமாக உணவு கொடுத்து வளர்க்கப்படும் ஆடுகளும் வேள்விக்கு வரும். அவை இவற்றோடு ஒப்பிடும்போது சிறியவையாக இருக்கும்.

முற்றத்தில் லைற்போட்டு வைத்திருந்த வீடுகளில் சில வீடுகளுக்குச் சென்று பார்த்துவிட்டு அன்றையதினம் வீடு திரும்பினோம். அவற்றுள் முதன் முதலாகப் பார்த்து, நான் பிரம்மித்த ஆடுதான் இப்போது வேண்டி மாஸ்ரரில் ஊர்வலம் போகிறது.

“தேரீயமாகச் சொல், நீ மனிதன் தானா.....? என ஒரு பனைமரத்தில் கட்டப்பட்டிருந்த ஒலிபெருக்கியின் மூலம் கேள்வி கேட்டுக் கொண்டிருந்தார் செளந்தராஜன். ஐம்பது அறுபது பனை மரங்கள் கோயிலைச் சுற்றிவர நின்றுருந்தன. கோயில் அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்தது. ஆகம முறையின்படி அல்லாத கிராமியக் கோயில். கோயிலின் வலது புறத்தில் பெண்கள் பொங்கல் வைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். ஐஸ்கிரீம் வேன்கள் ஆங்காங்கு நின்று கொண்டிருந்தன. பொங்கல் வைக்கும் இடத்திற்குச் சற்றுத் தள்ளி, பெரிய மரங்களைக் கொண்டு, இருபதுக்கு இருபது அளவில் ஒரு மாட்டுப் பட்டி போல அமைக்கப்பட்டிருந்தது. அதைச் சுற்றி ஆட்டுக் கடாய்கள் சில கட்டப்பட்டிருந்தன. சிலவற்றை அதன் உரிமையாளர்கள் கைகளில் பிடித்துக் கொண்டிருந்தார்கள்... இன்னும் நிறைய ஆடுகள் வந்த வண்ணமும் இருந்தன. சிலர் கைகளில் சேவல்களையும் வைத்திருந்தார்கள்.

பூசை தொடங்கிற்று. பூசை முடிய ஆடுகளைப் பலி கொடுக்கும் நிகழ்வு ஆரம்பமாகிவிடும் என்று நண்பர் கூறியதோடு... “ஒரே வெட்டில் வெட்டோனும் தலைய.. இல்லையென்டா வெட்டுவருக்கும் ஓனருக்கும் பிரச்சின் வரும்...” என்றும் கூற, இவ்வளவு பெரிய ஆட்டின் கழுத்தை ஒரே வெட்டில் வெட்டுவது சாத்தியமா? என்ற கேள்வியை நான் கேட்க “பாக்கத்தானே போறியள்...” என்றார் நண்பர்.

இந் நிகழ்வு நடக்கும் இடத்திற்குச் சற்றுத் தள்ளி பனை மரத்தில் சிறிய இன ஆடுகள் ஒன்றிரண்டு ஆங்காங்கு கட்டப்பட்டிருப்பதை அவதானித்த நான் “பெட்டை ஆடுகள் வெட்டறதில்லையென்று சொன்னீங்கள்.... அங்க ஆடுகள் சிலது நிற்குது...” என்ற எனது கேள்விக்கு “அது வெட்டுதுக்காக இல்ல... இனப் பெருக்கத்திற்காக...” என்றார் நண்பர்.

சாதாரணமாக ஒரு வீரியமான நல்ல இன கடாய்களை இனப்பெருக்கத்திற்காக ஆடுகளுக்கு விட ஐநூறு ரூபாய்வரை செலவாகும்... இலவசமாக அந்தக் காரியத்தைச் செய்விப்பதற்காக இங்கே சிலபேர் ஆடுகளைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள்.

பிரதானமான நிகழ்வு ஆரம்பமாகியது. வேண்டுகளாக வளர்க்கப்பட்ட ஆடுகள், பூசை முடிவில் சந்தனம், குங்குமம் பூசப்பட்டு அதன் உரிமையாளர்களால் வெட்டும் இடத்திற்கு கொண்டு வரப்பட்டது. இரண்டு இளைஞர்களும் ஒரு வயதானவருமாக மூவர் கத்திகளோடு தயாராக நின்றுருந்தனர். கைப்பிடியோடு பொருத்தப்பட்ட கூரான பெரிய கத்தி, எனினும் வெட்டுவதற்குத் தோதாக கழுத்தை வைத்துப் பிடித்துக் கொள்வதற்கான மரக் குற்றிகள் எதனையும் காண முடியவில்லை. இறைச்சி வெட்டும் கடைகளில் நட்டு வைத்திருப்பது போன்றதொரு அமைப்பை எதிர்பார்த்த எனக்கு, அப்படியில்லாமல் எப்படி ஒரே வெட்டில் வெட்டுவது என்ற சந்தேகம் வந்ததால், வெட்டுவதைப் பார்க்கும் ஆவல் தோன்றியது.

இருந்தாலும் என்னால் பார்க்க முடியுமா என்ற சந்தேகமும் எழுந்தது. அவ்வளவு கூட்டம் பட்டியைச் சுற்றி நின்று என்பது மட்டுமல்ல, வெட்டுகின்ற நினைப்பே எனக்கு தலைசுற்றலை ஏற்படுத்தியிருந்தது என்பதுதான் உண்மை. நான் பார்க்கும் எண்ணத்தைக் கைவிட்டு விட்டு சற்றுப் பின்வாங்கி ஒரு ஐஸ்கிரீம் வேனுக்கருகில் நின்று கொண்டேன். என் நிலையைப் புரிந்து கொண்ட நண்பர் என்னைப் பார்த்துச் சிரித்தாராயினும் எதுவும் சொல்லவில்லை.

பின்னங்கால்களைப் பிடித்திழுத்தவாறு ஒவ்வொரு ஆடுகளாக வரத் தொடங்கியது. பின்னால் ஒருவர் தனியாகத் தலையைக் கொண்டு வந்து கொண்டிருந்தார். கழுத்தில் இருந்து இரத்தம் பெருக்கெடுத்துக் கொண்டிருந்தது. இப்படியே ஒரே பாதையால் நிறைய ஆடுகள் இழுக்கப்பட்டு வரவர, அந்தப் பாதை செங்கம்பளம் விரித்தார் போலாயிற்று...

இவற்றை நீண்ட நேரம் பார்த்துக் கொண்டிருந்ததால் சற்றுத் தெம்படைந்த நான், ஒரே ஒரு தடவை எப்படியாவது வெட்டுவதைப் பார்த்துவிட வேண்டும் என்று நடந்து கூட்டத்தை விலக்கிக் கொண்டு பார்க்க, ஆட்டின் காதுகளை அல்லது கொம்புகளை ஒருவர்

பிடித்துக்கொள்ள, பின்னங்கால்கள் இரண்டையும் ஒருவர் இலேசாகத் தூக்க... தலை கீழே விழுந்தது. ஒரு வெட்டுத்தான்... அது எவ்வளவு பெரிய கழுத்தாக யிருந்தாலும் ஒரு வெட்டுத்தான்... துண்டு இரண்டு தான். மனிதர்களின் கதைச் சத்தம்தான் இரைச்சலாகக் கேட்டுக் கொண்டிருந்ததே தவிர ஆட்டிலிருந்து ஒரு முனகல் சத்தங் கூட கேட்கவில்லை. ஒருவேளை "உயிர் பிரிவதில்லை தன் உடலைவிட்டு.... அது அழிவதில்லை காலடிகள் பட்டு... நீ முன்னேறும் பாதையில் கவனம் வைத்தால்..." என்ற ஒலிபெருக்கிப் பாடலில் பொதிந்துள்ள தத்துவக் கருத்தில் கவனம் வைத்ததால் ஆடு கத்த மறந்து போனதோ தெரியவில்லை.

"வளர்த்த ஆட்டை வெட்டுவது ஒரு மாதிரியாக இருக்காதா....?" என்ற என் கேள்விக்கு, நண்பர் பதில் கூறாமல் ஒரு இடத்தைச் சுட்டிக் காட்டினார். உண்மையாகவே ஒருவர் உட்கார்ந்து அழுதுகொண்டிருந்தார்... தனது வெட்டப்பட்ட ஆட்டைப் பார்த்தபடி... உழவர்கள் மண்ணைக் கிளறி, உரமிட்டு, நீர்பாய்ச்சி, மருந்தடித்து நெற்பயிரை கண்ணுங்கருத்துமாக வளர்ப்பதும், பச்சைப் பசேலென்று வளர்ந்து நிற்கும் பயிரைப் பார்த்துப் பார்த்து ரசிப்பதும், பசியோடு உண்ணவரும் விலங்குகளிடம் இருந்து அவற்றை வேலி போட்டுப் பாதுகாப்பதும் பயிரின் மேலுள்ள பாசத்தினாலா...? அறுத்தெடுக்கப் போகும் ஆனந்தத்தினால்தானே.... அறுவடை சரியென்றால் "அறுப்பு" சரியில்லையாகுமா...?

"சரி கடைசியா இருபது..." என்று ஒரு இளைஞன் கேட்க, வெட்டப்பட்டுக் கிடக்கும் தனது ஆட்டையும் பொருத்தி வைக்கப்பட்டிருந்த அதன் தலையையும் ஒரு தடவை பார்த்துவிட்டு, மறுப்பது போலத் தலையை ஆட்டிக்கொண்டே "இருபத்தைஞ்சு தான்..." என்றார் ஆட்டின் சொந்தக்காரர். ஒவ்வொரு ஆட்டையும் அதன் உரிமையாளர்கள் ஏலம் விட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். தாங்கள் வளர்த்த ஆடுகளை இறைச்சிக்காகத் தாங்கள் கொண்டு போவதில்லை.... ஏலத்தில் கொடுத்துவிட்டு வேறு ஒரு ஆட்டை அல்லது ஒரு பங்கு இறைச்சியை பெற்றுக் கொள்வதுதான் வழமை என்று நண்பர் சொன்னார்.

வெட்டப்பட்ட ஆடுகளின் உடம்போடு அதன் தலைகள் பொருத்தப்பட்டோ அல்லது உடம்பின் மேல் வைக்கப்பட்டோ இருந்தாலும் சில ஆடுகளின் உடல்களில் தலையைக் காணவில்லை. ஏலத்தில் விலை போய்விட்டதென்றால் ஏலம் எடுத்தவர்கள் தலையைக் கொண்டுபோய் விடுவார்களாம். தலையில்லாத ஆடுகள் விற்கப்பட்டுவிட்டது என்று அர்த்தம்.

சிறுவர்கள், இளைஞர்கள், பெண்கள், ஆண்கள், வயதானவர்கள் என எல்லோரும் இந்த நிகழ்வை ஒரு வைபவமாகவே நோக்குகிறார்கள் என்பதைக் காண முடிந்தது. சிலர் மட்டும் இரத்தத்தைக்

கண்டு அருவருப்பு அடைவது போல முகத்தைச் சுளித்தாலும் அந்தச் சுளிப்பையும் மீறி அறுபட்டுக் கிடக்கும் ஆட்டில் எத்தனை கிலோ இறைச்சி தேறும் என்பதைக் கணக்கிட்டுக் கொண்டே செல்வது போலவும்பட்டது எனக்கு. வீதி விபத்துக்களில் நாய், கழுதை, பூனை போன்றவை அடிபட்டு இறந்து கிடந்தால் அசிங்கமாகப் பார்ப்பதும்... புறா, சென்பகம், மைனா, மயில் போன்றவை கிடந்தால் அனுதாபமாகப் பார்ப்பதும்.... மான், மரை, முயல் என்பன கிடந்தால் இறைச்சியாக ஆவலோடு பார்த்து.. "சே.. அநியாயமாகப் போயிட்டுதே..." என்று நினைப்பதுமான அனுபவங்கள் ஞாபகத்திற்கு வந்தன. எல்லாமே உயிர்கள்தான்.... நாம் பார்க்கும் கோணம் எப்படியெல்லாம் மாறிவிடுகிறது..

கடாய்கள் இந்தப் பருவத்திற்கு வந்ததற்குப் பிறகு எப்படியும் அறுபடத்தான் போகிறது. வீட்டா ராலோ, விசேசங்களுக்கு என வாங்குவோராலோ, இறைச்சிக் கடைக்காரரினாலோ... ஏதோ ஒரு விதத்தில், யாரோ ஒருவருடைய வடிவத்தில் இவை அறுபடத்தான் போகின்றன.. மேலும் இவை அறுப்பதற்கென்றே வளர்க்கவும் படுகின்றன. சில நூறு அல்லது ஆயிரம் வருடங்களுக்கு முன்பு முழுமையான தமிழ்ப் பண்பாடுகளுள் ஒன்றாகவும், ஆரிய அல்லது பிராமணிய கலாசாரக் கலப்பின் பின் ஒரு குறிப்பிட்ட வகுப்பினரின் அல்லது ஊரவரின் பண்பாகவும் மாறிய இந்த வேள்விக் கலாசாரம் இப்போது அருகிவருகிறது. இராமாயண, மகாபாரதக் காலங்களில் நூற்றுக் கணக்கான, ஆயிரக்கான உயிர்கள் பலியிடப்பட்டு யாகங்கள், வேள்விகள் நடாத்தப்பட்டிருந்தாலும் இன்று இவை ஊக்கப்பட்டுத்தப்படுவதில்லை. ஆயினும் யாழ்ப்பாணக் கலாசாரத்தின் ஒரு உப கலாசாரமாக இவை இன்றுங்கூட இருந்து வருகின்றன.

சரி பிழை, உயர்ந்தது தாழ்ந்தது என்பன போன்ற தத்துவத் தர்க்கங்களையும் பகுத்தறிவின் பாற்பட்ட பகுப்பாய்வுச் சிந்தனைகளையும் கொண்டு இந் நிகழ்வுகளை நோக்கும் போது ஜீவ காருண்யம், அஹிம்சை, உயிர்களின் உரிமை, சித்திரவதை என்ற சொல்லாடல்கள் ஞாபகத்தில் வந்தாலும் சொற்களுக்குள் எம்மை அடகு வைத்துவிட்டு சிந்திக்கின்றோமோ.... எனவும் எண்ணத் தோன்றுகிறது. அதுவும் சரி, இதுவும் சரி என்ற பின் நவீனத்துவ சிந்தனைதான் சரியானதோ....

தங்களுக்குத் தெரியாமலேயே தங்கள் தலைகளைத் தானமாகக் கொடுத்துவிட்டு, உறைந்த குருதியோடும் மரத்துப் போன உடலோடும் வாகனங்களுக்குள் அள்ளிப் போடப்பட்டிருக்கும் ஆடுகளைப் பார்க்கும்போது..... இறைச்சிக்காகத்தான் இப்படி விழா எடுத்து அறுக்கிறோம் என்று கூறாமல், தங்கள் நலன்களை வேண்டி வேறொரு உயிரைப் பலியிடுவது என்பதும் அதனைக் கடவுள் ஏற்றுக்கொண்டு அருள்செய்வார் என்பதும் எச் சிந்தனைக்கும் பொருந்தாததாகவே எனக்குப்பட்டது.

அன்று ஞாயிறு விடுமுறை என்றதால் தான் சொந்தமாக வைத்திருந்த கிளிளிக்கிற்கு டாக்டர் கமலக்கண்ணன் நேரத்துடன் வருகை தந்து இருந்தான்.

டாக்டர் கமலக்கண்ணன் ஒரு வைத்தியர் மட்டுமல்ல ஒரு இளம் எழுத்தாளரும் கூட. நோயாளரின் நாடித்துடிப்பைப் பிடித்துப் பழகிய அவனிற்கு சமுதாயத்தின் நாடித்துடிப்பும் நன்கு தெரிந்திருந்தது. அவன் ஒரு மனநல வைத்திய நிபுணர். இளம் எழுத்தாளராதலால் ரசிகர் பட்டாளம் இவனுக்கு அதிகம். ஆனால், இவன் பட்டும் வந்தனா மீது ரசிகனாக இருந்தான். அவளின் மீது அல்ல. அவளின் எழுத்தின் மீது. வந்தனா வளர்ந்து வரும் ஒரு இளம் படைப்பாளி.

பகுதியை தட்டினான். "நான் ஒரு அநாதை" சிறுகதை வெளியாகியிருந்தது. எழுதியது வேறுயாருமல்ல. அவன் மனம் கவர்ந்த வந்தனா. சோகக்கலை பூண்டிருந்த அவன் வதனம் மகிழ்ச்சியால் நிரம்பியது.

ஆனால் தலைப்பு சோகத்தையே சுட்டி நின்றது.

அவனுடைய கண்கள் ஆர்வத்தை தூண்டின. எச்.என்.டீ.ஏ இறுதி வருட வதனா என்ற மாணவியின் தற்கொலை முயற்சி, அவளுடைய பெற்றோர் அவளை உரிய நேரத்தில் வைத்தியசாலையில் சேர்த்ததால் இவள் அதிர்விர சிகிச்சைப் பரிவில் அனுமதிக்கப்பட்டு ஐந்து வைத்தியர்கள்; நான்கு தாதியர்களின்

ம.விஜிதா

என் ஒரு அநாதை

அவளுடைய படைப்புக்கள் சமுதாயத்தின் மீது வெளிச்சம் காட்டுபவையாக இருக்கும். வந்தனா ஒரு வங்கி ஊழியர். இத்தகவல் மட்டுமே அவனுக்குத் தெரிந்திருந்தது.

காலையில் நோயாளர் வருகை குறைவாக இருந்த படியால் அன்றைய தினக்குரல் பத்திரிகையை புரட்டலானான் வழமையான செய்தியே நான்கு வயது பாலகியை ஐம்பது வயது நிரம்பிய வயோதிபர் வன்புணர்விற்கு உட்படுத்தினார், பதினாறு வயது பாடசாலை மாணவியை கடந்த வெள்ளிக்கிழமை யிலிருந்து காணவில்லை, புத்தாடை அணிந்து திருவிழாவிற்சுச் சென்ற ஏழுவயது சிறுமி இளைஞர் குழுவினரால் பாலியல் வல்லுறவுக்கு உட்படுத்தி கொலை செய்யப்பட்டு சாக்கடைக்குள் வீசப்பட்டார், வீட்டினுள் புகுந்து கொள்ளையர்கள் அட்டகாசம் தலைப்புக்களாக வெளிச்சம் காட்டி நின்றன.

இவற்றை வாசித்தால் தன்னை மென்றல் ஆக்கிடும் என நினைத்த கமலக்கண்ணன் "மஞ்சரி"

கண்காணிப்புடன் சிகிச்சைக்கு உட்படுத்தப் பட்டிருந்தாள். தற்கொலை முயற்சி என்றதால் வைத்திய நிபுணர் பொலிசிற்கு தகவல் அளித்ததைத் தொடர்ந்து பொலிஸ் குழு ஒன்று ஐ.சி.யு அற்கு முன்னால் நின்று அவளின் பெற்றோரை விசாரணை செய்வதற்காக நின்றது.

"எக்ஸ்கியூஸ் மீ பேசன்ர பேரன்ஸ் யார்?" என்றார் உயர் பொலிஸ் உத்தியோகத்தர்.

"சேர் நாங்க தான். ஐ எம் சரவணன் கவுண்மன்ற் எம்பொலயி, சீ இஸ் மை வைப் மீனாட்சி வேக்ஸ் ப்வேறர் ஸ்கூல் ஸீச்சர்" என்றார். வதனாவின் தந்தை.

"சோ, நீங்க நல்லாப் படிச்ச முட்டாளாங்க. கவ்யு ஒன்லி வண் டோற்றர் ஓர் உனி அதர்ஸ்?"

"சேர் ஐ கவ் ஒன்லீ வண் டோற்றர்"

"ஓ.கே வை டிற் சீ அற்றம்ட் டீ கூசைட்?"

"வீ குடின்ற் எக்ஸ்பெக்தர் தற்" என்றார். சரவணன்.

“நோ...நோ... யு நோ தற், நீங்க எதையோ மறைக்கிறீங்க. இதை எப்படி டீல் செய்யவது என்று எனக்குத் தெரியும்”

“பை தபை லெறஸ் வீ கோ டு யுவர் ஹோம்” என்றார் அன்ஸ்பெக்டர் வதனாவின் பெற்றோருடன், பொலிஸ் குழுவையும் அழைத்துக் கொண்டு வீட்டிற்குச் சென்றார்.

“மிஸ்ரர் சரவணன் உங்க டோற்றரின் ஹோபிஸ் என்ன? அவளுக்கு யாருடன் எல்லாம் பழக்கமிருக்கு? எனி போய் ப்ரண்ட்ஸ்?” என்றார் இன்ஸ்பெக்டர்.

“நோ சேர். சீ கஸ் நொட் போய் ப்ரண்ட்ஸ், சீ லைக்ஸ் டூக்கலைட்ட ஸ்ரம்ஸ்” என்றார் சரவணன்.

“வெல்...! சல் ஐ வொற்ச் கர் றூம்?”

“யெஸ். கம் இன்சைட் சேர்”

பொலிசார் வதனாவின் அறையை சல்லடை போட்டு தேடினர். அவர்களின் உள்நோக்கம் அவள் எழுதிய கடிதம் எதுவும் கிடைக்காதா? என்பதே.

இன்ஸ்பெக்டரின் கண்ணில் டயறி ஒன்று தென்பட்டது. அதை கையில் எடுத்து,

“சொறி மிஸ்ரர் டயறி ஒருவரின் பேசணல், கிட்டத்தட்ட பெட்ரம் மாதிரி, பட் திசில் மை டியுட்டி. இளம் வயதினர் மனதில் மறைக்காமல் டயறியில் எழுதிவீடுவார்கள். சோ ஐ நீடிற்.”

பக்கங்களை தட்டிச் சென்ற இன்ஸ்பெக்டரிற்கு அந்த ஒரு வார்த்தை சட்டென்று பேரதிர்ச்சியைக் கொடுத்தது.

கதைக்குள் மூழ்கியிருந்த கமலக்கண்ணனின் செவிகளுக்கு “எக்ஸ் கியுஸ் மீ டொக்டர்” என்ற குரல் தேனாய் ஒலித்தது.

அவள் மிகவும் மெல்லிய, உயரமாகவும், நிறமாகவும், பஞ்சமுட்டாஸ் கலரில் வொயில் சாறி அணிந்திருந்தாள்.

“யே கம் இன். ப்ளிஸ் டேக் யுவர் சீட்” என்றவாறு “உங்க பெயர், வயது... சொல்லுங்க”

“வந்தனா...”

ஒரு நிமிடம் திகைத்துப்போன கமலக் கண்ணன்.

“ரைட்டர் வந்தனாவா? நீங்க இங்கு... உடம்புக்கு என்ன...?” என்றான்.

“நத்திங் டாக்டர். நான் ஒரு ஆர்ப்னேஞ் நடாத்துகிறேன். அங்கிருந்து ஒரு பிள்ளையை அன்மிற் செய்ய வந்துள்ளேன்” என்றாள் வந்தனா.

“ஓ யெஸ். நீங்க ஒரு பங் எம்பொலயி. எப்படி ஆர்ப்னேஞ்...?”

“தற் இஸ் மை வேக். திசில் மை டியுற்றி தற்ஸ் ஓல்”

என்ற வந்தனா தன் டியுற்றியிலேயே குறிப்பாய்

இருந்தாள்.

அவள் அழைத்து வந்த பிள்ளையை முன் சோதனை செய்த கமலக்கண்ணன் அவள் போன்ற மனநிலையில் உள்ள பலரை ஏற்கனவே குணப்படுத்தி யுள்ளான்.

பிச்சிக்கலாக அவள் அவ்ப்நோமல் ஆனதற்குக் காரணம் தனிமை என்பதை நன்குணர்ந்த அவன்,

“சீ வில் பி ஆல் ஹைட் வெறி சூன்” என்று ஒரு தாதியை அழைத்து பேசன்ரை பிரத்தியேக அறைக்கு அழைத்துச் செல்லுமாறு பணித்தான்.

“எனி வே மிஸ் வந்தனா உங்க கதையள்த தான் வாசித்துக் கொண்டிருக்கிறேன். வதனாவின் தற்கொலை முயற்சிக்கு என்ன காரணம்?”

“லொறி டாக்டர் எனக்காக கோமில் நிறையப்பிள்ளைகள் காத்து கொண்டிருப்பினம். இது என்னுடைய விசிற்நிங் காட் கதையை முழுமையாக வாசித்து விட்டு எப்படி இருக்கு என்று சொல்லுங்க” என்று ஒரு சிற்றட்டையை அவனின் கையில் கொடுத்து விட்டு விரைந்து தனது பென்ஸ் காரில் ஏறி சென்று விட்டாள் அந்தப்பதுமை.

தன் கடமையை முடித்து ப்ளற்றிற்கு சென்ற கமலக் கண்ணன் மீண்டும் இணைந்தான் மஞ்சரியுடன்...

“நான் ஒரு அநாதை, சோ வதனா அநாதையாக இருக்குமோ என்று ஊகித்துக் கொண்ட இன்ஸ்பெக்டர் உண்மையைச் சொல்லுங்க மிஸ்ரர் அன்ட் மிஸிஸ் சரவணன், மீனாட்சி வதனா யாரு...? என்றார்.

மீனாட்சி, “சேர் கல்யாணமாகி பத்து வருடமாய் எங்களுக்கு குழந்தைப் பாக்கியம் இல்லை. சோ நாங்க கோயில் கோயிலாய் குழந்தை வரம் கேட்டு அலைந்தபோது அவளை ஒரு கோயிலில் அநாதரவாய் கண்டெடுத்தோம். பட் நாங்க எங்க குழந்தையாய் தான் வளர்த்தோம்” என்றார்.

“அப்படியிருக்க அவளை ஏன் அநாதை என்று சொன்னீங்க” என்றார் இன்ஸ்பெக்டர்.

“அது வந்து... வந்து...” இழுத்தார் சரவணன்.

“வந்து போய் என்று மென்று விழுங்காமல் உண்மையைச் சொல்லுங்க”

“கடந்த வாரம் அவளுடைய இன்டஸ்ரி ரியூட்டால் “ஓர்” ஒன்று அரேன்ஜ் ஆகியிருந்தது. அதற்கு எண்ணாயிரம் ரூபா தரச்சொல்லி கேட்டவன்.” என்றார் சரவணன்.

“அதற்குப் போய் அநாதை என்பதா? இரண்டு பேரும் உழைக்கிறீங்க. அந்தக் காசு பெரிசா? ஐ காண்ட் பிளிவ் இற். வதனா ஆபத்தான கட்டத்தை தாண்டா விட்டால் ஐ கன் டூ லிகல் அக்ஷன் எகெயின்ஸ்ட் யு” என்று, இன்ஸ்பெக்டர் சொல்லி முடிக்கையில்

அவருடைய கைத் தொலைபேசியில் யாரோ அழைத்தனர்.

“ஹலோ”

“ஹலோ சேர் நாங்க வீ.எம். ஹோஸ்பிற்ற லிருந்து கதைக்கிறம். சூசைட் கேஸ் விசயமாக”

“யெஸ் சொல்லுங்க”

“மிஸ் வதனாவிற்கு கான்டென்ட் வந்திட்டிடுது. டீ டேய்ஸ் இல் டிச்சார்ஞ் செய்யலாம்.”

“ஓ.கே. தங் யூ”

“மிஸ்ரர் அன்ட் மிஸிஸ் சரவணன் , மீனாட்சி கோட் இஸ் க்ரேட். சோ நீங்க தப்பிச்சீங்க. தென் யூ டில் பீ கியார்புல் யுவர் டோற்றர்” என்று எச்சரித்து மனநிறைவுடன் தனது குழுவினருடன் வெளியேறினார் இன்ஸ்பெக்டர்.

கதையை ஆழமாக வாசித்த கமலக் கண்ணனின் மனத்திரையில் இக்கதை கதாசிரியையின் கதையாய் இருக்குமோ? என்று மூளையில் தட்டியது.

மறுநாள் மாலை வந்தனாவின் ஹோமிற்கு ஸ்விற்றல் பொக்ஸ் உடன் சென்றான் கமலக்கண்ணன்.

தன்னை நோக்கி வந்த டாக்டரை வந்தனா முகம் மலர்ந்து வரவேற்றான்.

“நேற்று கதைக்க முடியல உங்கட்ட...?” என்றான்.

“சொறி டாக்டர் புதுவருடத்துக்கு பிள்ளை களுக்கு நிறைய பேர்ச்சஸ் செய்ய வேண்டியிருந்தது. அது தான் உடனேயே கிளம்பிட்டன். இன்னும் சிறிது நேரத்தில் உங்க கிளினிக் வந்து நான் நேற்று அட்மிற் செய்த பிள்ளையை பார்ப்பம் என்று இருந்தன். அதற்குள் நீங்க...”

“அஸ் எ டொக்டர் ஆக ஐ திங் திஸிஸ் யுவர் ஸ்ரோறிநோ...?”

“வெல்டன் டாக்டர் கரெக்ட். பட் நான் வளர்த்த பிள்ளையாய் இருந்தாலும் நான் வந்து ஐந்து வருடங்கள் கழித்து என் தங்கை பிறந்தாள். அவள் மரேஞ் ஆகி சிங்கப்பூர் சென்று விட்டாள். ஆப்ரர் மை ஸ்ரடி ஐ கெட் யொப் இன் பேங்க் அன்ட் டீ யொய்ன் ஆர்ப்னேஞ். சோ, அம்மா, அப்பா, தங்கை அழைத்தவுடன் சிங்கப்பூர் சென்று விட்டனர்.” என்றான் வந்தனா.

“நான் கூட உங்களை ஒன்று கேட்க வேண்டும். உங்கட கதையை விட கவிதைகளில் ஸ்பெஷலிட்டி உண்டு. ஐ லவ் வெறி மச். தென் உங்களைப்பற்றிச் சொல்லுங்க” என்றான்.

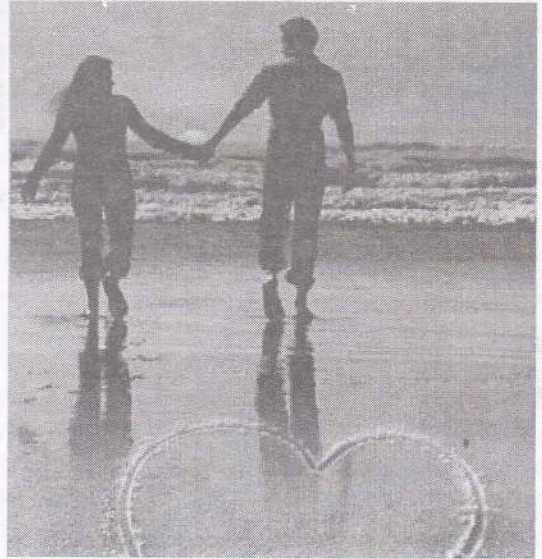
“நான் ஒரு அநாதை” என்றான் கமலக் கண்ணன்.

“வட்...?” என்றான்.

“யெஸ் நீங்க அநாதையாய் இருந்து அம்மா, அப்பா, தங்கை என்று சேர்ந்து வாழ்ந்தீங்க. நான்

அம்மா, அப்பா, தங்கையுடன் சேர்ந்து வாழ்ந்து பின் அநாதை ஆயிட்டன்.” என்றவாறு தன் கதையைக் கூறினான்.

“எனது அம்மா , அப்பா இருவரும் ஒரே ஸ்கூலில் டிச்சர்ஸ், தங்கை என்னைவிட ஆறுவயது சின்னவள். நான் கிளிநொச்சியில் சேவையாற்றிக் கொண்டிருந்தபோது போர் மூழ்நிலையில் அம்மா , அப்பா இருவரும் வள்ளிபுனத்தில் கற்பித்துக் கொண்டிருந்தனர். “செல்” அடிக்கிறார்கள் என்று

பங்கருக்குள் ஓடிப்போய் ஒளிந்து கொண்டபோது பங்கர் வாசலிலே “செல்” என்ற கொடின அரக்கன் வந்து விழுந்து அவர்களையும், ஏழு மாணவர்களையும் பங்கருக்குள்ளேயே...”

“தங்கை ஒரு தாதி. புதுமாத்ளான் பகுதியில் காயமடைந்தவர்களுக்கு சிகிச்சை அளிக்கச் சென்ற போது எறிகணைத் தாக்குதலில் அகப்பட்டு அவளும்...”

“ஐ எம் வெறி சொறி டாக்டர் எவ்வளவு பெரிய விடயம் நடக்கும் போது நான் இந்த சின்ன விடயத்திற்காய் தற்கொலைக்கு முயற்சித்ததை நினைக்கும்போது வெட்கப்படுகிறேன், வேதனைப்படுகிறேன்” என்றான்.

“மிஸ் வந்தனா நான் ஒன்று கேட்பேன், மறுக்காமல்... ஸல் ஐ ஜொயின் வித் யுவர் ஹோம்?” என்றான் கமலக்கண்ணன்.

“ஆல்வெய்ஸ் வெல்கம் கண்ணன். ஹோமில் மட்டுமல்ல. என் இதயத்திலும். இவர்கள் நம்முடைய பிள்ளைகள். இவர்களின் பெற்றோராய், நல்ல வழிகாட்டியாய் நாம் இருப்போம்” என்றான் நாணத்துடன் வந்தனா.

இருவரது கண்களும் பனித்தன.

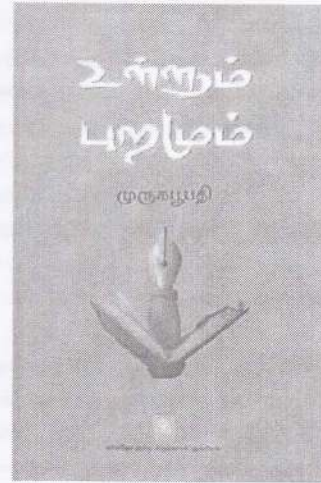
சர்வதேச தமிழ் எழுத்தாளர் மாநாட்டின் “உள்ளும் புறமும்”

கண்டுக்கொள்ள வேண்டுமாயின் பூபதியின் நூலைப்படிக்க வேண்டும்

இப்பொழுது அவுஸ்திரேலியாவில் வாழ்ந்து வரும் இலங்கை எழுத்தாளர் லெ. முருகபூபதி அவர்களின் நூல் ஒன்று வெளிவந்திருக்கின்றது. சர்வதேச தமிழ் எழுத்தாளர் ஒன்றியத்தின் வெளியீடாக வெளிவந்திருக்கும் “உள்ளும் புறமும்” என்னும் இந்த நூலுக்குச் சூட்டப்பெற்றுள்ள பெயர் ஒரு புனைகதைப் படைப்புக்குரியதாகவே தோன்றுகிறது. அதேசமயம் அவ்வாறிருக்க இயலாதன மறுகணம் நினைத்துக் கொண்டேன். க.நவம் அவர்களின் “உள்ளும் புறமும்” சிறுகதைத்தொகுதியொன்று முன்னர் வெளிவந்திருப்பதனை நன்றாக அறிந்தவர் முருகபூபதி. எனவே தமது புனைகதைப்படைப்பொன்றுக்கு இந்தப் பெயரைச் சூட்டி இருக்கமாட்டார். சிறுகதை, நாவல், பயண இலக்கியம், கடித இலக்கியம், சிறுவர் இலக்கியம், கட்டுரை, நேர்காணல் எனத் தமது ஆளுமையின் வெளிப்பாடாகப் பல்துறை சார்ந்த நூல்களைப் பூபதி வெளியிட்டுள்ளார். இந்த நூல் வித்தியாசமான ஒரு நூலாக இருக்க வேண்டுமென எனக்குள்ளே தீர்மானித்துக் கொண்டேன்.

நூலைத் திறந்து உள்ளே நோக்குகையில் நூலின் பெயருக்குக் கீழே ஒரு கோடிட்டு, இந்தக் கோட்டுக்குக் கீழ், “சர்வதேச தமிழ் எழுத்தாளர் மாநாடு 2011 தொடர்பான பரிவுகள்” எனக்குறிப்பிடப்பட்டு உள்ளதைக் கண்டு கொண்ட பின்னர் குழப்பமில்லாத ஒரு தெளிவு உண்டானது. சர்வதேச தமிழ் எழுத்தாளர் மாநாடு 2011 தொடர்பான உள்ளும் புறமுமான விபரங்கள் அடங்கிய பதிவு இந்த நூல் என்பதனைத் தெளிவாக உணர்ந்து கொள்ள முடிந்தது.

அதேவேளை சில வினாக்கள் இயல்பாகவே எனது உள்ளத்தில் மேலேழுந்து வந்தன. சர்வதேச தமிழ் எழுத்தாளர் மாநாடு -2011 ஜனவரி 06,07,08,09-தில் மிகச் சிறப்பாக, கொழும்பு தமிழ்சங்கத்தில் நடந்து முடிந்தது. இந்த நூல் மாநாடு நடந்து முடிந்து ஆறாவது மாதம் ஜூன் 2011 இல் வெளிவந்திருக்கின்றது. இவ்வளவு விரைவாக “சுடச்சுட” இந்த நூலை வெளியிட்டு வைக்க வேண்டிய அவசரமும் அவசியமும் பூபதிக்கு ஏன் வந்து

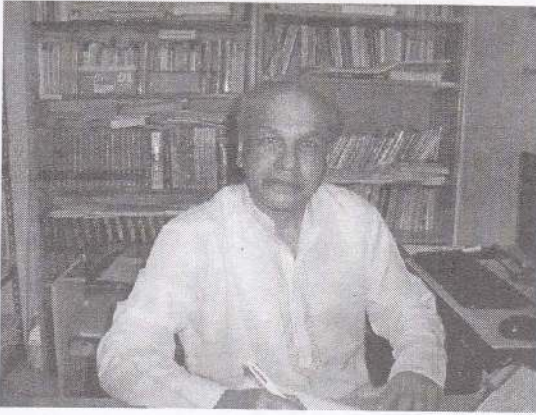

நேர்ந்தது? ஒரு நிகழ்வினை திட்டமிட்டுச் செயற்படுத்த முடிந்த பின்னர், அந்த நிகழ்வு எவ்வாறு நடந்தேறியது என்பது பற்றி ஒரு பதிவு நூலாக வெளிவர வேண்டுமா? என்பது இன்னொரு வினா.

சர்வதேச தமிழ் எழுத்தாளர் மாநாடு பற்றியும் இந்த மாநாட்டுக்கு முன்னர் நடந்த “சில குழப்பங்கள்” பற்றியும் ஏற்கனவே சில தகவல்களைப் பலரும் அறிந்து கொள்ள முடிந்தது. அவ்வாறு அறிந்தவைகள் யாவும் “புறமாகவுள்ள” சில தகவல்கள் மாத்திரந்தான். பூபதியின் இந்த நூலைப் படித்து முடிந்த பின்னர் புறத்தை முழுமையாகக் கண்டு கொண்டதுடன், வெளியில் இருந்தவர் அறியாத, அறிந்து கொள்ள முடியாத அகத்தை (உள்ளும்) முறையாக விளங்கிக் கொள்ள முடிந்தது. இலங்கையில் இதுவரைகாலமும் நடந்து முடிந்த இலக்கிய மாநாடுகளுக்குள் இந்த மாநாடு மிகுந்த பிரபலப்படுத்தப்பட்டதுக்கும், சர்வதேச முக்கியத்துவத்தைப் பெற்றுக் கொண்டதற்கும் முக்கிய காரணமாக அமைந்தது அந்த மாநாட்டுக்கு எதிராகச் செய்யப்பட்ட எதிர்ப்பிரசாரம் என்பதனைக் கவனத்தில் கொள்ளப்பட வேண்டியது மிக அவசியம்.

இந்த வகையில் நோக்கும் பொழுது மாநாட்டை எதிர்த்து நின்று பிரசாரம் செய்தவர்களுக்கு பூபதியும் மாநாட்டுக் குழுவினரும் நன்றி தெரிவிக்க வேண்டுமெனத் தோன்றுகின்றது.

முருகபூபதி மிக விரைவாக எழுதத் தகுந்த ஆற்றல் உள்ளவராக இருந்தபோதிலும், மொத்தம் இருபத்தேழு தலைப்புக்களில் உருவாக்கி இருக்கும் இந்தப் பெரிய நூலில் இடம்பெற்றுள்ள கட்டுரைகள் அனைத்தும் குறுகிய கால அவகாசத்தில் எழுதப் பெற்றவைகளல்ல. மாநாடு நடைபெறுவதற்கு முன்னரே "வக்கிரம் கக்கிய விஷம்" தனியு பூபதி கொடுத்த ஓளடதம், "அவதூறுகளுக்குப் பதில்", பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகளில், வானொலிகளில் செவ்விகள், வினாக்களுக்கு விடைகள், அறிக்கைகள் என்பன யாவும் உள்ளும் புறமும் விளங்கிக் கொள்ளத் தகுந்த வண்ணம் ஒவ்வொரு தலைப்புக்களில் தரப்பட்டுள்ளன. இவைகள் இந்த நூலின் நடுப்பகுதியில் இடம்பெற, முற்பகுதிக் கட்டுரைகள் அத்தகைய இலக்கிய மாநாடு ஒன்றை நடத்துவதற்கான எண்ணக் கருவின் உருவாக்கம், முன்னரே பல மாநாடுகளை நடத்தி முடித்த பூபதியின் அனுபவங்கள் பற்றிப் பேசுகின்றன. அத்துடன்

கொழும்பில் நடைபெற்ற ஆலோசனைக் கூட்டங்கள் மாநாட்டு செயற்பாட்டுக் குழுவின் தெரிவு நாட்டின் ஏனைய பகுதிகளுக்குச் சென்று எடுத்த நடவடிக்கைகள் என்பன பற்றிய விபரங்கள் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளன.

நூலின் இறுதிக்கட்டுரைகள், மாநாட்டு நிகழ்வுகள், அதன் பிரதான அம்சங்கள் "ஒன்றுமடலின் மனநிறைவு" என்பவற்றை எடுத்துக் கூறுகின்றன. குமரன் பதிப்பகத்தில் தரமாக உருவாகியிருக்கும் இந்த நூல் "சர்வதேச தமிழ் எழுத்தாளர் ஒன்றியம்" வெளியீடாக வெளியிடப் பெற்றுள்ளது. "முதலாவது சர்வதேச தமிழ் எழுத்தாளர் மாநாட்டில் பங்களித்த அனைவருக்கும் இந்த நூல் சமர்ப்பணம்" என நூலாசிரியர் பூபதி சமர்ப்பித்துள்ளார். யார்யாருக்கு நன்றி தெரிவிக்க வேண்டுமோ விசேடமாக அவர்கள் பெயர்களை எல்லாம் நூலில் பதிவு செய்து நன்றி

தெரிவித்துள்ளார். இந்த நூலின் மூலம் கிடைக்கக்கூடிய பணத்தினை மாநாட்டுச் செலவினை ஈடுசெய்வதற்கு வழங்குமாறு கேட்டுக் கொண்டுள்ளார்.

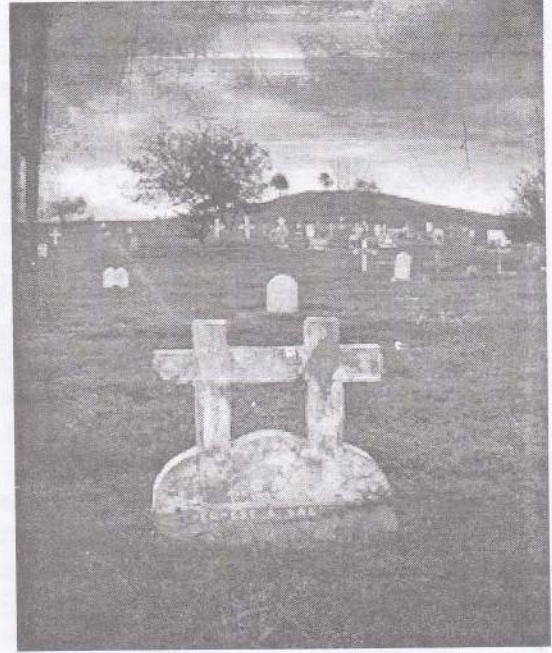
எழுத்தாளர் முருகபூபதி அவர்கள் பற்றி இலக்கிய உலகில் பொதுவாக மிக உயர்ந்தா ஒரு கருத்துண்டு. அவர் யாரோடும் முரண்பட்டுப் பகைத்துக் கொள்ளாத மேன்மையான பண்புள்ளவர். மாற்றுக் கருத்துள்ளவர்களையும் விளங்கிக் கொண்டு அதேசமயம் தான் விலை போகாது இணங்கிப் போகின்ற ஒருவர். இலக்கியவாதிகள் பலர் அவருடைய இந்த நல்ல பண்பினை அவரிடத்தில் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும். பூபதியின் இத்தகைய சிறப்பினை உணர்ந்து, சர்வதேச தமிழ் எழுத்தாளர் மாநாட்டினை அவர் முன்னின்று நடத்த வேண்டுமென அவரை உந்தித் தள்ளிக் கொண்டு வந்தார்கள். இலக்கிய கர்த்தாக்களுடன் சர்வதேச மட்டத்தில் தொடர்புகளை வைத்துக் கொண்டிருக்கும் பூபதி, மாநாட்டினை நடாத்தி முடிப்பதற்கான செயற்பாட்டில் இறங்கிய வேளையில் தான், பல சிக்கல்களுக்கு முகம் கொடுக்க வேண்டி நேர்ந்துள்ளது. தீர்க்கமாகச் சிந்தித்து, திடமாக எடுத்த முடிவில் இருந்து பின்வாங்கி ஓடும் பாதையில் பூபதி கடந்த காலத்தில் வளர்ந்து வரவில்லை. துணிச்சலுடன் நின்று மாநாட்டினை நடாத்தி முடித்திருக்கின்றார். பூபதி ஒருவர் மாத்திரம் எடுத்து முடித்துள்ள இலக்கிய விழாவல்ல இது. ஆனால் இந்த இலக்கிய விழாவின் மூலமூர்த்தி முருகபூபதி என்பதனை எவரும் மறுத்துரைக்க இயலாது. நடந்து முடிந்த இந்த மாநாடு முதலாவது மாநாடு என நூலில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. எனவே இரண்டாவது, மூன்றாவது மாநாடுகளும் தொடர்ந்து நடைபெறுமென்னும் ஊகத்தை இது கொடுக்கின்றது. ஆனால் இந்த நூலில் பூபதி பதிவு செய்யாத, மாநாடு சம்பந்தப்பட்ட சில காரியங்களும் பின்னர் நடந்தேறி இருக்கின்றன.

அவைகளை நோக்கும் பொழுது பூபதி தமது இலக்கிய வாழ்வில் நம்பிக்கைக்குரியவர்களாக யார்யாரைக் கருதி, மதித்து நடந்து வந்தாரோ, அவர்களினால் மிகுந்த ஏமாற்றத்துக்குள்ளாகி இருக்கின்றார் என்பதனை அறிய முடிகின்றது. இத்தகைய ஒரு நிலைமை நல்ல தெளிவினைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கான ஒரு வாய்ப்பாகவும் வந்து சித்தித்திருக்கின்றது. சர்வதேச தமிழ் எழுத்தாளர் மாநாடு தொடர்ந்து நடைபெறுமோ, என்னவோ! ஆனால் இந்த இலக்கிய மாநாடு போன்ற மாநாடுகள் தொடர்ந்து நடைபெறுவதற்கு வழிவகுப்பதாக இது அமையும் என்பது மறுக்க முடியாத ஓர் உண்மை. அதன் வெளிப்பாட்டையும் அண்மையில் கண்டுகொள்ள முடிந்ததை எண்ணிப் பூபதி பெருமைப்பட்டுக் கொள்ளலாம். "உள்ளும் புறமும்" நூலை வாங்கிப் படித்துப் பாருங்கள். மேலும் பல விபரங்களை அறிந்து கொள்ளலாம்.

இருப்பும் இழப்பும்

இருப்பும் இழப்பும்
 எதிர்மறைகளாய்
 ஒன்றோடு ஒன்று
 முட்டிமோதிக் கொள்ளும்
 காலப்பெருவெளியில்
 நாம்
 அகப்பட்டுக்கிடக்கிறோம்.
 இருப்பின் மீதும் சரி இழப்பின் மீதும் சரி
 சரிவிகித சமனாய்
 நிலையாமைக் கருத்தியல்கள் மாத்திரம்
 நிமிர்ந்து நிற்கின்றன
 ஆண்டாண்டு காலமாய்,
 ஒரு இருப்பின் மீது
 யாரும் பொறாமை கொள்ள முடியாது
 ஒரு இழப்பின் மீது
 யாரும் மகிழ்ச்சி கொள்ள முடியாது
 காலம் காலமாய் இருந்து வரும்
 சமூக சிந்தனைகள் கூட
 சாக்கடைக்குள் மிதக்கின்றன.
 இருப்பிற்கும் இல்லாமமைக்கும்
 இடையிலான பரந்த வெளியில்
 புதிய புதிய முகானிகள் மட்டும்
 மீட்டப்படுகின்றன சாரமானிகளாக.
 புதிதாய் முனைவீடும் பிரகடனங்களாலும்
 பிரச்சினைகளின் பிரசனங்களாலும்
 மலின்படுத்தப்படுகின்றது வாழ்வு வெளி.
 எல்லாமே மாறிப் போய்
 வேற்றுக்கிரக வாசிகளின் நிலமாய்
 மாறிப் போயிருக்கிறது இந்த நிலம்.
 கருத்தியல் ரீதியாக
 மாறுபடும் மனித கூட்டம் கூட
 பிழைக்கத் தெரிந்தவர்களாய்
 வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றன.
 தலையிடையும் காய்ச்சலும்
 தனக்குத் தனக்கெனும் போது
 இடைவெளி நிரம்பிய
 இழத்தல்களில் மகிழ்வு கொண்ட
 மனித கூட்டம்கூட
 இன்று
 ஒரு இருப்பின் தேவையை
 உணர்ந்து கொள்கிறது யாரும்ற்றுப் போன
 ஒரு சரிக்கப்பட்ட காலத்தில்.

வைற்றி-துஸ்யந்தன்

மௌனக் கல்லறையீல்

உறங்கீடும் யுத்தம்

எல்லைகளற்று
 விரிந்து கிடக்கிறது
 பேரளில் கருகிச் சிதைந்து
 அழிந்து போன ஊர்

ஊர் திரும்பியவர்கள்
 உறவுகளின் நினைவாக
 எலும்பு எச்சங்களை
 தேடி அவைகின்றனர்

துயரத்தின் திசையிலிருந்து
 திரும்பி வந்தவர்கள்
 துயரக் கடலினுள் மீண்டும்
 வீழ்ந்து கிடக்கிறார்கள்

தீர்வு அமைதியும்
 கிட்டுமென்ற ஆதங்கம்
 மெல்லப் புதைகிறது
 மௌனக் கல்லறையீல்

அனைத்தையும்
 விழுங்கித் தொலைத்த
 யுத்தம் மட்டும்
 அமைதியாய் உறங்குகிறது.

-ச.முருகானந்தன்

சூயம் தேடும் வாக்கு மூலம்

உரத்துப் பேச நாதியற்றுப் போன
கடுகதி வாழ்வில்
நீயாய வாந்ததைகள்
அறுந்து அநாதை அடையாளங்களுடன்
காட்சி தருகின்றன

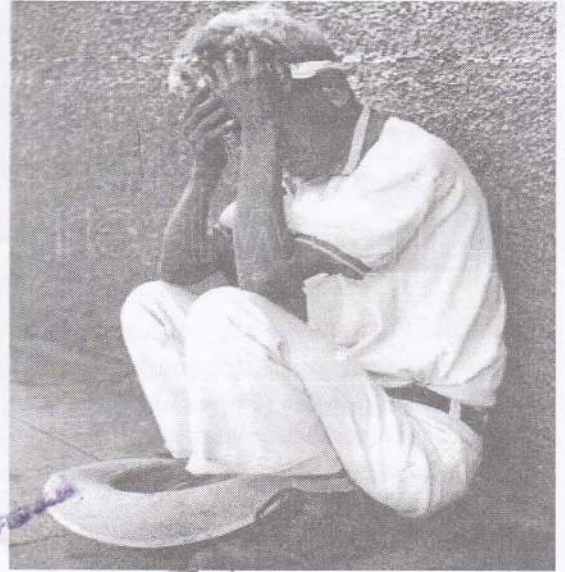
மீதமிஞ்சிய சொற்களை
அடுப்படி பூனைபோல
கராவிக் கொண்டு திரிகின்ற
சுயத்தின் சுயசரிதையை
யார்தான் வாசிக்கப் போகின்றார்கள்?

மல வெளியொன்றிலிருந்து
காற்றுச் சுமந்த வாடையையும்
சாக்கடையொன்று உமிழ்கின்ற
துர் நாற்றத்தையும்
எனக்கேயான உவமைகளுடன்
ஓப்பேற்றிப் போகின்ற
வாழ்தலில்
வலியை மட்டும் புணர்ந்து கொண்டு
ஒரு மாய ஜீவித்தின்
அணுக்களை இணைத்து
நீஜத்தின் மீது காதல் கொள்ளத்
துடிக்கிறது மனசு

இழப்புக்களை அச்சேற்றி
அதில் கோபச் சொற்களுக்கு செந்நிறமேற்றி
அதனருகில் கடுர ஓலியம் ஒன்றை
பொருத்திக் கொண்டு
மெய்ப்பட முனைகின்ற நாட்களில்
எதிர்வினை என்கின்ற
கனா முளைத்துத் துளிர்விடுகின்றது

ஆனாலும் என்ன
இன்னும்
ஆதிகாலக் கவிதைகள் போல
என்னையும் எனது சுயத்தையும்
விளங்க முடியாது
வெறுத்துக் கிடக்கின்றது
உனது அதிகாரத்தின் அதீத பிரக்ஞை அல்லது
இறைமை .

எல். வஸீம் அக்ரம்

நூலகம் இன்று வரை ஒன்றும் இல்லை

யுத்தம் முடிந்தும்
நித்தம் வந்து
முற்றும் தன்னில் முட்டிச் செல்கின்றது
முடிவற்ற வறுமை வாழ்வு
சிதைந்து சின்னபின்னமாய்
புதைந்து போனது என்வீடு
வேட்டுக்களால் ஓட்டையாகியே
விலாசமீழ்ந்து என்வீடு
துள்ளித் திரிந்து விளையாடிக் களித்த
நெல்லி மரத்தடி முற்றம்
மேலே கூரையிழந்து
கீழே தரை மறைந்து
தாகம் தீர்த்த செவ்வினதீர் மரமீழ்ந்து
சோகம் எனும் விலாசத்தோடு என்வீடு
பத்திரமாய் வீடு கட்டி
பவுசாக வாழ வந்தேன்
பதினெட்டுப் பத்திரத்தில்
பக்குவமாய் கையெழுத்திட்டேன்
இன்று வரை ஒன்றுமில்லை
வெய்யிற் காலத்தே வானவில்லை
தேடிப் பார்த்த
விளையாட்டுப் பையனைப் போல்
என் வீட்டு முற்றத்தில்
ஏக்கங்களோடு
இன்னும் நான்...

யாழ்.காஸனப்

பாரதி ஒரு பார்வை

பாரதி என்றொருவன் தோன்றியிருக்காவிடின் தமிழ்க் கவிதையுலகம் பழைய மரபுக்குள்ளேயே செக்கிழுத்துக் கொண்டிருக்கும் என்பர். இப்படியாக தோன்றியிருக்காவிடின் என்று சொல்லிக்கொள்ளுதல் கிளிப்பிள்ளைப்பாடம். எதன் தோற்றத்திற்கும் ஆக்க பூர்வமான வளர்ச்சிப் படிகள் உண்டு. படிகளிலேறிப் போய்த்தான் உச்சியை அடையலாம். சிற்றலைகள் பலவற்றின் சேர்க்கையால் விளைவதே பேரலை.

பாரதி சமகாலத் தமிழ்க்கவிதை உலகிற்கான நுழைவாயிலைத் திறந்தவன் என்றால் அதற்கு முன்பே பலப்பல உட்கதவுகளின் தாழ்ப்பாண்களைத் திறந்த வர்கள் உள்ளனர். தளைகளைக் கட்டிவைத்தவர்கள் உள்ளனர். பாரதிக்கு முந்திய சித்தர்கள், சமய சமரசக் கீர்த்தனைகளை எளிய தமிழில் தந்த கோபாலகிருஷ்ண பாரதியார், அருட்பிரகாச வள்ளலார் யாவரும் கருத்துக்களாலும், மொழியினாலும் பாரதியிடத்துச் செல்வாக்குச் செலுத்தியவர்கள். பெண்விடுதலைச் சிந்தனைக்குரிய பாடல்களால் செல்வாக்குச் செலுத்திய வராய் தந்தைவிடுதலா ஆசிரியரும், திருகோண மலையைச் சார்ந்தவருமான தி.ச.சுவாமிமுத்துப் பிள்ளையைச் சில விமர்சகர்கள் முன்வைக்கின்றனர். (க.கைலாசபதி) யாழ்ப்பாணத்துச் சாமியார் என்ற சித்தரின் சீடர் எனக்குறிப்பிட்ட பாரதி ஈழத்துக்கும் கடமைப்பட்டவர். எனவே பாரதி என்றொருவரின் தோற்றத்துக்கு பலர் வழிகோலினர். "பாரதி" தோன்றியிருக்காவிடிலும், கருத்தியல், கவிதையியல் இரண்டினதும் வளர்ச்சிப்படி நிலைகள் பாரதி போன்ற இன்னொருவரைத் தோற்றுவித்திருக்கும். தனக்கு முந்திய காலத்தையும், தனது சம காலத்தையும் இமை கோத்த தரிசனம் அல்லது பார்வை வீச்சு பாரதி என்றொரு அசாதாரண ஆளுமையின் இடத்தை நிர்ணயிக்கிறது. இதனை காலத்தை உணர்தல் என்று சொல்லலாம்.

அப்படியானால் ஒரு அசாதாரண ஆளுமையின் தோற்றம் என்பது சமூகச் சூழல் காரணிகளால்

மட்டுத்தான் தோற்றம் பெறுகிறதா, தனிநபர் அறிவாளுமைக்கு இடமில்லையா என்றொரு நியாயமான கேள்வி எழும். ஒரு சமூகமானது படுமோசமான கலாசாரத்தைக் கொண்டதாக இருக்கும் போது அச்சமூக அமைப்பில் எப்படி அறிவாளுமைகள் பிறக்க முடியும்? அத்தகைய சூழலிலும் அபூர்வமாகத் தோற்றம் பெறும் அசாதாரண ஆளுமைகள் உண்டு. இப்போது அழுக்கடைந்த சமூகத்திடம் காலத்தின் - வளம் மிகுந்த கலாசாரத்தின் - ஆதி ஊற்றுப்பிரக்களை உள்ளது. அந்தப் பிரக்களையின் உந்துதல் தான் "அபூர்வமான ஆளுமை" எனும் வாயிலைத் திறக்கும். சமகாலச் சூழலில் இல்லாவிடிலும், சூழலை மாற்றி அமைப்ப தற்கான ஏதோ பொறி அச்சமூகத்தின் அகப் பொந்துள் இருந்து வெளிப்படும். அந்தப் பொறி அறியாமை எனும் பெருங்கோட்டைத் தீ மூட்டி புதிய படைத்தளிக்கும் புலத்தை உருவாக்கும். எனவே அசாதாரண ஆளுமை ஒன்றின் தோற்றமும் அண்மிய சமகாலச் சூழலின் சாதக பாதகங்களும் இணைந்த ஒரு மையத்தில், சந்தியில் புதியதொரு கலாசார மாற்ற அலைதோன்றும். ஃபீனிக்ஸ் பறவை 500 வருடங்கள்

உயிர் வாழாமல். அதன் இறுதிக்காலத்தில் பூமிக்கு வந்து எரியுட்டி இறந்து போகாமல். பின்னர் சாம்பலில் இருந்து புதுப் பிறப்பு பெய்தும் என்பது எகிப்திய புராணக்கதை. இது ஒரு குறியீடு. 500 வருடங்கள் என்பது ஒரு யுகமாற்றத்திற்குரிய சூழல். பறவை போக்கும் வரத்துமான விடுதலையின் குறியீடு. தான் வாழ்ந்த காலத்தை தானே எரியுட்டி அதனின் புதிய பிறப்பையும், காலத்தின் புதிய பிறப்பையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறான். ஆதலால் நமது அழிவுகளிலும் புதிய பிறப்பு அடைகாத்துக் கொண்டிருக்கிறது என எண்ணுவதில் தவறில்லை.

"அமரர் சு.வில்வரத்தினம் விட்டுச் சென்ற கையெழுத்துப் பிரதியிலிருந்து படியெடுத்தது."
படியெடுத்தவர் - இ.சீவகாருவன்.

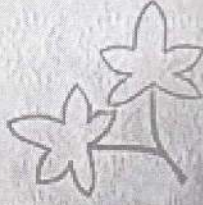
Diary

காலமான

கவிஞர் சு. வில்வரத்தினத்தின்

குறிப்பேட்டிலிருந்து

சில பக்கங்கள்

ஏ. ஜேயின் அறிவுத் தேடல் பரந்தது. பரபரப்பு ஆரவாரங்களைக் கடந்தது. அறிவின் பன்முகச் செம்புலங்கள் தேடி நடந்தது. தீராப் பசியுடைய தேடகனான ஏ. ஜேயிடம் ஒரு தன்னடக்கம் தொழிற்பட்டது. அதனிலும் மேலானது தான் பெற்ற இன்பத்தை மற்றவர்களுக்கு வழங்கியது. நுஃமான் சொல்வது போல் ஏ. ஜே எல்லோருக்குமாக வாசித்தார். ஆங்கிலத்தில் மொண்டதைத் தமிழுக்குக் கொடுத்தார், தமிழில் மொண்டதை ஆங்கிலத்தில் பெயர்த்து உலகுக்கு அளித்தார்.

ஏ. ஜே ஆங்கிலத்தைப் போதனாமொழியாகக் கொண்டு கல்வி கற்றவர். ஆங்கில மொழியை முதன்மைப்படுத்தும் கலாசாரப் பின்னணியைக் கொண்ட கரம்பன் கத்தோலிக்க சமூகத்தில் பிறந்தவர். ஆங்கிலச் சூழலிலேயே வளர்ந்தவர். பல்கலைக் கழகத்திலும் "ஆங்கில மொழி"யை ஒரு பாடமாகக் கொண்டு ஏனைய பாடங்களை ஆங்கிலத்தில் கற்றவர். தமிழ்மொழி அறிவு பெரிதாக இருக்கவில்லை. எனினும் சயமாக முயன்று தமிழிலிருந்து ஆங்கிலத்துக்கும் ஆங்கிலத்திலிருந்து தமிழுக்கும் அழகாக மொழிபெயர்க்கும் ஆற்றலைப் பெற்றுக் கொண்டார். இரு மொழிப் புலமையாளர் ஆனார். அத்தோடு அவருக்கு லத்தீனும் தெரிந்திருந்தது.

-2-

ஆங்கிலத்தில் நிறைந்த அறிவுடையவர் என்று மார்தட்டிக்கொள்பவர் தமிழர். அவ்வறிவு அடிமை

ஊழியம் செய்யவே பயன்பட்டது. குடியேற்ற அரசுகளுக்குக் குடிமை செய்யவும் சட்ட வல்லுனர்களுக்கு "நாப்பிளக்கப் பொய்யுரைத்து நவநிதியம் தேடவும்", பாராளுமன்றத்தில் தம் ஆங்கிலப் புலமையைப் பிரகடனப்படுத்தவும் உதவியது. அறிவியல் சிந்தனைகளை, மெய்யியல் மரபுகளை, கலை இலக்கியங்களைப் பரிமாறும் ஊடகமாக ஆங்கிலம் எம்மவரால் பெரிதும் எண்ணப்படவில்லை. கீழைத்தேயப் பண்பாட்டின், மெய்யியலின், கலாமரபுகளின் மேன்மைகளை உலகரங்குக்கு எடுத்துச் சென்ற ஆனந்த குமாரசாமி போன்றோர் சிலரே. இலங்கையின் சிங்களக் கலாமரபுகளின் சிறப்புக்களை வெளிக்கொண்டு வந்தவரும் ஆனந்த குமாரசாமியே. அதற்காகவே அவர் சிங்களவர்களால் பெரிதும் போற்றப் படுகிறார்.

ஆனந்த குமாரசாமி மேலைக் கலாசார ஆதிக் கம், குடியேற்றவாதக் கொள்கை போன்றவற்றை வெளிப்படையாக எதிர்த்தவர் அல்லர். கீழைத்தேய மெய்யியல் சிந்தனைகளை, கலை மரபுகளை முன்வைத்தாலே எமது தொல்லிருப்பைக் காட்ட முடியும் என்று அவர் கருதியிருக்கலாம். ரவீந்திரநாத் தாகூரும் இந்தியாவில் இவர் போலவே செய்பட்டார்.

ஈழத்தில் நாடற்றோராக்கப்பட்ட மலையகத் தொழிலாளர்களின் துயர் மிகுந்த வாழ்க்கையை, பாடுகளை ஆங்கிலத்தில் படைப்பிலக்கியங்களாகக் கொண்டு வந்தவர்களுக்கு முன்னோடி சி. வி. வேலுப்பிள்ளை. தோட்டக் கூலிகளின் துயரங்களைப் பாடுபொருளாக்கி ஆங்கிலத்தில் பல கவிதைகள், பேனாச் சித்திரங்கள், நாவல்கள் எழுதினார். அப்படைப்புகளில் சிலவற்றை அவரே தமிழுக்கு மொழி மாற்றம் செய்தார். தொழிற்சங்கவாதியாக இயங்கினார். இவரைப் போலவே கோ. நடேசையர் ஒரு தொழிற்சங்கவாதியாக The Nation என்ற ஆங்கில இதழ் மூலம்-இதன் ஆசிரியரும் நிறுவரும் இவரே-மலையகத் தொழிலாளர்களின் துயரங்களை வெளிக்கொண்டு வந்தார். மலையகத்தைச் சேர்ந்த கே. ராமநாதனும் ஆங்கிலத்தில் எழுதிய இன்னொரு படைப்பாளி. இவரது சிறுகதை ஒன்று என்கவுண்டர் ஆங்கில இதழ் நடத்திய சிறுகதைப் போட்டியில் முதலாம் இடம் பெற்றது. அவர் தேசாபிமானி ஆசிரியராகவும் இருந்தார். சுதந்திரன் ஆசிரியர் குழுவினரும் இயங்கினார்.

"தம்பி" என்றழைக்கப்படும் தம்பிமுத்து யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்தவர், லண்டனில் வாழ்ந்தபோது T. S. எலியட் உட்பட பல ஆங்கிலக் கவிஞர்களின் மதிப்புக்குரியவராகத் திகழ்ந்தார்.

லண்டன் பொயற்றி எனும் கவிதை இதழின் ஆசிரியர். பல முன்னணி ஆங்கிலக் கவிஞர்களின் கவிதைகளை Edit பண்ணுபவராகவும் இருந்தார். கவிதை மட்டுமல்ல. சிறுகதைகளும் எழுதிய முக்கிய ஆளுமை. பிரிட்டிஸ் அரசின் கௌரவத்தைப் பெற்றவர். இந்திரா காந்தியின் ஆட்சிக் காலத்தில் இந்திய அரசின் கௌரவத்தையும் பெற்றார்.

ஆங்கிலத்தில் எழுதிய இன்னொருவர் அழகு சுப்பிரமணியம். இரண்டு சிறுகதைத் தொகுதிகளின் ஆசிரியர். கணிதவியலாளன் என்ற இவரது சிறுகதை சர்வதேச அளவில் பாராட்டைப் பெற்றது. இவரது கதைகள் பல Illustrated Weekly of Indiaஇல் வெளிவந்தன.

சேக்ஸ்பியரைத் தமிழுக்குக் கொண்டு வந்த முருகையனும் தான் தோன்றிக் கவிராயரும் முக்கியமானவர்கள். முருகையனால் மொழி பெயர்க்கப்பட்ட ஒரு வரம் ஒரு முன்னோடி மொழி பெயர்ப்புக் கவிதைத் தொகுதியாகும். இதில் முழங்கால் என்ற கவிதை மஹாகவியால் தமிழாக்கம் செய்யப் பட்டது. இ. இரத்தினம் மன்னன் ஈடிபஸ் என்ற நாடகத்தைக் கடினமான கவிதை நடையில் தமிழுக்குக் கொண்டு வந்தார். அதே நாடகத்தை மேடையேற்றத் துக்குப் பொருத்தமான இலகு உரைநடையில் குழந்தை சண்முகலிங்கம் தமிழாக்கம் செய்துள்ளார். ஆபிரிக்கக் கவிதைகளையும் தென்னிலங்கைக் கவிதைகளையும் வேறு பலவற்றையும் ஆங்கிலத்திலிருந்து தமிழுக்குச் சோ. பத்மநாதன் மொழிமாற்றம் செய்துள்ளார்.

என். கே. மகாலிங்கம் Chinua Achebeஇன் Things fall apart என்ற நாவலைச் சிதைவுகள் என்ற தலைப்பில் தமிழுக்குக் கொண்டு வந்தார். கே. எஸ். சிவகுமாரன், பண்ணாமத்துக் கவிராயர், சுந்தரேசன், அ. யேசுராசா, எம். கே. எம். ஷகீல் எனப் பலர் தமிழ் மொழிபெயர்ப்புகளைத் தந்துள்ளனர். கே. எஸ். சிவகுமாரன் ஆங்கிலத்திலும் எழுதுகிறார். எம். ஏ. நுஃமான் பலஸ்தீனக் கவிதைகளைத் தமிழாக்கம் செய்துள்ளார். சிவசேகரம் மூன்றாம் உலக நாடுகளின் எழுத்துக்களை ஆங்கிலத்திலிருந்து தமிழுக்கு மொழிமாற்றம் செய்துள்ளார். தம்பி ஜயா தேவதாஸ் போன்றோர் சிங்களச் சிறுகதைகளையும் தமிழுக்குக் கொண்டு வந்துள்ளனர். தமிழிலிருந்து சிங்களத்துக்கு

மாற்றப்பட்டவை சொற்பமே.

-3-

வேறு மொழிகளிலிருந்து நமது மொழிக்குப் படைப்புகளோ கட்டுரைகளோ கொண்டு வரப்படும் பொழுது நமது மொழி வளம் பெறுகிறது. உலக அறிவுக்கு யன்னைலத் திறந்து விட்டது போல. அதே போல நமது படைப்புகள் பிற மொழிக்குக் கொண்டு செல்லப்படும்போது அவற்றுக்குச் சர்வதேச அறிமுகமும் அங்கீகாரமும் கிட்டுகிறது. இதனை இரு மொழிப் புலமையாளரே செய்ய முடியும். இத்துறையில் ஈழத்தின் முதன்மையானவராக ஏ. ஜேயைக் கொள்ளலாம்.

மலையகத்தில் கே. ஃனேஸ் ஒரு முன்னோடி. ஆங்கில ரஸ்ய, சீன, வியட்நாமிய இலக்கியங்களையும் கிழக்கு ஐரோப்பிய இலக்கியங்களையும் தமிழாக்கம் செய்தார். செல்வா கனகநாயகம், கிழக்குப் பல்கலைக் கழகத்தில் ஆங்கிலத் துறை விரிவுரையாளராக இருந்து மறைந்த கிருபாகரன் ஆகியோரையும் இத்துறையில் ஈடுபட்டவர்களாகக் கொள்ளலாம். ஏ. ஜேயின் மாணவர்களாகத் தம்மைக் கருதுகின்ற ஜெயசங்கர், கந்தையா ஸ்ரீகணேசன், மதுபாஷினி ஆகியோரும்

தமிழ் ஆங்கிலப் படைப்பாக்கத்திலும் மொழிப் பெயர்ப்புகளிலும் ஈடுபாடு கொண்டுள்ளனர்.

இவ்வாறாக ஆங்கிலத்தில் படைப்பவர்களும் பிற மொழிகளிலிருந்து தமிழ் மொழியாக்கம் செய்பவர்களும் தமிழிலிருந்து ஆங்கிலத்துக்கு மொழி மாற்றம் செய்பவர்களும் தமது முயற்சியைத் தொடர்ந்து கொண்டேயிருக்கின்றனர். ஷியாம் செல்லத்துரை தொடங்கிச் சாந்தன் வரை.

-4-

ஆங்கிலத்தில் எழுதுவதனால் நாம் சர்வதேச அளவில் அறியப்பட வாய்ப்புடையவர்களாகிறோம். ஆங்கிலத்தில் எழுதுவதே ஒரு படைப்புக்குத் தகுதியைத் தந்து விடாது. அவர்கள் தரமான எழுத் தாளர்கள் என்றும் அர்த்தமாகாகது. ஆங்கிலத்தில் எழுதி வந்த ஆபிரிக்க எழுத்தாளர் பலர், அதனைக் கைவிட்டுத் தமது தாய்மொழியிலேயே எழுது கின்றனர். தமது மக்களை மையப்படுத்திய எழுத்துக்கள் தமது மக்களைச் சென்றடைவதே முக்கியம் என்று அவர்கள் கருதுகிறார்கள். ஏற்கனவே சர்வதேசத்தின் கவனத்தைப் பெற்றிருக்கும் அவர்கள், ஆங்கில மொழியினூடாக பரந்த உலகைச் சென்றடையும் மார்க்கமும் தமது நூல்களை ஆங்கிலத்தில் வெளியிடுவதற்குப் பிரபல பிரசாராலயங்களின் ஆதரவு இருப்பது தெரிந்தும் அதனைப் புறக்கணித்துத் தமது மொழியிலேயே எழுதுகிறார்கள் என்பது கவனிக்கத்தக்கது.

துரதிர்ஷ்டவசமாக நமது ஆங்கிலப் படைப்புகள் மட்டுமல்ல, தமிழகத்தின் பிரபல் ஆங்கிலப் படைப்புகள் கூடப் பரந்த உலகைச் சென்றடையும் வழி பிறக்கவில்லை.

-5-

ஏ. ஜே தனது பெரும்பான்மையான நேரத்தை வாசிப்பதிலேயே செலவிட்டார். எழுத் வேண்டும் என்று உள் உந்தல் ஏற்பட்ட வேளைகளிலேயே எழுதினார். இவரைத் தூண்டி எழுதப் பண்ணியவர்கள் நாளிதழ்களினதும் பருவ ஏடுகளினதும் ஆசிரியராகவே உள்ளனர். அரசு நிறுவனத்தின் வெளியீடாகிய இளம்பிறையினூடாக இவரை எழுத்தத் தூண்டியவர் எஸ். பொ. "மத்து" என்ற தலைப்பில் எழுதிய ஆங்கில நூல்கள் பலவற்றின் சுருக்கங்கள் இளம்பிறையில் தான் வெளிவந்தன. தினகரன் ஆசிரியராக எழுதினார். இவரும் இவரையொத்த பலரும் எழுதாது விட்டபோது மல்லிகையின் தரம் தாழ்ந்து போனது. "அலை"யிலும் எழுதினார். அவரை எழுதும்படி தூண்டியவாறு இருந்தவர்கள் யேசுராசா, மு. புஸ்பராஜன், இ. பத்மநாப ஐயர். ஏ. ஜே எழுதுவதற்கென்றே பத்மநாப ஐயர் இலட்ச ரூபாவுக்கு மேல் பெறுமதி வாய்ந்த இலத்திரனியல் எழுதுகருவிகளை அன்பளிப்புச் செய்தார். மு. நித்தியானந்தன், நிர்மலா, மு. பொன்னம்பலம், சோ. ப

என அவரை எழுத்தத் தூண்டியவர்களின் பட்டியல் நீளும். பத்மநாப ஐயர் ஏ. ஜேயைச் சோர விடாமல் தூண்டிக் கொண்டேயிருப்பார். சில வேளை ஏ. ஜே எரிச்சலுற்றாலும் சிரித்துக் கொண்டே ஏற்றுக் கொள்வார்.

நெருக்கடி மிக்க சூழலில் ஏ. ஜே. கனகரட்னா, செல்வா கனகநாயகம், சுரேஷ் கனகராஜா போன்றோருடன் பத்மநாப ஐயரும் இன்னும் சிலரும் தமிழ்ப் படைப்புகளை ஆங்கிலத்தில் கொண்டு வரும் முயற்சிகளில் ஈடுபட்டனர்.

-6-

ஈழத்துத் தமிழ் எழுத்தாளர்கள் பலரின் படைப்புகளை ஆங்கிலத்தில் மொழியாக்கம் செய்து டெய்லிநியூஸில் வெளியிட்ட முன்னோடி ஏ. ஜே. இவரது ஆங்கில மொழியாக்கத் திறனால் கவரப்பட்ட ஜெயகாந்தன் தனது போர்வை என்ற சிறுகதை ஏ. ஜேயைக் கொண்டு ஆங்கிலத்தில் மொழியாக்கம் செய்தார். அது Illustrated weekly of Indiaஇல் வெளிவந்தது. பல ஈழத் தமிழர் கவிதைகளும் ஆங்கில மொழியாக்கம் செய்யப்பட்டுப் பல ஆங்கில ஏடுகளிலும் வெளிவந்தன. Lute song and lament என்ற தொகுப்பில் ஏ. ஜேயால் ஆங்கில ஆக்கம் செய்யப்பட்ட ஈழத் தமிழர்களின் கவிதைகள் பல உள்ளன.

-7-

உள்ளடக்கம், உருவம் இரண்டும் ஒன்றிணைந்த உன்னதமான உலக இலக்கியங்களைச் சுவைத்த ஏ. ஜேயின் வாசக அனுபவம், ஈழத்தமிழ் இலக்கியத்தில் அவ்விதமானவற்றை அவாவி நின்றது. இதனால் தான் ஈழத்து முற்போக்கு அணியினரை விடவும் மஹாகவ, நீலாவணன் போன்றோரில் ஏ. ஜே ஈடுபாடு வைத்தார். இருவருமே தமது கவிதைத் தொகுப்புகளுக்கு ஏ. ஜேயிடம் முன்னுரை வாங்கப் பிரியம் கொண்டிருந்தனர். நீலாவணன் மறைவுக்குப் பின் வந்த வழி கவிதைத் தொகுப்பு ஏ. ஜே முன்னுரை எழுதியிருந்தார். நீலாவணன் சிறந்த கவிதைகளில் ஒன்றான ஓ வண்டிக்காரா எனும் கவிதையை ஏ. ஜே ஆங்கில மொழியாக்கம் செய்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

கோட்பாடுகளில் சரணடைந்த படைப்புகள் சுலோக வார்ப்புக்களாகி யதார்த்தம், கலையழகு இரண்டையும் இழந்து விடுவது இவருக்கு உடன்பாடில்லை. இதனாலேயே மார்க்சீயக் கோட்பாட்டில் இவருக்கு ஈடுபாடு இருந்த போதிலும் தனது சிந்தனையை எதற்குள்ளும் சிறைப்படுத்திக் கொள்ளவில்லை. கோட்பாட்டுக்கு வெளியேயுள்ள கலைஞர்களை இனங்கண்டு பாராட்டுவதில் பின்னிற்கவில்லை. முற்போக்குப் படைப்பாளிகளையும் விமர்சகர்களையும் வசை பாடிய எஸ். பொ

போன்றோருடனும் ஒத்தோடவில்லை, அவர்களுக்கு உரிய இடத்தை அவர்களுக்குக் கொடுக்கத் தவறவில்லை.

வாழ்வனுபவத்தையும் அழகையும் புறந் தள்ளி கோட்பாடுகளை நிறுவனமாக்கி "இலக்கியம்" படைப்பதன்பால் சரிய மறுத்தவர் ஏ. ஜே. அதற்கு எதிரான மறு பக்கங்களையும் பார்த்தவர். பல்துறை அறிவு சார்ந்த தேடல், ஆர்ப்பாட்டமில்லாத உள்வாங்கல், ஆர்ப்பாட்டமில்லாத தரிசன முன்வைப்பு போன்றவற்றின் மூலம் ஈழத் தமிழ்ச் சிந்தனைச் சூழலில் மட்டுமல்ல, முழுத் தமிழ்ச் சமூகத்திலும் ஆழ்ந்த தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியவர். பல வேளைகளில் கனம் மிக்கதான எதிர்ப்புணர்வுடன் கூடிய மௌனம் ஏ. ஜேயின் ஆயுதமாக இருந்தது.

ஆனந்த குமாரசாமியின் கலையைச் சுவைத்தலைத் தமிழில் தந்தார். மார்க்சீய அழகியலையும் தமிழில் தந்தார். கீழைத்தேயக் கலை மரபுகளிலும் சரி, மார்க்சீயக் கண்ணோட்டமுடைய படைப்புகளிலும் சரி, அழகும் கலை நேர்த்தியும் வேண்டும் என்று அழுத்தியவர் ஏ. ஜே. அலெக்சாண்டர் புளொக் எனும் ரஷ்யக் கவிஞன் கிறிஸ்துவைச் செங்காவலர் படைத் தலைவனாகப் படைத்தார். அது பற்றி நெகிசிநிறவர்த்தனா எழுதிய கட்டுரையைத் தமிழில் தந்தார் ஏ. ஜே. தேசிய இனப் பிரச்சினையில் மார்க்சியவாதி ஒருவர் எடுத்த நிலைப்பாட்டை- மார்க்சியமும் தேசிய இனப் பிரச்சினையும் (மைக்கல் லொவி)-அலையில் தமிழாக்கம் செய்தார். தரமானவற்றைத் தெரிவு செய்து தமிழாக்கம் செய்வதன் மூலம் சமூகத்தின் ஆன்மாவையும் கலையின் ஆன்மாவையும் பிளவுபடாது பார்த்துக் கொண்டார்.

தமிழிலிருந்து ஆங்கிலத்துக்கு மொழி யாக்கம் செய்யும்போது தமிழ்ப் பண்பாட்டுச் சொற்களை அவ்வாறே கையாண்டார். இதன் மூலம் குறித்த படைப்பிலக்கியத்தின் பண்பாட்டுப் பின்னணி மொழி மாற்றத்தில் உரிய இடம் பெற்றது. இவர் தமிழ்க் கவிதைகளை ஆங்கிலத்துக்கு மொழி மாற்றம் செய்யும்போது தமிழ்ப் பண்பாட்டுச் சொற்களான பறை, தேவாரம், தேர், நாதஸ்வரம் போன்றவற்றை அப்படியே கையாண்டார்.

-8-

ஏ. ஜே டெய்லி நியூஸின் ஆசிரியர் குழுவில் இருந்தார். பத்தி எழுதும் பொறுப்பு அவருக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. கொழும்பு ரோயல் கல்லூரியின் ஆரம்பப் பிரிவுக்கு அனுமதியில் அக்கல்லூரியின் பழைய மாணவர்களின் பிள்ளைகளுக்கே முன்னுரிமை வழங்கும் முறை இது வரை இருந்து வந்தது. இதை நீக்கிப் போட்டிப் பரீட்சை மூலம் அனுமதி வழங்கும் முறையை 80களில் ஸ்ரீமாவோ ஆட்சியின் போது கல்வி அமைச்சராக இருந்த பதியுதீன் முன்வைத்தார். இதை

எதிர்த்துப் பத்தி ஒன்று எழுதுமாறு ஏரிக்கரை முகாமைத்துவம் ஏ. ஜேயைப் பணித்தது. கள ஆய்வு செய்து பதியுதீன் முன்வைத்த சிபார்சு சரியாதென்ற முடிவுக்கு ஏ. ஜே வந்தார். எனவே, அந்தப் பத்தியை எழுத முடியாது என மறுத்தார். கோபம் கொண்ட ஏரிக்கரை நிர்வாகம் அவரைச் செய்திப் பிரிவுக்கு மாற்றியது. அதை ஏற்காது அன்றிரவே ஏ. ஜே கொழும்பிலிருந்து புகைவண்டியில் யாழ்ப்பாணம் திரும்பி விட்டார். பின்னர் கொழும்புக்குத் திரும்பவே இல்லை.

டெய்லி நியூசில் பணிபுரிந்தார். காமினி நவரட்னாவை ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளிவந்த சற்றர்டே றிவ்யூவிலும் மு. பொவின் சகபாடியாகத் திசையிலும் பணிபுரிந்தார். ஜெயசங்கரின் Third eye இலும் பங்களிப்புச் செய்தார். எவருடன் பழகும்போதும் அவரிடம் ஆளுமைச் சிக்கல் இல்லை. வயது வேறுபாடு இல்லை, வித்துவச் செருக்கு இல்லை. எவரையும் சமமாக மதிக்கும் உன்னத ஆளுமையை நாம் அவரிடமிருந்து கற்றுக் கொள்ள வேண்டும். பன்முக வாசிப்பும் பரந்த அறிவும் மட்டுமல்ல அவரோடு பழகியவர்களை அவரோடு ஒட்டி வைத்தவை. அவரைப் போன்று பன்முக வாசிப்பும் பரந்த அறிவும் உடைய இன்னும் பலர் இருக்கின்றனர். அவர்களிடம் தடித்த Ego உம் இருக்கும். அது ஏ. ஜேயிடம் இல்லை. அவரை வெறுத்தவர் யாருமில்லை, அவர் யாரையும் வெறுத்ததுமில்லை.

-9-

தனிப் பிரமச்சாரியாக வாழ்ந்த அவருக்கு ஆதரவு தந்தவர்களுள் மு. நித்தியானந்தன், நிர்மலா நித்தியானந்தன், கிருஷ்ணகுமாரும் அவரது மனைவியும் முக்கியமானவர்கள். அ. யேசுராசா, மு. புலப்பராஜன், இ. பத்மநாப ஜயர் எப்போதுமே அவருக்கு ஆதரவு வழங்கினர். மத்து முதல் பதிப்பு இளம்பிறை யினரால் வெளிக்கொண்டு வரப்பட்டது. மார்க்சீயமும் இலக்கியமும் சில நோக்குகள் அலைப் பிரசுரமாக வந்தது. மத்தின் இரண்டாம் பதிப்பும் செங்காவலர் தலைவர் யேசுநாதர் என்ற நூலும் எஸ். பொவினால் மித்ர வெளியீடாகக் கொண்டு வரப்பட்டது. இன்னும் ஏ. ஜே எழுதிய பல கட்டுரைகள், தமிழ், ஆங்கில மொழிபெயர்ப்புகள் புத்தக உருப் பெறாமலேயே உள்ளன. அவற்றையெல்லாம் தேடியெடுத்துத் தொகுத்துப் புத்தக உருவில் சமர்ப்பிப்பது நமது தலையாய கடமையாகும்.

அமரர் சு. வல்வர்த்தனம்
வீட்டுச் சென்ற
கையெழுத்துப் பிரதியிலிருந்து
படியெடுத்தவர்
-கி. ஜீவகாருண்யன்-

நிழல்

நூலகம்

த. கலாமணி

மழை இன்னும் நன்றாகப் பெய்ய ஆரம்பிக்கவில்லை. சிறு தூறலாக சினுங்கிக் கொண்டிருந்தது. தூரத்தே இடியின் ஓசை இடையே கேட்கிறது. எங்கோ நல்ல மழை பொழிந்து கொண்டிருக்கின்றது. இங்கும் அதுபோல் பெய்ய வேண்டும். ஆனால் அதிகாலையிலிருந்தே அடை மழைக்கான அறிகுறிகாட்டி விட்டு மேக மூட்டம் கலைந்து கொண்டிருக்கின்றது.

பிள்ளைகளும் தாயுமாக, ஆளுக்கொரு குடையாக எடுத்துக் கொண்டு போய்விட்டார்கள். குடைகளைத் தேடி எடுக்கும் வரை வீட்டை ஒரு முறை புரட்டி எடுத்து விட்டார்கள். எல்லோரும் போய்விட்ட பின், வீடுகளை இழந்து போய் இருக்கின்றது.

எப்போதும் இப்படித்தான். தேவை என்று வரும் போது தான் ஒன்றைத் தேடுவார்கள். அதனை ஓரிடத்தில் ஒழுங்காக வைத்துப் பேண வேண்டும் என்ற அக்கறை எவருக்குமே இல்லை.

இப்போதெல்லாம் நான் மெளன்மாகவே இருந்து விடுவேன். நான் ஏதாவது சொல்லப் போய் முறையாக "வாங்கிக் கட்டிக் கொண்டு" என்று முழுவதும் மனத்தாங்கலாக இருக்க நேர்ந்து விடக்கூடாதே என்ற அவதானம் என்னைத் தடுத்துவிடும்.

எல்லோரும் அவரவர் அவசரத்தில் சிறிது கடுப்பாகத்தான் இருப்பார்கள். வார்த்தைகளைக் குறைத்து உரசல்களைத் தவிர்த்துக் கொண்டால் மாலையில் எல்லோரும் திரும்பிய பின் வீடு கலகலப்பாகிவிடும்.

இந்த ஞானம் எனக்கு இப்போது தான் பிறந்திருக்கின்றது. ஐம்பத்தைந்து வயதோடு உத்தியோகத்திலிருந்து ஓய்வு பெற்ற பின், வீட்டில் ஆறாமர இருந்து அனைத்தையும் அவதானிக்கின்றபோது தான் இவை எல்லாவற்றையும் ரசிக்கவும் முடிகின்றது.

"அவசரமும் அறியாமையும் தான் சகல கேடுகளுக்கும் காரணம்" என்று எப்போதோ படித்தது ஞாபகத்துக்கு வருகிறது. நிதானமும் பொறுமையும் ஒருங்கே வாய்க்கப்பெறும் இந்நிலையைத்தான் தபோநிலை என்று ஞானியர் உரைத்தனரோ?

இல்லை. தபோநிலைக்கு மன ஒடுக்கமும் அவசியம். என் மனம் தான் கடந்த கால நினைவுகளில் தாவிக்கொண்டிருக்கிறதே!

மழை வரப்போகிறது என்ற செய்தியை முதலில் சொல்லி எல்லோருடைய அதிகாலைத் தூக்கத்தையும் குழப்பியது புவனம் தான். வழமைபோல் ஐந்து மணிக்கே எழுந்து முற்றம் கூட்டச் சென்றவள், கறுத்து இருண்டு கிடந்த வானத்தைத் தான் முதலில் பார்த்தாள்.

மழை கொட்டப்போகிறதே என்ற அவளின் அநுமானம் இனி ஒருவரையும் நித்திரை கொள்ளவிடப்போவதில்லை.

"இன்றைக்கு நல்லா மழைகொட்டப் போகுது... எல்லோரும் நேரத்துக்கே எழும்பி வெளிக்கிடுங்கோ"

வழமையாக அம்மா எழும்புகிற நேரத்துக்கே

ஒருமுறை நித்திரை கலைந்து மீண்டும் ஆறு அல்லது ஆறரை மணிவரை நித்திரை கொள்கின்ற பிள்ளைகள் விசனப்பட்டார்கள்.

“மழை பெய்துரா பெய்யட்டும், கொஞ்சம் நித்திரை கொள்ள விடுங்கம்மா...”

பிள்ளைகள் புரண்டு படுத்தார்கள்

“இன்றைக்கு இரண்டு பேருக்கும் சோதினையு மெல்லே...இப்பவே எழும்பி நேரத்துக்கே வெளிக் கிட்டாத்தான் மழை இல்லாத நேரமாப் பார்த்து பள்ளிகூடம் போய்ச் சேரலாம்...”

பிள்ளைகளுக்குத் தெரியும், இனி தொண தொணப்புத்தான் என்று. ஒன்றும் கேளாதது போல் பாசாங்கு செய்தார்கள்.

“உங்கடை உங்கடை குடை எங்கை இருக்கென்று தெரியுமே... எழும்பித் தேடி எடுங்கோ.... பிறகு பள்ளிக்கூடத்துக்கு நேரம் போகிட்டு தென்று நனைஞ்சு கொண்டு போகேலாது...”

முற்றத்தைக் கூட்டிக் கொண்டே புவனம் ஒவ்வொன்றாக ஆணை பிறப்பித்துக் கொண்டிருந்தாள்.

சின்னவனுக்குப் பொறுக்கவில்லை.

“இன்னும் மழை பெய்யக் காணேல்லை. ஏன்மா ஆய்க்கினைப்படுத்திறியள்... மழை பெய்யப் போகுதென்றால் ஏன் கூட்டிக் கொண்டு நிக்கிறியள்...”

யாருமே தன்னை மடக்குவது புவனத்துக்குப் பிடிக்காது. அதிலும் என் முன்னிலையில் பிள்ளைகள் தன்னை மறுத்து ஏதாவது நியாயம் சொன்னால் அவளுக்கு ஆத்திரம்தான் வரும். தான் மட்டும் இந்த வீட்டில் மாடு மாதிரி வேலை செய்வதாகக் சொல்லிக் கொண்டு புறுபுறுக்கத் தொடங்கிவிடுவாள்.

புவனம் சின்னவனின் கேள்விக்குப் பதில் சொல்லாமல் ஏதோ புறுபுறுத்தாள்.

“நானென்ன வேலைவெட்டி இல்லாமல் சும்மா படுத்திருக்கிறேனே...”

அம்மா இனி எல்லோரையும் விட்டு வைக்கமாட்டா என்பது பிள்ளைகளுக்குத் தெரியும். படுக்கையிலிருந்து எழுந்து காலைக்கடன்களுக்குத் தயாரானார்கள்.

வானம் கறுத்துக் கிடந்து பயங்காட்டியதுபோல் மழை ஒன்றும் கொட்டவில்லை. சிறு துமியாகத்தான் தூற்றிக் கொண்டிருந்தது.

பிள்ளைகளும் தாயும் ஒருவாறு தங்களது குடைகளைத் தேடி எடுத்துக் கொண்டு விட்டார்கள்.

“அப்பா இன்றைக்குப் “பெள்ளுன்” எடுக்கப் போகவேணுமெல்லே... நாலு வேலை குடையிலை இன்னும் ஒரு குடை இருக்குதெல்லே... அதையும் தேடி

எடுங்கோவன்.....”

என்னுடைய இன்றைய கடமையையும் புவனம் நாக்கக்காத தெரிவித்துக் கொண்டாள்.

மூத்தவன் முந்திக்கொண்டான்.

“ஏன் அப்பாவுக்கு அப்பம்மாவின்ரை குடை இருக்குத்தானே...”

மூத்தவன் “அப்பம்மாவின்ரை குடை” என்று அடையாளப்படுத்தியதும் மூன்றுபேரும் கலகலப்பாகச் சிரித்து குதுகலித்துக் கொண்டார்கள்.

“ஏன்ரா அந்தாளை நக்கலடிக்கிறியள்...”

சைக்கிளுக்கு காத்து அடிச்சப் போட்டியளே.. நானும் இன்றைக்குப் பள்ளிக் கூடத்துக்கு நேரத்துக்குப் போகவேணும்...”

அம்மாவின் அறிவுறுத்தல்கள் மீண்டும் வரிசையாய் கிளம்பப்போகின்றன என்ற எச்சரிக்கை உணர்வோடு பிள்ளைகள் தங்கள் தங்கள் சைக்கிள் களில் ஏறிப் போய்விட்டார்கள்.

“சாப்பாடு போட்டு மூடி வைச்சிருக்கிறன்... பட்டுகாயமுன்னம் சாப்பிடுங்கோ...”

சொல்லிக் கொண்டு, புவனமும் தனது பள்ளிக்கூடத்துக்குப் புறப்பட்டுப் போய்விட்டாள்.

இன்னமும் மழை தூறிக் கொண்டதான் இருக்கிறது. பெருமழை பெய்வதற்கான அறிகுறிகள் முற்றாக மறைந்து விடவில்லை. தூரத்தே விட்டுவிட்டு இடிமுழக்கம் கேட்டுக் கொண்டு தான் இருக்கிறது.

மழையை ரசித்து அநுபவிக்கவேண்டும். ஆனால் என்னால் முடிவதில்லை.

பாடசாலை விடுமுறை நாட்களில் எல்லோரும் ஒன்றாக வீட்டில் நிற்கின்ற வேளைகளில் மழைபெய்யத் தொடங்கிவிட்டால், பிள்ளைகளும் தாயும் கூடத்து வாசலில் நின்று மழைபொழியும் அழகை ரசிக்கத்தொடங்கி விடுவார்கள். கூரையில் வீழ்ந்து கொண்டிருக்கும் நீர் பீலியில் சேகரமாகி, குழாய் வழியே நிலத்திற் கொட்டும் ஓசை கூட ஏதோ ஒரு லயத்தில் இசைப்பதாகத்தான் எனக்கும் தோன்றும்.

ஆனால், நெஞ்சின் ஒரு மூலையில் துருத்திக் கொண்டிருக்கும் மழைக்கால நிகழ்வுகளின் ஞாபகம் முந்திக் கொண்டு வந்து என் இருப்பை நினைவறுத்தும்.

“மழை வா வெய்யில் போ... மழை வா வெய்யில் போ...”

பள்ளிப் பருவத்தில் மழை பெய்யத் தொடங்கி விட்டால் சிறுவர்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து மழைக்கு அளிக்கும் வரவேற்பில் பள்ளியே அதிரும். செல்லத்துரை மாஸ்டர் வந்து பார்த்து விட்டு, “இன்னும்

சத்தமாச் சொல்லுங்கடா” என்று உற்சாகப்படுத்தி விட்டுப் போவார். ஆனால் நான் மட்டும் மனதுள் கறுவிக் கொண்டிருப்பேன்.

செல்லத்துரை மாஸ்டர் இரண்டு, மூன்று தடவைகள் என்னை அவதானித்திருக்க வேண்டும்.

“இவனென்னடா இப்பிடி இருக்கிறான்... நீயுஞ்சேர்ந்து அவங்களோட சத்தம் போடனடா...?”

மழை பெய்த ஒரு நாளில் செல்லத்துரை மாஸ்டர் என்னை அழைத்து எனக்கு உற்சாகமூட்டினார்.

நான் உரத்த குரலில் கத்தினேன்.

“மழை போ வெய்யில் வா... மழை போ வெய்யில் வா...”

செல்லத்துரை மாஸ்டருக்குக் கோபம் வந்தது.

“என்னடா ஏறுக்கு மாறா ஏதோ சொல்லுறாய்..”

செல்லத்துரை மாஸ்டரின் பிரம்பு இரண்டு தரம் என் கையில் விளையாடியது.

இரவும் கூட என் கை சிவந்துதான் இருந்தது. அம்மா என் கையைத் தடவித்தடவி வாயால் ஊதிக் கொண்டும் இருந்தா. அம்மாவின் இறக்கைக்குள் இதமான சுகம் கண்டேன்.

“எங்களின் வலி எங்களோடு... இவர்களுக்கு எங்கே இது புரியும்...”

இந்த ஞானம் என்னுள் என்றோ ஆழப்பதிந்தது.

அப்போது எங்கள் வீடு ஒரு சிறு கொட்டில் தான். மழைக்கு கூரை ஒழுகும். ஒழுக்கில்லாத இடம் பாடத்து அம்மா பாயை விரித்து விட்டு ஓரத்தில் அக்காவை அதில் படுக்கவிட்டுவிடுவா. மறுஓரத்தில் தன் சீலைக்குள் என்னை மூடி அணைத்துக் கொண்டு படுப்பா. சிலவேளைகளில் ஏதோ மெதுவாகச் சொல்வா. அவை தொழிலுக்காக முல்லைத்தீவுக்குப் போயிருந்த ஐயாவுடன் பேசுவது போலிருக்கும்.

சிலவேளைகளில் கடும் மழைக்கு, கூரையைத் தாங்கி நிற்கும் கப்புகள் “பாறி”விடும். எங்களை நித்திரையாக்கிவிட்டு பெரும் அச்சத்துடன் அம்மா விழித்திருப்பா. காலையில் எழுந்து, சிவந்திருக்கும் அம்மாவின் கண்களைக் காணும் போது, நித்திரை கொள்ளவில்லை என்பது எங்களுக்கு விளங்கும். காலையில் யாரையோ பிடித்து அம்மா கப்புகளைச் சரிசெய்துகொள்வா.

மழையினால் வீடு பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு

நிவாரணம் வழங்கப்படவுள்ளதாக அறிந்து, அம்மா ஐயாவுக்கு கடிதம் எழுதிப்போடுவா. விடயம் அறிந்து ஐயா வீட்டில் நிற்கும் மூன்று நாட்களில் விதானை வீட்டுக்கு அலைந்து திரிவதோடு பொழுது போய்விடும்.

சேதங்கள் பார்க்கவென வரும் விதானையார் எங்கள் குடினுக்கு எந்தச் சேதமும் இல்லையென பதிந்து கொண்டு போவார்.

கையடக்கத் தொலைபேசி அழைப்பொலி கேட்டதும் நினைவிலிருந்து மீண்டு, எழுந்துசென்று நோக்கினேன். புவனம் அழைத்தாள்.

“நீங்களும் நேரத்துக்குச் சாப்பிட்டுவிட்டு “பாங்”குக்குப் போய் வாங்கோ...”

வெளியில் மழை தூறிக் கொண்டதான் இருந்தது. குடையைத் தேடி எடுக்க வேண்டும். புவனம் ஒழங்கு மாற்றி வைக்காதிருந்தால், எனது குடை வைத்த இடத்திலேயே இருக்கும்.

பின் விறாந்தையிலுள்ள பரணில் என் குடை தெரிந்தது.

குடையை எடுக்கும்போதே, “அப்பம்மா வின்ரை குடை” என்று என் பிள்ளைகள் என்னைக் கேலி செய்வது நெஞ்சில் உறைக்கிறது. அது ஒன்றும் என் அம்மாவின் குடை இல்லை. நான் இன்னும் பேணிக்காத்துவரும் என் அம்மாவின் குடையை ஒத்தது. என் குடைக்குப் பக்கத்தில் அம்மாவின் குடையும் இருக்கிறது. மெதுவாக அதனை தடவிக் கொள்கின்றேன். அம்மாவின் மெலிந்த கையின் ஸ்பரிசும் என் மேனியில் ஊர்ந்து, மயிர்க்கால்களில் உறைந்து, என் ரோமங்கள் எல்லாம் குத்திட்டு நிற்கின்றன. என் கண்களில் நீர் நிறைகின்றது.

“உது ஒரு சென்ரிமென்ரல் ரைப்படா... இல்லாட்டில் உந்தப் பீத்தல் குடையை எடுத்துக் கொண்டு பொத்திப் பொத்திவைச்சிருக்குதே....”

புவனம் ஹயாண்டியாகச் சொல்லும் போது பிள்ளைகள் குதுகலிப்பார்கள்.

அம் மாவின் குடையைத் தொடும் போதெல்லாம் ஆரம்பப் பள்ளியில் படித்த “குடையின் சுயசரிதை” என்ற பாடம் தான் நினைவுக்கு வரும்.

அம்மாவின் குடையும் சுயசரிதை சொல்ல ஆரம்பித்தால்...

எங்கள் வசதிக்கு அப்போது குடை என்பது ஆடம்பரப் பொருள்தான்... குடையின் தேவையை விட நாளாந்த தேவைகள் எங்களை நெருக்கும்.

ஐயா செய்து வைத்திருந்த மாட்டுத்தாள் கடதாசியினாலான தொப்பி சிறு தூறல்களைச் சமாளித்துக் கொள்ளும்.

மழைக்காலத்தில் ஐயா வீட்டில் நிற்கின்ற வேளைகளில் மாட்டுத்தாளில் மடித்து மடித்துச் செய்து வைத்திருக்கும் தொப்பிகள் அங்கங்கே வீட்டுத் தட்டியில் செருகி வைக்கப்பட்டிருக்கும். அக்கா பள்ளிக்குப் போகும்போது தூறலாக இருந்தால், அத்தொப்பிகளில் ஒன்றை அம்மா போட்டு விடுவா.

அப்போது அக்கா நாலாம் வகுப்புப் படித்துக் கொண்டிருக்கையில் நான் சின்ன முதலில் இருந்தேன். மழைநாளில் நான் பள்ளிக்கூடம் போவதே இல்லை.

அக்கா ஐந்தாம் வகுப்புக்கு வந்தபோது மற்றப்பிள்ளைகள் மாட்டுத்தாள் தொப்பியைப் பார்த்து கேலிசெய்யத் தொடங்கிவிட்டார்கள். அதன்பின்பு, வீட்டில் அம்மா போட்டு விடும் மாட்டுத்தாள் தொப்பியை, வழியில் செல்லும்போது கொப்பிக்குள் மறைத்து வைத்துக் கொண்டு, மழையில் நனைந்தோ அல்லது கொப்பியைத் தலையில் பிடித்துக் கொண்டோ பாடசாலைக்குப் போவதை அக்கா வழக்கமாக்கிக் கொண்டாள்.

ஒரு நாள் அக்காவுக்குக் காய்ச்சல் வந்த போதுதான் அம்மாவுக்கும் ஐயாவுக்கும் இது தெரிய வந்தது. பதறிப்போனார்கள்.

அடுத்த கிழமையே யாரிடமோ காசு மாறி, ஐயா புதுக்குடை வாங்கி வந்தார். முழுக்குடை மான் மார்க் குடை. அது தான் அப்போது பேர் பெற்ற குடை என்று ஐயா சொன்னார்.

அரைக்குடையாக வாங்கியிருக்கலாமே என்று அம்மா கேட்டபோது, முழுக்குடைதான் இருவரும் நனையாமல் பள்ளிக்கூடம் போக வசதியாக இருக்கும் என்று ஐயா விளக்கம் சொல்லிவிட்டார்.

அந்தக் குடையை அருமை பெருமையாகத் தான் நாம் பேணிப்பாதுகாத்து வந்தோம்.

மழைக்காலம் இல்லாத ஒருநாளில், வழமைக்கு மாறாக மத்தியானமே மழை பெய்யத் தொடங்கிவிட்டது. காற்றும் பலமாக வீசியது.

காலையில் மழைக்குறி ஏதும் தோன்றாதமையால் அக்காவும் நானும் குடையையும் எடுத்துச் செல்லவில்லை.

நான் “பெரிய முதல்” படித்துக் கொண்டிருந்த மையால் பள்ளிரண்டு மணிக்கே எங்களுக்கு வகுப்பு முடிந்துவிட்டது.

என் னுடைய வகுப்பில் படித்த எல்லோரையும் யார் யாரோ வந்து கூட்டிக் கொண்டு போய் விட்டார்கள். வழமையாக என்னைக் கூட்டிச் செல்ல வரும் அம்மாவையும் காணவில்லை.

எங்களுக்கு வகுப்பு முடியும் நேரம் அக்காவுக்கு இடைவேளை என்றபடியால் என்னோடு வந்து நின்றாள். இருவருக்கும் அம்மாவைக் காணவில்லை என்ற ஏக்கம்.

தூரத்தில் குடையையும் பிடித்துக்கொண்டு அம்மா வருவது தெரிந்தது.

மழைபெய்தால், அக்காவைப் பின்பு கூட்ட வருவதாகச் சொல்லிவிட்டு, அம்மா என்னை அழைத்து வந்தா.

தெருவெல்லாம் வெள்ளம்.

அம்மா ஒரு கையால் என்னைத் தூக்கி இருப்பில் வைத்துக்கொண்டு, மறு கையில் குடையைப் பிடித்தபடியே நடந்து வந்தா.

திடீரென்று பலமாக வீசிய காற்றில் குடையின் கம்பிகள் பின்புறமாக வளைந்து கொண்டன. ஒரு கையில் குடையைப் பிடித்துக் கொண்டு அம்மாவால் காற்றைச் சமாளிக்க முடிய வில்லை. என்னைக்கீழே இறக்கி, தன் சீலைத்தலைப் பால் என் தலையை மூடிவிட்டு, இரு கைகளாலும் கம்பிகளை பழையபடி வளைத்து குடையைச் சீராக்கிக் கொண்டா.

ஆனால், பாவம்! காற்று இழுத்த இழுப்பில் ஒரு கம்பி நீளத்துக்குக் குடைச்சீலை கிழிந்துவிட்டது.

அம்மாவுக்குக் கண்ணீர் வந்துவிட்டது.

கண்களைத் துடைத்துக்கொண்டு, என்னையும் இருப்பில் தூக்கி வைத்துக் கொண்டு மெதுவாக நடந்தா.

இப்போது காற்றின் வீச்சுக்கு, கிழிந்த குடைச்சீலையின் இரு பக்கங்களும் சடசடக்கத் தொடங்கிவிட்டன. அம்மா சற்று வேகமாக நடக்கத்

தொடங்கினா.

அதே நேரம் பார்த்து, செல்லத்துரை மாஸ்டர் குடை பிடித்த படியே சைக்கிளில் வந்து கொண்டிருந்தார். அவர் வழமையாக இடைவேளை நேரம் வீட்டுக்குச் சென்று சாப்பிட்டுவிட்டு வருபவர்.

எங்களைக் கண்டதும் அவருக்குச் சிரிப்பு வந்துவிட்டது.

"என்னக்கா இது குடை... ஒரு புதுக்குடை வாங்குகோவன்..."

அன்று பின்னேரம் ஐயா வீட்டுக்கு வந்திருந்தார். கிழிந்த சீலையைத் தைத்து குடையைச் சீராக்கிக் கொண்டார்.

காலமாற்றத்தில், ஐயா எங்களுக்குப் பெற்றுத்தந்த கல்வியினூடாக நாங்கள் வளர்ந்ததும் நிமிர்ந்து நிற்கத் தொடங்கினோம்.

"பிச்சை புகினும் கற்கை நன்றே" என்ற முதுமொழி ஐயாவுக்கு வேதவாக்காக இருந்தது. மிகுந்த பிரயாசையுடன் அக்காவையும் என்னையும் எனக்குப்பின் பிறந்த தங்கச்சியையும் நன்கு படிக்கச் செய்து ஆளாக்கியும் விட்டார்.

ஐயா செய்த புண்ணியத்தை நாங்கள் அனுபவிக்கத் தொடங்கினோம்.

எங்கள் மூவருக்கும் உரிய காலங்களில் மணம் முடித்து வைத்து பேரப்பிள்ளைகள் சிலரையும் கண்டுவிட்டு, படுக்கையில் விழாமலே ஐயா போய்ச்சேர்ந்துவிட்டார்.

ஐயா போய்ச்சேர்ந்தும் இருபது வருடங்களுக்கும் மேலாக அம்மா எங்கள் குடும்பங்களைக் பிணைத்துக் கொண்டிருந்தா. தனித்தனியே வீடுகளைக் கட்டிக் குடியிருந்தாலும் அம்மாவின் அரவணையில் எங்களிடையே பாசப் பிணைப்பு துளிர்ந்துகொண்டே இருந்தது.

அம்மாவும் போனபின், எல்லாம் முடிந்து விட்டது.

அம்மாவின் நினைவாக என்னுடன் எடுத்துவந்திருந்த குடை இன்று எவரது கவனிப்புமற்றுக் கிடந்தது. அம்மா வீட்டிலும் அது நீண்ட காலமாகக் கவனிப்பாரற்றுத்தான் கிடந்தது. ஒரு மூலையில் தூக்கிப் போட்டிருந்த குடையை வீட்டுக்கு எடுத்துவந்தபோது என் மனைவியும் பிள்ளைகளும் கூட என்னைப் பரிகாசம்தான் செய்தார்கள்.

யாருக்குத் தெரியும், அந்தக் குடையில்தான்

என் உயிர் உள்ளதென்று...

மீண்டும் கைத்தொலைபேசி அழைப்பில், நினைவிலிருந்து மீண்டேன். எனக்குக் கட்டளை பிறந்தது.

"இன்னும் 'பாங்'க்குப் போகேல்லையே... மழையும் விட்டுட்டுது. போங்கோவன்..."

நான் என் குடையை எடுத்துக் கொள்கிறேன். அம்மாவின் குடையைப் போன்று மான்"மார்க்" முழுக்குடையை எனக்கென்று ஒருநாள் வாங்கி வந்தபோது, புவனம் பிள்ளைகளுக்குச் சொன்னாள்

"இது பழைய பஞ்சாங்கமடா..."

என் குடையை விரிக்கும் ஒவ்வொரு வேளையிலும் அம்மாவின் குடையும் ஐயாவின் பிரயாசையும் நினைவுக்கு வந்து எனக்கு உயிர்ப்புத் தருவது இவர்களுக்கு விளங்காது தான்.

என் குடையை மெல்ல விரித்துப் பார்க்கிறேன்

எனக்கு திகைப்பாக இருக்கிறது.

என் குடைச்சீலையை எலி நன்றாகப் பதம் பார்த்திருந்தது. பரபரப்புடன் அம்மாவின் குடையை விரித்துப் பார்க்கிறேன்.

நல்லவேளை! ஐயா போட்ட தையலுடன் குடை அப்படியே இருக்கிறது.

அம்மாவின் குடையை எடுத்து வந்து என் அறையில் அனுமாரிக்குள் வைத்துப் பூட்டிக் கொள்கிறேன்.

வெளியில் மழைத்தூறல் நின்றுவிட்டது. வானமும் வெளிப்புக்காட்டியது.

"பாங்" பூத்தகத்தையும் எடுத்துக் கொண்டு புறப்படுகிறேன்.

மழை என்பதால் "பாங்கில்" அதிக கூட்டமில்லை. "பென்ஸனை" எடுத்துக்கொண்டு வெளியேறக் காலடி எடுத்துவைத்தபோது "சடசட" என பெருந்துளியாக மழை பெய்யத்தொடங்கியது.

திடீரென்று வானம் கறுத்து, மழை பொழிந்து கொண்டிருந்தது. அம்மாவின் குடையை என்றாலும் எடுத்து வந்திருக்கலாமே என்று மனம் அங்கலாய்த்தது.

நேரம் பன்னிரண்டு மணியைக் கடந்து விட்டது. மழை விட்டபாடாயில்லை. "சோ" எனப் பெய்து கொண்டிருந்தது.

நான் தனித்துவிடப்பட்டது போன்ற உணர்வில், ஏக்கம் என்னைச் சூழ்ந்துகொள்கிறது.

"பாங்" உத்தியோகத்தர்களின் வாகனங்களின் தரிப்பிடமாக உள்ள அந்த தகரக்கொட்டகையின் தாழ்வாரத்திலும் தான் குளிரில் எவ்வளவு நேரமென்று நிற்பது.

வீதி நீளத்துக்கு எதுவுமே தெளிவாகத் தெரியவில்லை. வாகனங்களின் போக்குவரத்தும் குறைவாக இருக்கிறது.

திடீரென பனிமூட்டம் போலத் தெரிந்த மழையின் பின்புலத்தில் விரிந்த திரையில்...

அம்மா வந்து கொண்டிருந்தா... குடையை யும் பிடித்துக் கொண்டு முகத்தின் களை மாறாமல் ... என்னை நோக்கித்தான் வந்து கொண்டிருந்தா.

என்னால் நம்பமுடியவில்லை.

கண்களைக் கசக்கிக் கொண்டு, மீண்டும் உற்றுப் பார்க்கின்றேன்.

சந்தேகமே இல்லை, அம்மா தான்!

என்னுள் இனத்தெரியாத பரவசம்... இந்த உணர்வு நிலையில் கரைந்து, "அம்மா, அம்மா... என் அம்மா அம்மாதான்..." என்று முணுமுணுத்துக் கொள்கிறேன்.

கைத் தொலைபேசி நேரம் காலம் தெரியாமல் ஓலித்தது. கையிலெடுத்துக் காதில் வைத்தேன்.

"எங்கை நிக்கிறியளப்பா.... சின்னவனுக்கு ஒரு பாடத்தோடை பன்றெண்டு மணிக்கு இன்றைக்குச் சோதினை முடிஞ்சீடும் என்று சொன்னவன்..... மழைகொட்டுது.. குடையும்

பிடிச்சுக் கொண்டு சைக்கிள் ஓடமாட்டான்.. ஒரு ஓட்டோவைப் பிடிச்சுக் கொண்டு போய், சைக்கிளைப் பள்ளிக்கூடத்திலை விட்டுப் பூட்டிப் போட்டு, அவனைக் கூட்டிவாங்கோ...."

பிள்ளைகள் அதை விரும்பமாட்டார்கள் என்பதைப் புலனத்திற்கு எப்படி எடுத்துச் சொல்ல தென்று தயக்கமாக இருக்கிறது.

பிள்ளைகள் சின்னப்பிள்ளைகளில்லை. பதினோராம் வகுப்பிலும் உயர்தரவகுப்பிலும் படித்திக்கொண்டிருப்பவர்கள். ஓட்டோவில் நான் போய் இறங்கினால் என்னை ஏசப்போகிறார்கள்.

"என் னப் பா ஒன்றும் பேசாமலிருக்கிறியள்.... எனக்கு இங்கை இருப்புக் கொள்ளு தில்லை.... நீங்கள் போகாட்டில் சொல்லுங்கோ, நான் "சோர்ட் லீவு" போட்டிட்டு ஓட்டோவிலை போயிட்டு வாறன்...."

இப்போது, அம்மா குடையுடன் தெரிந்த மழைத் திரையைப் பார்க்கிறேன்.

அங்கு அம்மா இல்லை குடையுடன் புவனம் தெரிந்தாள்.

துயர் சுமக்கும்
தேடல்

உலகம்
புழுதிப் படுக்கையில்
தோய்ந்துக்கிடக்கிறது
இன்னும் நான்
ஓயவில்லை
தேடியலைகிறேன்
மனிதனை...

எம்.எம். ஹயசீலன்

காயல் பட்டினமும் மானாவும்

கயல்பட்டின இஸ்லாமிய இலக்கிய விழாவில் நான் முரண்பட்டுப்போன ஒருவர் தான் திரு மானா மக்கீன் அவர்கள். இலக்கியவாதி இன்னொரு இலக்கிய வாதியோடு சண்டைபிடிப்பதும் முரண்படுவதும், விவாதிப்பதும், விமர்சனம் செய்வதும் இயல்பான விடயம் தான், அதற்காய் காலம் முழுவதும் பகைமை பாராட்டிக்கொண்டு அந்த முரண்பாட்டை தொடர்ந்தும் முன்னெடுத்து செல்வதில் எனக்கு உடன்பாடு இல்லை மட்டுமல்ல அது ஒரு ஆரோக்கியமான செயற்பாடாக வும் அமையாது, அந்த வகையில் காயல் பட்டினத்தில் கழித்த அந்த சில நாட்களில் அந்த மக்களின் நட்பும் அன்பும் விருந்தோம்பலும் என்னை அதிசயிக்க வைத்தது அவர்கள் இலங்கையர்களை மிகவும் நேசித்தார்கள், இலங்கைக்கும் அவர்களுக்கும் மிக நெருக்கமான இடைத்தொடர்பு இருந்துள்ளதை அவர்களின் பேச்சின் மூலம் அறியக்கிடைத்தது. காயல்பட்டினத்துக்காரர்களின் நெகிழ்வும் இயல்பிலே உள்ள நட்பும் அவர்கள் பற்றிய தேடலை எனக்குள் விதைத்தது அந்த வகையில் திரு மானா மக்கீன் அவர்களின் “வரலாற்றில் இலங்கையும் காயல்பட்டினமும்” என்ற இந்த நூலை வாசிக்கின்ற ஆவல் காயல் பட்டினத்திலையே எனக்குள் எழுந்து விட்டது, மெய்யிலேயே இந்த ஆய்வு நூலும் இலங்கைக்கும் காயல் பட்டினத்திற்கும் இடையிலான இடை தொடர்புகளை வலுவாக நிறுவ போதிய ஆதாரங்களை தந்து நிற்கின்றது. நான் கேட்ட மாத்திரத்திலேயே இந்த நூலை தந்துதவிய திரு மானா அவர்களுக்கு நன்றிகள்

இனி நூல் பற்றி சிறு குறிப்பு..

வரலாற்று பாரம்பரியம் பற்றிய உணர்வும் பிரக்ஞையும் ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் அவன் சார்ந்த சமூகத்திற்குக்கும் மிக அவசியமானதாகும் தனி மனிதனுக்கு நினைவாற்றல் என்பது எப்படியோ அப்படியே ஒரு சமூகத்திற்கும் மிக அவசியமானதாகும் தனி மனிதனுக்கு நினைவாற்றல் என்பது எப்படியோ அப்படியே ஒரு சமூகத்திற்கு அதன் வரலாறும், நினைவாற்றலை இழந்த மனிதன் நடைப்பிணமாக காட்சியளிப்பான் அவ்வாறே வரலாற்றை இழந்த சமூகமும், என்ற கலாநிதி எம்.ஏ.எம்.சுகுரியின் வார்த்தைகள் சத்தியமானவை இந்த சாளரத்தின் ஊடாக மானா மக்கீன் அவர்களின் “வரலாற்றில் இலங்கையும் காயல்பட்டினமும்” நோக்கும் போது பல ஆய்வு ரீதியான தகவல்கள் கிடைக்கின்றன.

அப்பாப்பள்ளி தெரு, அத்திமரத்தார் வீடு மர்ஹூம் ஆனா கானா அவர்களுக்கு அர்ப்பணம் என்று தனது நன்றியறிதலை இந்த நூலின் மூலம் திரு மானா அவர்கள் வெளிப்படுத்தியுள்ளார்கள்.

இதை ஒரு ஆய்வு நூல் என்பதையும் விட வரலாற்று ஆவணமாக கொள்ள முடியும், பவளம் பார்த்தவர்கள் என்ற மகுடத்தின் கீழ் இலங்கையில் வாழ்ந்த வாழ்கின்ற காயல்பட்டினத்து வாசிகளின் அரிய புகைப்படங்களை அவ்வாறே இரத்தின துவீபத்தில் மனம்பரப்பிய பலருள் சிலர் என்று இன்னும் பல அரிய புகைப்படங்கள் இவைகளை பார்க்கும் போது திரு மானா அவர்களின் மிக நீண்ட கால தேடலின் அறுவடையே இந்த நூல் என்று புலப்படு கின்றது.

கல்ஹின்னை -காயல்பட்டினம் இணைந்த கரங்கள் எனும் தலைப்பில் “மலையகத்தின் தமிழகம்” என்று அழைக்கப்படும் கல்ஹின்னைக்கும் இடையிலான இடைத்தொடர்பு பற்றிய அழகான விளக்கம் மானாவுக்கே உரிய பாணியில் விபரிக்கிறார்.

காயல்பட்டினத்தாருக்கும் இலங்கைக்கும் இடையிலான சமூக, சமய, பொருளாதார பரிவர்த்தனைகள் மற்றும் அதற்கு உந்து சக்தியாக மூல வேராக இருந்தவர்கள் அவர்கள் பற்றிய விபரம், குறிப்புகள் மற்றும் காயல் பட்டினத்தார்கள் இலங்கையில் வியாபாரம் செய்த இடங்கள், அவர்களின் வாழ்க்கை முறை இப்படி பலதும் பத்தும் பேசுகிறது இந்த நூல், இது ஒரு பூரண ஆய்வு நூல் கிடையாது என்பதனை திரு மானா பெருமனது கொண்டு ஏற்றுக் கொள்கின்றார், ஆனால் முழு ஆய்வுக்குமான அநேகமான தகவல்களை இது கொண்டுள்ளது என்பது மட்டும் நூறு விகித உண்மை, இதன் பிரதிகள் இலங்கை முஸ்லிம்கள் பற்றிய ஆய்வு செய்யும் மாணவர்களுக்கு மிகப்பெரிய பொக்கிசமாகும்.

அந்தனி ஜீவாவின் அரை நூற்றாண்டு அனுபவங்கள்

ஒரு வானம்பாடியின் கதை

அந்தனி ஜீவா

7

தமிழகத்தின் தலை நகரான சென்னையில் அடையாரைத் தாண்டி மாமல்லபுரம் செல்லும் பாதையில் கடற் காற்று தழுவிக்கொண்டிருக்கும் சோழமண்டலம் எனுமிடத்தில் அமைந்த ஓவியம் கிராமத்தில் பத்து நாட்கள் வீதி நாடகப் பயிற்சி பட்டறை. அந்த நாடகப் பட்டறையில் கலந்து கொள்ள தலை மன்னார் வழியாக கப்பல் மூலம் இராமேஸ்வரம் சென்று பின்னர் ரயில் மூலம் சென்னை சென்று பயண சிரமம் காரணமாக நண்பரும் திரைப்பட நடிகருமான தில்லை ராஜன் வீட்டில் ஒரு நாள் தங்கி ஓய்வெடுத்துக் கொண்டு மறு நாள் காலை வீதி நாடகப் பயிற்சிப் பட்டறை நடக்கும் சோழமண்டல ஓவியர் கிராமத்திற்குச் சென்றேன். அங்கு நாடகப் பயிற்சி நடந்து கொண்டிருந்தது.

பயிற்சி பட்டறை இரண்டு நாட்கள் நடைபெற்று விட்டன. மூன்றாம் நாள் தான் நான் கலந்து கொள்ள வந்துள்ளேன். பயிற்சியாளரான நாடக மேதை பாதல் சர்க்கார் கட்டுப்பாடான நெறிமுறைகளில் பயிற்சிப் பட்டறை நடத்துபவர். கண்டிப்பானவர். நாடகப் பட்டறை ஏற்பாடு செய்த "வீதி" நாடகக் குழுவினர், என்னை பயிற்சியில் சேர்த்து கொள்வது பற்றி பாதல்சர்க்காருடன் கலந்துரையாடினார்கள்.

இந்த வீதி நாடகப் பயிற்சி பட்டறையின் பதிவுகளை "மனசில் பதிஞ்ச காலடி சுவடுகள்" என்ற தலைப்பில், பயிற்சி பட்டறையில் பங்குபற்றிய எஸ்.சாமிநாதன் ஒரு நூலாக எழுதி வெளியிட்டுள்ளார். அதில் எனது வருகையைப் பற்றி "சீலோன் கார

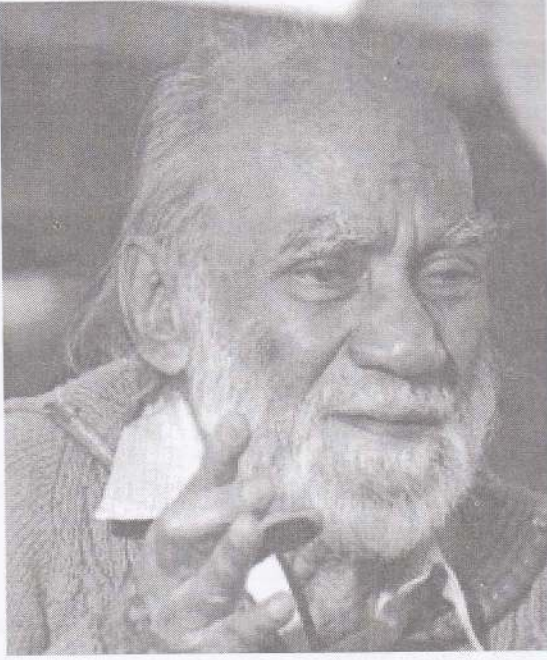
அந்தனிஜீவா பெரிய பெட்டியுடன் பட்டறை நடக்கும் இடத்திற்கு வருகிறார்.. கிட்டத்தட்ட அவர் இரண்டு நாள் பயிற்சிகளை இழந்துவிட்டார். இடையில் அவரை சேர்த்துக் கொண்டால் இரண்டு நாள் பயிற்சிகளையும் கற்றுக் கொண்டு தொடர்ந்து மற்றநாள் பயிற்சியில் ஈடுபட முடியுமா? இவை எல்லாம் சந்தேகங்கள். அந்த பிரச்சினையை, அவரை பட்டறையில் சேர்த்துக் கொள்ளலாமா என்று அந்த வட்டத்தில் எல்லோருக்கு மிடையே பொதுவாக வைத்தார். இவரை சேர்த்துக் கொண்டால், நாம் அனைவரும் சேர்ந்து இந்த இரண்டு நாளும் நாம் விளையாடிய விளையாட்டுக்களை அவருக்கு சொல்லி கொடுத்து அவரை இனிமேல் நாடகக் பயிற்சிகளின், பின் தங்கி விடாத பொறுப்பு இருக்கிறது. முடியுமா என்று யோசித்துப் பாருங்கள்.

முதலில் நேரம் ஒரு பிரச்சினை பட்டறை வேலை நேரம் போக மற்ற நேரங்களில் தான் நாம் அவருக்கு கற்று தர வேண்டும், ஆனால் சிரமங்கள் எவ்வளவு இருந்தாலும் சிலோனிலிருந்து இவ்வளவு தூரம் வந்திருக்கிறார். தூரத்தின் காரணமாக நாம் தாமதங்களை ஏற்கத்தான் வேண்டும். அது பிரச்சினையின் இன்னொரு முகம். ஆகவே வட்டத்தில் எல்லோரும் யோசித்து முடிவு சொல்லுங்கள் என்று வட்டத்திற்கே அந்த பிரச்சினையை வைத்து விடுகிறார்.

வீதி நிர்வாகிகள் வட்டம் அவரை சேர்த்து, கொள்ள முடிவு செய்தால், அதற்கு மிகுந்த படி உணவு தங்குமிடம் ஏற்பாடுகளை செய்வதில் சிரமம் இல்லை என்று விளக்கினார்கள்.

அக்கினிப்புத்திரன் தூரம் கருதி தாமதங்களை அங்கீகரித்து ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்றார். நாம் பட்டறையோரம் போக மற்ற நேரங்களில் அவருக்கு பயிற்றுவிக்கலாம் என்று அபிப்பிராயங்கள் வட்டத்தில் தெரிவிக்கப்பட்டன. சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டார்.

அந்தப்புக்குப் பெற்ற வட்டத்தில் ஒருவராக உட்கார வைக்கப்பட்டார். வட்டத்தின் தத்துவத்தை

சுருக்கமாக தெரிவித்தார் பாதல் சர்க்கார்.

சக்தி பரிமாற்றம் விளையாட்டை அந்தனி ஜீவாவுடன் சேர்ந்து வட்டம் கொஞ்ச நேரம் விளையாடிய பிறகு வட்டத்தில் ஒருவரானார் அந்தனிஜீவா." நாடக மேதை பாதல் சர்க்கார் நடத்திய பயிற்சி பட்டறைபற்றி "மனசில் பதிஞ்ச காலடிச் சுவடுகள்" என்ற பதிவுகள் நூலில் இடம்பெற்ற குறிப்புகளே இந்தத் தகவல்கள்.

எங்களுக்கு வீதி நாடக பயிற்சி வழங்கிய பாதல் சர்க்காரைப் பற்றி இங்கு குறிப்பிட வேண்டும். இந்தியாவின் தலைநகரான டில்லியில் நாடக கல்லூரி அதிபராக, பல மேடை நாடகங்களை தயாரித்து வழங்கிய வங்க நாடக மேதை. மேடை நாடகங்கள் நடுத்தர மக்களின் பொழுதுபோக்கு அம்சமாகவே நடைபெற்று வந்துள்ளன என்பதை நன்கு அறிந்த பின்னர் மேடை நாடக முயற்சிகளை கைவிட்டு மக்களிடம் நேரடியாக சென்று நடத்தும் வீதி நாடக முயற்சிகளை முன் எடுத்தார்.

வீதி நாடகத்தை மூன்றாவது வகை நாடகம் என்று புதிய நாடக வடிவத்தை உத்வேகத்துடன் உருவாக்கியவர் பாதல்சர்க்கார். தெருகூத்து வகை நாடகத்தை முதலாவது தியட்டர் என்றும், மேற்கிலிருந்து நமக்கு வந்த பெட்டி வகை அமைப்பைக் கொண்ட (Proscenium Theatres) மேடை நாடகங்களை இரண்டாவது தியட்டர் என்றும், பல மேடை நாடகங்களை மேடையேற்றிய இவர் எழுபதுகளில் இத்தகைய நாடகங்களில் இருந்து வேறுபட்ட THIRD THEATRE என்ற மூன்றாவது வகையான வீதி நாடகங்களை "சதாப்தி" என்ற நாடகக் குழுவை அமைத்து மரபுவழி நாடக மேடையை முற்றாக நிராகரித்து திறந்த வெளியில் மூன்றாவது வகை நாடகங்களை நடத்தியுள்ளார். இந்த வீதி நாடக பயிற்சி

பட்டறை எனக்கு பல அனுபவங்களை தந்தது. தோழமை மிக்க அன்புள்ளங்களை நெஞ்சுக்கு நெருக்கமான நண்பர்களாக்கியது. நாட்டுப்புறவியல் கலைஞரும், பாண்டிச்சேரி சங்கரதாஸ் சுவாமிகள் நிகழ்கலைப் பள்ளியில் இணைப் பேராசிரியருமான டாக்டர் கே.குணசேகரன், எழுத்தாளர் பிரபஞ்சன், பூமணி, ஞாநி, அக்கினி புத்திரன், திருச்சி ஆல்பர்ட், அம்சன் குமார், மீனாட்சி சுந்தரம், விவேகானந்தன், சாமிநாதன், பைரவி ரங்கராஜன், மு.இராமசாமி இப்படி 28 பேர் அந்தப் பயிற்சி பட்டறையில் பங்கு பற்றினோம்.

ஒவ்வொரு நாளும் இரவு மிகவும் இனிமையாக கரையும். கலைஞர் கே.ஏ.குணசேகரன் நாட்டார் பாடல்களை மிக அற்புதமாக அனுபவித்துப் பாடுவார். இரவு குளுகுளு கடற்காற்று சிலுசிலுத்து வீசும், வெளியே மணல் வெளியில் போர்வை விரித்து படுத்தவாறு, நானும் கே.ஏ.குணசேகரனும், பிரபஞ்சனும் பலதும் பத்தும் பேசி மகிழ்வோம்.. வீதி நாடகப் பயிற்சி பட்டறையில் பங்கு பற்றிய நாங்கள் பெற்ற பயிற்சிகளின் அடிப்படையில் ஒவ்வொருவரும் தானே இயக்கி, கதை அமைத்து ஐந்து நிமிட நாடகம் உன்றை தயாரித்து வழங்க வேண்டும் ஒவ்வொரு பட்டறையில் பங்கு பற்றியவர்களிடமிருந்து நடிகர்களை தெரிவு செய்து கொள்ளலாம். நாம் தெரிவு செய்யும் நடிகர்களை வைத்து பத்து நிமிடங்கள் அவர்களுக்கு நாடகக் கதையைச் சொல்லி, எப்படி நடக்க வேண்டும், காட்சி அமைப்புகள் எப்படி இருக்க வேண்டும் என்பதை விளக்கி பயிற்சி அளித்து ஐந்து நிமிட குறுநாடகம் ஒன்றை அப்போதே பயிற்சி பட்டறையில் பங்கு பற்றியவர்களிடையே நிகழ்த்தி காட்டவேண்டும்.

இது பற்றி, மீண்டும் என் நினைவுகளை இரையீட்டி பார்க்கையில், நாடகப்பட்டறையில் பங்குபற்றியவரும், அந்தப் பயிற்சி பட்டறையைப் பற்றி "மனசில் பதிஞ்ச காலடிச் சுவடுகள்" என்ற நூலை எழுதிய எஸ்.சாமிநாதனின் புத்தகத்தையே புரட்டிப் பார்க்கிறேன்...

இது பற்றி சாமிநாதன் தன் பதிவுகளில் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார்:

"உப்படி, 28 பேரும் தயாரித்த நாடகங்களைப் பற்றி, அமைப்பு ரீதியில், கருத்து ரீதியில், விமர்சன ரீதியில், நிறையச் சொல்லலாம். ஆனாலும், அவர்கள் என்ன மாதிரியான நாடகங்களைப் போட்டார்கள் என்று சுருக்கமாக, பார்க்கலாம்."

பிரபஞ்சன்:

ஆண்டன் செகாவின், பச்சோந்தியை மந்திரியின் நாய் என்ற தலைப்பில் நிகழ்த்தினார்.

சந்தையில் நாய் ஒருவனைக் கடித்து விடும். கடிபட்டவன் அறுவவான். அங்கே வந்த பொலீஸ் காரர்கள், கடித்த நாய், பெரிய இடத்து நாய் என்று அறிந்ததும், நாய் யாரைக் கடித்ததோ அந்தக் கடிபட்டவனை தண்டிப்பார்கள்.

முருகேசன்:

ஏழை விவசாயியின் வாழ்க்கை, அவன் உழைத்து பயிரிடும் பொருள், அவனுக்கே கிடைக்காமல் போவது பற்றி

ஆல்பேர்ட்:

கறக்கிற மாடு ஒன்றை எல்லோரும்; தங்கள் சுயநலத்திற்கு பயன்படுத்திக் கொள்கிறார்கள் என்பதை விளக்கி.

அம்ஷன்ஔமார்:

சாலை உன்றில் விபத்தில் அடிபடுகின்ற ஒருவனுக்கு, உதவி செய்கின்ற "பெரிய" மனிதர் ஒருவர் அந்த உதவிகளையே புகைப்படம் பிடிக்க ஏற்பாடு செய்து, சமூக சேவையென விளம்பரப்படுத்தி கொள்வது பற்றி.

கார் வர்ணன்:

கரடி கதை, ஏமாற்ற நினைப்பவர்களே, ஏமாந்து போவது பற்றி.

பாராவி:

வெள்ளத்தில் சிக்கிய கரடியை, சமூக மூட நம்பிக்கைகளில், மனிதகுலம் அழிந்து கொண்டிருப்பதற்கு உருவமாக சித்திரித்து அதனைக் காப்பாற்றப் போன மனிதனும், வெள்ளத்தில் அடித்துச் செல்வதைப் பற்றி.

சுந்திரன்:

மனிதன், தான் உருவாக்கிய யந்திர வசதிகளுக்கு தானே அடிமையாகி, எளிமையான வாழ்வை இழந்து போதல் பற்றி.

விலேகாணந்தன்:

சுகந்திரம் பெற்ற நாட்டில், அநீதிகளுக்கு எதிராக மக்களைக்காக்க வேண்டியவர்களே, மக்களுக்கு அநீதிகள் இழைப்பதைப்பற்றி.

அரவிந்தன்:

அத்தியாவசியத்தேவையுள்ள பொருட்களின்

பற்றாக்குறை, சாதாரண மக்களை ஒரு பரிணாம வளர்ச்சி எப்படி கிழர்த்தெழுச் செய்கிறது என்பதை விளக்கி.

சாமிநாதன்:

முற் போக்குத் துவம், உதட்டளவால் பேசுபவர்கள், சூழ்நிலையின்போது, அதிகார வர்க்கத்து வத்துக்கு சோரம் போய் விடுவதைப்பற்றி.

கே.வி.ராமசாமி:

4மாடும் சிங்கமும் பற்றிய கதையை, புதிய அர்த்தங்களில் பாவித்தல்.

பழனிவேல்:

மலைவாசிகளிடையே நிகழும் மூடப் பழக்க வழக்கங்களை எதிர்த்துப் போராடும் மனிதனைப் பற்றி.

கோவிந்தராஜன்:

திருமணங்கள் ஒரு சடங்கே தவிர வேறில்லை. ஆணும் பெண்ணுமாக இல்வாழ்வில், மனது விரும்பு கின்றவருடன் வாழ்வதே முக்கியம், சடங்குகளுக்கு கட்டுப்பட்டு வாழ்வதல்ல என்பது பற்றி.

செல்வராஜ்:

புலி வருது புலி வருது என்று பொய் சொல்லி, புலியே வந்து விடுதல் பற்றி, புதிய அர்த்தங்களில்.

மனோகர்:

ஒரு அறிவுஜீவி, கடைசியில் சாதாரண குடும்பத்தவர்களிலேயே சிக்கி விட நேர்கின்ற சமூகச் சூழ்நிலைப்பற்றி.

மீனாட்சி சுந்தரம்:

உண்மையான குற்ற வாளிகள், சட்டத்தின் பிடியி லிருந்து தப்பி விடுகின்ற சூழல் பற்றி.

எம்.ராமசாமி :

கீழ் வெண்மணி சம்பவத்தின் நீதிமன்ற அறிக்கை பற்றி.

குணசீகரன் :

தீண்டாமையை நகைச்சுவையுடனும் சிந்தனையுடனும் பார்க்க வைக்க முயற்சி செய்யும் நாடகம்.

சம்பந்தன் :

குடும்ப கட்டுப்பாட்டுக்கு ஆள் பிடித்து வர நிர்ப்பந்திக்கும் பள்ளி நிர்வாகம், அதிலே பாதிக்கப்படும் ஒரு பெண்டிச்சரின் சோகங்கள் பற்றியும்.

சூாதி :

மகாபாரத கதாட்டக் காட்சியை 33 ஆண்டு கால சுகந்திர இந்தியாவின் வரலாற்றோடு ஒப்பிட்டு விமர்சித்தல்.

அந்தனி ஜீவா :

சாத்தான் வேதம் ஒதுகிறது என்ற தலைப்பில், தேர்தல் குறித்தும் வாக்குறுதிகள் குறித்தும் மக்கள் ஏமாறுவது குறித்தும் ஒரு பார்வை.

அக்கினி புத்திரன் :

இராமாயணத்திலிருந்து ஒரு காட்சி. அக்கினிப் பிரவேசம். சீதை, இராமனையும், தீயில் புகுந்து வெளியே வரச் சொல்லிகேட்டல்.

ராஜநந்திரன் :

மக்களின் நல்வாழ்வுக்காக இன்று சமூகவாதிகளால், அரசியல் வாதிகளால் இது வரை போடப்பட்ட எல்லா கோசங்களும் மக்களைமேலும் மேலும் வறுமைக்கு உள்ளாக்குகிறது என்பதை சித்தரித்தது.

இந்த 28 நாடகங்களைப் பற்றியும் நிறைய சொல்ல வேண்டும். முற்றாகவும், மூன்றாவது தியேட்டரின் கொள்கைகளுக்கு இணங்க தயாரிக்கப்பட்ட நாடகங்கள்.

பத்தே நிமிடங்களில் ஒவ்வொரு நாடகமும் தயாரிக்கப்பட்டது.

நாடக மேதை பாதல் சர்க்காரிடம் பயிற்சி பெற்ற அத்தனை விடயங்களையும் பயன்படுத்தி, மனித உடல்களை மாத்திரம் வைத்து நாடகங்கள் நடத்திக் காட்டப்பட்டன.

நாடகத்தை மிகவும் அக்கறையுடன் பார்த்த பாதல் சர்க்கார் "எனக்கு வயதாகி விட்டது. நான் வயதானவன். இது போன்ற நாடகப் பயிற்சி பட்டறைகளில் பயிற்சி பெற்று செல்கின்ற நீங்கள் தான், இந்த 28 பேரும் அந்த தீபத்தை பல்வேறு பகுதிகளுக்கு எடுத்துச் சென்று பிரகாசிக்கச் செய்யப் போகிறீர்கள் என்று நான் நம்புகிறேன்." என்றார்.

பயிற்சியில் பங்கு பற்றிய அனைவரும் நிகழ்த்திக் காட்டப்பட்ட நாடகங்களைப் பற்றி பாதல் சர்க்காருடன் நீண்ட நேரம் கலந்துரையாடினோம். பயிற்சியாளரான வீதி நாடக மேதை பாதல் சர்க்கார் பயிற்சி மிக முக்கியம் என்று வலியுறுத்தினார்.

நாடக மேதை பாதல் சர்க்காரின் வீதி நாடகப் பயிற்சி பட்டறை என்னைப் புது மனிதனாக, நாடு திரும்பியதும் புதிய முயற்சிகளை மேற் கொள்ள வேண்டும் என்ற எண்ணத்தை தூண்டியது.

நாடு திரும்பியதும் என் நாடகப் பணி தொடர்ந்தது! தொடர்கிறது!!

(தொடரும்)

கதைகள் தான் சொல்கிறேன்

7

தம்மை அலங்கரிப்பதற்காகவும் தங்கள் நிதிநிலைமையைப் பறை சாற்றுவதற்காகவும் மக்கள் பெரும்பாலும் பெண்கள் தங்க ஆபரணங்களைப் பயன்படுத்துகிறார்கள் என்று பொதுவாகக் கருதப் பட்டாலும் நடுத்தர வர்க்கத்தினரும் அதற்கு அடுத்த படிநிலையிலுள்ளோரும் சேமிப்பாகவும் பணத் தேவைக்குப் பயன்படுத்துவதற்காகவும் தங்க நகைகளை வைத்திருக்கிறார்கள் என்பது தான் எமது சமுதாய நிலைமை. அத்தியாவசிய தேவை ஏற்படும் போது பொன்னை விற்றுப் பணமாக்கி உபயோகிப்பது எம் வீடுகளில் சர்வசாதாரணமாக நடக்கும் ஒரு நிகழ்வு.

கிடைக்கும் பணத்தை உபயோகித்த பின் அதன் பயனாகவோ வேறு வழியிலோ குறித்த காலத்துள் பணம் கிடைக்கும் என்ற எதிர்பார்ப்புள்ள வர்கள் நகையை அடகு வைத்து வட்டிக்குப் பணம் பெற்று பயன்படுத்தி விட்டு கிடைக்குமென எண்ணிய காசு கிடைத்ததும் வட்டுடையையும் முதலையும் கொடுத்து நகையை மீள்வார்கள். ஒரு தரப்பினர் இவ்வாறு அடகு பிடித்து சம்பாதிக்கிறார்கள்.

தனியார் வீடுகளிலும் கடைகளிலும் அடகு பிடித்தாலும் அந்தக் காலத்தில் வங்கிகளுள் மக்கள் வங்கியில் மட்டுமே நகை அடகு வைத்துப் பணம் பெறலாம். இப்போது பெரும்பாலான வங்கிகள் இதில் ஈடுபட்டுள்ளன. வங்கிக் கொள்கைகள் காரணமாக வங்கி அடகுச் சேவையை நிறுத்தி விட்டு வங்கிக் கிளைகளிலிருந்த அடகு நகைகளைப் பாதுகாப்புக்

கருதி தலைநகருக்கு கொண்டு சென்றது பற்றிக் கடந்த இதழில் எழுதியிருந்தேன். அதனால் அடகு வைத்தவர்களின் குடும்பங்களில் இடம் பெற்ற குழப்பங்களுள் சிலவற்றை மட்டும் மேலெழுந்த வாரியாக இங்கு பார்ப்போம்.

வங்கியில் அடகு வைப்பவர் அவை தன்னுடைய நகைகளே என்ற உறுதிமொழியின் கீழ் கையொப்பமிட்டாலும் பலர், வேறு நபர்களுக்கு உரிமையான ஆபரணங்களை பல்வேறு காரணங்களுக்காகக் கொண்டு வந்து அடகு வைக்கிறார்கள்.

அவசியமாகப் பணம் தேவைப்படுவோருக்கு உதவ வேண்டுமென்று நெஞ்சார விரும்பும் ஒருவர் தம்மிடமும் காசில்லா விடின் கையிலிருக்கும் நகையை அவரிடம் கொடுத்து அதை அடகு வைத்துப் பணத்தைப் பெற்றுக் கொள்ளுமாறு கூறுவதுண்டு.

அப்படி ஆபத்து நேரத்தில் உதவியவரின் நகையை வட்டியுடன் முதலைக் கொடுத்து மீளக் கூடிய அளவு பணம் கையில் சேர்ந்த பின்னும் மீட்டு உரியவரிடம் ஒப்படைக்க முடியாவிட்டால் எப்படியிருக்கும். இந்த நிலை மாதங்கள் பல கடந்து வருடமாகி நீண்டால் மனதிற்கு உபாதைதானே.

ஒரிரு மாதங்களில் கைக்கு வந்து சேரும் என்றெண்ணிக் கொடுத்த நகை மீள முடியாத இடத்திற்குப் பேய் விட்டதோ? என்ற பயம் மனதிற்குள் ஒட்டிக் கொண்டால் நகை உடைமையாளரின் உள்ளம் தவிக்கும்தானே.

இந்நிலை ஒருவருக்கல்ல, பலருக்கு.

இதில் மற்றொரு பிரச்சினையிலும் சேர்த்துச் சிக்குண்டோரும் இருந்தனர். அம்மாவுக்கு உதவி தேவைப்பட்ட போது மகனோ, மகள் காசு வேண்டுமென்ற வேளை அம்மாவோ உதவினால் கணவனிடம் வாங்கிக் கட்ட வேண்டுமென்ற பயத்தால் அவருக்குத் தெரியாமலே நகையைக் கொடுத்து உதவி விட்டு இப்போது நடந்ததைத் தெரிவித்தேயாக வேண்டி

வந்ததால் அவர்களின் வீடுகளில் நாளுக் பொழுதும் உருத்திர தாண்டவம் தான்.

வங்கியிலுள்ள நகைகளை மீண்டு சீதனமாகத் தரலாம் என்ற ஒப்பந்தத்தை மணமகன் பக்கம் ஒப்புக் கொள்ள மறுத்ததால் கை கூடிவந்த சம்பந்தங்கள் பல வீடுங்களில் குழம்பிப்போயின.

பரீட்சை முடிந்து பக்கத்து வீட்டுப் பையன் வீட்டில் சும்மாதானே இருக்கிறான். வங்கிக்குப் போய் வரிசையில் காத்திருந்து அடகு வைக்கும் வேலையை அவனிடம் ஒப்படைத்தால் நேரம் மிஞ்சும் என்றெண்ணி வைப்பித்த அடகுகளை மீள முடியாது திகைக்கும் நிலையும் வேறு வகையில் எழுந்தது.

அந்தக் காலத்தில் இளைஞர்கள் பல்வேறு காரணங்களால் தலைமறைவாகினர். அல்லது காணாமல் போயினர். இவ்வாறு போனோர் அவர்களுடையதென அடகு வைத்த நகைகளை நகைகளின் உரித்தாளிகள் இப்போது மீள முடியாதே.

சமய ரீதியாகவும் வழிவழியாக மானசீகமான ஒரு முக்கியத்துவத்தைப் பெற்றுள்ளதாலும் வேறு வகைகளிலும் தாலி என்பது எமது சமுதாயத்தில் மிக உன்னத ஸ்தானத்தில் உள்ளது. அதிலும் தாலியை தங்கத்தாலான கொடியுடன் சேர்த்து திருமணத்தின் போது எம்மவர்கள் அணிவிப்பதால் கொடிக்கும் அதே மதிப்பைக் கொடுக்கிறார்கள். கொடியின் நிறைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுப்போரும் பலர் உள்ளனர். திருமண விழாவில் சபையோரிடம் ஆசிபெறும் சாட்டில் தாலிக்கொடியின் பெறுமதியைக்காட்ட நனைப்போர் இருப்பது நாமறிந்ததே. பெண் வீட்டினர் கொடுத்த அன்பளிப்புப் பணத்திலே தான் மாப்பிள்ளை வீட்டார் கொடியைச் செய்வது வேறு விடயம். இந்தத் தாலிக்கொடியையும் அவசரத்திற்கு அடகு வைப்பது ஒன்றும் புதுமையான விடயமல்ல.

திருமணத்தின் போது மட்டுமன்றி மற்றொரு சடங்கிலும் தாலிக்கொடி தேவையான ஒன்றென எம்மவரால் கருதப்படுகின்றது. கணவனிருக்கும்போது ஒரு பெண் இறந்தால் அவளுக்குத் தாலிக்கொடியை

அணிவித்துத்தான் மரணச்சடங்கு நடத்துவார்கள். மனைவியிருக்க கணவன் மரணித்தாலும் மனைவியின் கழுத்தில் இருந்து தாலிக்கொடியைக் கழற்றிக் கணவனின் உடலில் வைக்கும் சடங்கொன்றை நிகழ்த்துவார்கள். எந்த உடலும் எரியூட்டு முன் பொன்னாபரணம் எல்லாம் எடுத்து விடுவார்கள். அது சடங்கல்ல.

தாலிக்கொடி அடகு வைக்கப்பட்டிருந்தாலும் எப்பாடு பட்டும் எவ்வாறெல்லாமோ முயன்றும் அதை மீட்டு அந்த மரணச்சடங்கைச் செய்ய வேண்டுமென்பதில் உறுதியாக நிற்பார்கள். தமது கௌரவம் அதில் தங்கியிருப்பதாக அவர்கள் நினைக்கிறார்கள்.

வைத்தியச் செலவு, மரணச்சடங்கு செலவு எல்லாவற்றுக்கும் தாக்குப் பிடிக்க முடியாது அவதிப் பட்டுங்கூட யார்யாரிடமோ அலைந்து திரிந்து காசு புரட்டி வங்கி அலுவலக நேரம் முடிந்த பின்னர் வந்து நின்று அமுது தாலிக்கொடியை மீட்டுச் சென்ற பலரை நான் சந்தித்திருக்கிறேன். அப்போது எப்பாடு பட்டாலும் எவ்வளவு கெஞ்சி அழுதாலும் தாலிக் கொடியை மீட்க முடியாததால் அவர்களால் இந்தச் சம்பிரதாயங்களையும் சடங்குகளையும் செய்ய இயலவில்லை. இதனால் தாம் தாழ்வாகக் கருதப்படுவதாக ஒரு மனப் பிரமையில் அவர்கள் வெதும்பினர்.

எல்லோரது வேதனைக் கதைகளைக் குெட்பதோடு அவர்கள் கோபத்தை பலவகைகளில் எம்மீது காட்டும்போது பொறுமை காக்க வேண்டிய வர்களாகவும் நாம் இருந்தோம்.

ஒருவர் அடகுமீள்வதற்காகப் பணத்துடன் வந்தார். நாங்கள் நிலைமையை விளக்கி "உடனடியாக நகை கிடைக்காது, பொறுமையோடு காத்திருப்பீர்களா?" என வினவினோம். "நான் பணம் கட்டுவேன் நகையைத் தரும்படி சண்டையும் பிடிப்பேன், அது என்னுடைய உரிமை" என்று அவர் கூறினார். இப்படிப் பல நிகழ்வுகள்.

அடகு நகையை மட்டுமல்ல. காசைக்கூடக் கொடுக்க முடியாத நிலை அடுத்து வந்தது.

ஜீவந்தியின் 50 ஆவது கீதமுக்கு தங்கள் படைப்புகளை அனுப்புபவர்கள் ஆவணி 15 கீற்கு முன்னர் அனுப்பி வைக்குமாறு அன்போடு கேட்டுக் கொள்கின்றோம்.

கலை இலக்கிய நிகழ்வுகள்

1) நீலாவணன் காவியங்கள் நூல் அறிமுக விழா- 30.06.2012

அமரர் நீலாவணன் தனது கவிதைகள் மூலம் அனைத்து மக்களினமும் இதயங்களைக் கொள்ளை கொண்டவர். அவரது ஆக்கங்களைத் தேடி எடுத்து நூல்களாக வெளியிட்டு வருகிறார் அவரது மகன் எழில் வேந்தன். இதுவரை நூலுருப் பெறாத அவரது 3 குறுங்காவியங்கள் "நீலாவணன் காவியங்கள்" என்ற தலைப்பில் அண்மையில் வெளிவந்துள்ளது. இந்நூலின் அறிமுகவிழா கடந்த 30.06.2012 பி.ப. மணிக்கு கல்முனை இருதயநாதர் மண்டபத்தில் நடைபெற்றது. விழாவிற்குத் தலைமை வகித்தவர், நீலாவணனின் மாணவியும், தற்போது பெரிய நீலாவண அதிபருமான திருமதி எஸ்.நற்குணசிங்கம் ஆவார். இந்த நூலில் மூன்று குறுங்காவியங்கள் அடங்கியுள்ளன. யதார்த்த ரீதியான வாழ்க்கையை இக்காவியங்கள் சித்திரித்துக் காட்டுகின்றன.

ஈழத்து இலக்கிய உலகின் முக்கிய பிரமுகர்கள் இவ்வைப்புவத்தில் உரையாற்றினார். மங்கல விளக்கேற்றல், தமிழ்த்தாய் வாழ்த்து, மறைந்த கவிஞர் சண்முகம் சிவலிங்கத்திற்கான மௌன அஞ்சலி ஆகியவற்றைத் தொடர்ந்து உரைகள் இடம் பெற்றன.

வரவேற்புரை- திரு கே.துரைராஜசிங்கம், தலைமையுரை- திருமதி எஸ்.நற்குணசிங்கம் ஆகியோர் வழங்கினார். இவ்வரைகளைத் தொடர்ந்து நூல் பற்றிய உரைகள் இடம் பெற்றன. முதலாவது ஆய்வுரையை "செங்கதிர்" இலக்கிய சஞ்சிகையின் ஆசிரியரான கவிஞர் செங்கதிரோன் நிகழ்த்தினார். இவரது உரை மிகக் கச்சிதமாக அமைந்திருந்தது. மூன்று காவியங்களின் சுருக்கத்தையும் சுருக்கமாகக் கூறி அவற்றின் இலக்கிய நயங்களினை எடுத்துக்கூறினார். குறிப்பிட்ட நேரத்திற்குள் அவரது உரை அமைந்திருந்தது குறிப்பிடத்தக்கது.

அடுத்ததாக, ஈழத்தின் பிரபல இலக்கியவாதியும் நீலாவணனின் மாணவருமான உமா வரதராஜன் சிறப்புரை வழங்கினார். இவரது உரையும் செங்கதிரோனின் உரையைப் போலவே மிகச் சிறப்பாக அமைந்தது. பழைய எழுத்தாளர்களை ஏளனம் செய்யும் இக்கால கன்றுக் குட்டி எழுத்தாளர்களைப் பற்றி அவர் வெளியிட்ட எள்ளலை சபையோர் வெகுவாக ரசித்தனர். அடுத்து காவிய உரை என்ற தலைப்பில், தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழக மொழித்துறை சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர் கலாநிதி, ஏ.எப்.எம்.அஷ்ரப் நீண்டதோர் உரையாற்றினார். அதைத்தொடர்ந்து கழுதாவினைச் சேர்ந்த ஓய்வுநிலை உதவிக் கல்விப் பணிப்பாளர், திரு.எம்.அரசரெத்தினம் நூல் பற்றிய உரையாற்றியதுடன், சில வாழ்த்துப்பாக்களையும் இசையோடு பாடி சபையோரை மகிழ்வித்தார். மற்றொரு சிறப்புரையை, நீலாவணன் காலத்தவரும் அவரது நண்பருமான கவிஞர் மு.கடாட்சம் (ஓய்வுநிலை உதவிக் கல்விப் பணிப்பாளர்) ஆற்றினார். நன்றியுரையை ஏற்பாட்டாளரான எழில்வேந்தன் நிகழ்த்தினார்.

மண்டபம் நிறைந்த கூட்டம் நீலாவணன் மேல் மக்களுக்கிருந்த அபரிதமான அக்கறையை வெளிப்படுத்தியது. நூலின் முதற் பிரதியை, வர்த்தகப் பிரமுகரான எம்.ராஜேஸ்வரன் பெற்றார். அதைத் தொடர்ந்து சபையோர் மத்தியில் நூற்பிரதிடன் விநியோகிக்கப்பட்டன.

- தகவல் - அன்புமணி

2) மட்டக்களப்பு தமிழ்ச்சங்கம் நடாத்திய முத்தமிழ் வித்தகர் சுவாமி விபுலானந்தர் நினைவுதின இலக்கிய விழா.

மட்டக்களப்பு தமிழ்ச்சங்கம், கடந்த ஆண்டு மேற்படி விழாவைக் கோலாகலமாகக் கொண்டாடியது. இம்முறை திருப்பழகாமம் கண்டுமணி மகாவித்தியாலயத்தில் இவ்விழா கடந்த 15.07.2012 ஞாயிற்றுக்கிழமை நடைபெற்றது. ஊர்வலம், கவியரங்கு, ஆய்வரங்கு, கலையரங்கு என் உள்ளிட்ட இவ்விழாவில் காலை 8 மணி முதல் மாலை 6 மணி வரை நடைபெற்றது.

மட்டக்களப்பு தமிழ்ச்சங்க தலைவர் பேராசிரியர் மா.செல்வராசா தலைமையில் நடைபெற்ற இவ்வழாவில், கிழக்குப் பல்கலைக்கழக துணைவேந்தர் கலாநிதி கி.கோவிந்தராஜா பிரதம விருந்தினராகக் கலந்து கொண்டார். பேராசிரியர் சி. மௌனகுரு, மூத்த ஏழத்தாளர் அன்புமணி ஆகியோர் கொளரவ வீரந்தினராகக் கலந்து கொண்டார்கள். காலை 9 மணிக்கு ஊர்வலம் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் சிலைபடியில் இருந்து ஆரம்பமாகி காலை 10 மணிக்கு விழா மண்டபத்தை வந்தடைந்தது. வித்தியாலய வளவில் உள்ள முத்தழிழ் வித்தகர் விபுலானந்தர் சிலைக்கு மாலை அணிவிக்கப்பட்டது. மாங்கல விளக்கேற்றல், அகவணக்கம், முதலிய சம்பிரதாய பூர்வமான நிகழ்ச்சிகளைத் தொடர்ந்து, வரவேற்புரை தலைமையுரை முதலியன இடம்பெற்றன. அதைத் தொடர்ந்து கவியரங்கு ஆரம்பமானது.

கவியரங்கில் அருட்கவி கண்மணிதாசன் காபந்தன் குருக்கள் தலைமை தாங்கினார். அவர் கவிதையிலேயே முன்னுரையைக் கூறி கவிஞர்களையும் அறிமுகப்படுத்தினார். கவிஞர் கலைச்சுடர் கோவினார் தனிகா, கவிஞர் நிலர் தமிழின் தாசன், கவிஞை இந்திராணி புஷ்பராசா, கவிஞர் பேரா முதலியோர் தத்தம் கவிதைகளை வாசித்தனர். ஒவ்வொரு கவிதையும் மிக வீச்சானது; கவிச்செழுமையுடன் கவிநயத்துடன் அமைந்து சபையோரைக் கட்டிப்போட்டது. கவியரங்கு நிறைவில் காபந்தன் குருக்கள் அருமையான கவிதை ஒன்றைப் பாடி கவியரங்கை நிறைவு செய்தார்.

கவியரங்கைத் தொடர்ந்து ஆய்வரங்கு ஆரம்பமானது. ஆய்வரங்கில் செங்கதிரோன் இணைப்பாளராக செயற்பட்டார். கிழக்கு பல்கலைக்கழக சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர் திருமதி ஸ்ரீபி வலன்ரினா பிரான்சிஸ் தலைமை வகித்தார். முதலாவது ஆய்வுக்கட்டுரை "அடிகளாரும் வழக்குரையும்" என்ற தலைப்பில், விபுலானந்தர் பிறந்த காரைதீவைச் சேர்ந்த உதவிக் கல்விப் பணிப்பாளர் வி.ரி.சகாதேவா வம்பித்தார். கலாபுஷணம் ஏ.பீர்முகமது, "தமிழ் முஸ்லிம் உறவுக்கு சுவாமி விபுலானந்தரின் பங்களிப்பு" என்ற தலைப்பில் சமர்ப்பித்தார். முஸ்லிம் மக்களின் சிந்தனையைத் தூண்டும் வகையில் இக்கட்டுரை அமைந்தது. அடுத்ததாக அளம் சைவப்புவர் சித்தாந்த பண்டிதை திருமதி.சிவானந்த ஜோதி ஞானசூரியம் "மட்டக்களப்பு படுவாக்கரைக் கிராமங்களில் சுவாமி விபுலானந்தரின் பணிகள்" என்னும் தலைப்பில் கட்டுரையை சமர்ப்பித்தார். இக்கட்டுரை "படுவான் கரைக் கிராமங்கள் என்பதை விட மட்டக்களப்பு கிராமங்கள்" என்பதையே மையமாகக் கொண்டமைந்தது. இந்த மூன்று கட்டுரைகளும் மட்டக்களப்பு பிரதேசத்தில் சுவாமி விபுலானந்தரின் பன்முகப்பட்ட பணிகளைக் கோடிட்டுக் காட்டுவதாக அமைந்தன. நேரம் போதமையால், கட்டுரைகளைப் பற்றிய கலந்துரையாடல் இடம்பெறவில்லை. ஆனால் பார்வையாளர்கள் தமக்குள்ளே கருத்துக்களைப் பரிமாறிக் கொண்டனர்.

மதியபோசனத்தின்பின் கலையரங்கு இடம்பெற்றது. கலையரங்கின் இணைப்பாளராக "கதிரவன்" ஆசிரியர் த.இன்பராசா செயற்பட்டார். மட்டக்களப்பு கண்டுமணி வித்தியாலய அதிபர் திரு.ச.உதயகுமார் தலைமை வகித்தார். விழாக்குழுத்தலைவர் அ.பேரின்பநாயகம் வரவேற்புரை நிகழ்த்தினார். முதல் நிகழ்வாக வரவேற்புநடனம் இடம்பெற்றது. மட்டக்களப்பு பழங்காமம் கண்டுமணி மகாவித்தியாலய மாணவிகள் இந்த நடனத்தை அளித்தனர். அதைத்தொடர்ந்து தலைமையுரை இடம்பெற்றது அதைத் தொடர்ந்து மட்டக்களப்பு முனைத்தீவு சக்தி மகாவித்தியாலயமாணவர்கள் வழங்கிய நாட்டிய நாடகம் இடம்பெற்றது. இடையில் ஒரு பேச்சு "சுவாமி விபுலானந்தரின் பல்துறைப்பணிகள்" அதை நிகழ்த்தியவர் மட்.வெல்லாவெளி கலைமகள் மகாவித்தியாலய மாணவி செல்வி க.கமலவாணி. அடுத்ததாக மண்டூர் இகிமி.வித்தியாலய மாணவிகள் வழங்கிய "கிராமியப் பாடல்" அபிநயத்துடன் இடம்பெற்றது. அதைத்தொடர்ந்து ஒரு ஓரங்க நாடகம் "விடுதலை" என்ற தலைப்பில், மட்கோவில் போராதீவு விபுலானந்த மகாவித்தியாலயம் வழங்கியது. அதைத்தொடர்ந்து "பந்து நடனம்" என்ற பெயரில் மட்பழங்காமம் கண்டுமணி மகாவித்தியாலய மாணவிகள் நடனம் வழங்கினர். பலரும் எதிர்பார்த்தபடி கூத்து எதுவும் இடம்பெற்றது ஏமாற்றமே.

- தகவல் - அன்புமணி

3) திருமதி ஞா.கரிணசநாதன், பா.தனபாலன் எழுதிய "பாடசாலையில் ஆரீணசனை வழங்கல்" நூல் அறிமுக விழா யாழ்ப்பாண தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி பிரதான மண்டபத்தில் யாழ்ப்பாண தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி பீடாதிபதி திரு.எஸ்.கே.யோகநாதன் தலைமையில் 06-07-2012 அன்று நடைபெற்றது. இந்நிகழ்விற்கு பிரதமவிருந்தினராக யாழ்ப்பல்கலைக்கழக சட்டத்துறைதலைவரும் கல்வியியற்றுறை சிரேஷ்ட விரிவுரையாளருமான கலாநிதி.த.கலாமணி அவர்களும், அவரது பாரியாரும் கலந்து சிறப்பித்தனர். வரவேற்புரையை சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர் திரு.பா.தனபாலன் நிகழ்த்தினார். வாழ்த்துரையை மேலதிக பீடாதிபதி

திரு.எஸ்.அமிர்தலிங்கம் வழங்கினார். நூல் அறிமுகவுரையை மதுரகவி காரை.எம்.பி. அருளானந்தன் நிகழ்த்தினார். பதிலுரையை சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர் திருமதி.ஞானசக்தி கணேசநாதன் கூறினார். இறுதியில் யா/ஸ்ரீ சக்தி நடன ஆலய மாணவர்களினது, "நந்தலாலா" கலைநிகழ்வும், யாழ்.தேசியகல்வியியற் கல்லூரி முகிழ்நிலை ஆசிரியர்களது பரதநாட்டியமும் இடம்பெற்றது.

4) சிவை கலை இலக்கிய வட்டத்தின் 41 ஆவது ஒன்றுகூடல் நிகழ்வு அல்வாயில் உள்ள கலைஅகத்தில் 2012.07.29 அன்று எழுத்தாளர் தெணியான் தலைமையில் நடைபெற்றது. இந்நிகழ்வில் யாழ்.பல்கலைக்கழக தமிழ்த்துறை விரிவுரையாளர் திரு.ஈ.குமரன் அவர்கள் வருகையாளராக கலந்து கொண்டு "ஒப்பிலக்கியமும் உலகத்தரமும்" என்னும் தலைப்பில் உரையாற்றினார். அறிமுகவுரையை திரு.அ.பெளநந்தி நிகழ்த்தினார். கருத்துரைகளை கலாநிதி த.கலாமணி, இ.இராஜேஸ்கண்ணன், வேல்.நந்தகுமார், தெணியான், பா.தனபாலன், சி.பரஞ்சோதி ஆகியோர் தெரிவித்தனர். நன்றியுரையை க.பரணீதரன் நல்கினார்.

5) பா.இரகுவரனின் "பருத்துறையூரம்" (பருத்திநகர் பற்றிய சமூகவியல் வரலாற்று ஆவணமாக்கலும் ஆய்வு முன்னைடி நூல்) வெளியீட்டுவிழா 2012.07.29 அன்று பருத்தித்துறை ஞானசம்பந்தர் கலைமன்றத்தில் திரு.க.இராஜரட்ணம் தலைமையில் நடைபெற்றது. இந்நிகழ்விற்கு வடமாகாண கல்வி, பண்பாட்டலுவல்கள், விளையாட்டுத்துறை அமைச்சின் செயலாளர் திரு.எஸ் சத்தியசீலன் கலந்து சிறப்பித்தார். வரவேற்புரையை திருமதி ரஞ்சினி கௌரியாலாவும் வாழ்த்துரைகளை கலாநிதி நா.சிவபாலன், திரு.சபா.ரவீந்திரன் ஆகியோர் நிகழ்த்தினர். வெளியீட்டுரையை கவிஞர் திரு.த.ஜெயசீலன் நிகழ்த்தினார். கருத்துரைகளை திருமதி சுருணலினி விஜயரட்ணம், திரு.பி.தயாநிதி, திரு.ஆ.கந்தையா ஆகியோர் கூறினார்கள். ஏற்புரையை நூலாசிரியர் நிகழ்த்தினார். நன்றியுரையை திரு.கமலசுதர்சன் நல்கினார்.

6) புரவலர் புத்தகப்பூங்காவின் 29ஆம், 30ஆம் நூல்களின் வெளியீட்டுவிழாமும்பு தமிழ்ச்சங்க மண்டபத்தில் 2012.07.14 அன்று புரவலர் ஹாசியம் உமர் முன்னிலையில் டொமினிக்கீவா தலைமையில் நடைபெற்றது. இந்நிகழ்வில் தியத்தலாவ பன்பாலாவின் "நாளைய தீர்ப்புக்கள்"(சிறுகதைத்தொகுதி), தியத்தலாவ எச்.எவ்.ரிஸ்னாவின் "இன்னும் உன் குரல் கேட்கிறது" (கவிதைத்தொகுதி) வெளியிடப்பட்டது. வரவேற்புரையை ஊடகவியலாளர் திரு.கே.பொன்னுத்துரை நிகழ்த்தினார். வெளியீட்டுரையை "ஞானம்" சஞ்சிகை ஆசிரியர் திரு.தி.ஞானசேகரன் நிகழ்த்தினார். ஏற்புரைகளை நூலாசிரியர்கள் வழங்க, நன்றியுரையை கவிஞர் கனிஷுமதி நல்கினார்.

ஜீவநதி சந்தா விபரம்

தனிச்சந்தா - 60/= ஆண்டுச்சந்தா - 1000/= வெளிநாடு - \$ 45U.S

மணியோடரை அல்வாய் தபால் நிலையத்தில் மாற்றக்கூடியதாக அனுப்பி வைக்கவும். அனுப்ப வேண்டிய பெயர்/முகவரி

K .Bharaneetharan, Kalaiahram , Alvai North west, Alvai.

வங்கி மூலம் சந்தா செலுத்த விரும்புவோர்

K.Bharaneetharan

Commercial Bank -

Nelliady Branch

A/C No.- 8108021808 CCEYLKLY

பேசும் இதயங்கள்

1) ஜீவந்தி அவுஸ்திரேலிய சிறப்பிதழ் என்னைப் பிரமிக்க வைத்தது; நீங்கள் ஆசிரியர் தலையங்கத்தில் குறிப்பிட்டிருப்பதுபோலவே தனித்துவமானது. கலாநிதி அமீர் அலி தனது கட்டுரையில், 1983இல் வெறியாட்டமாடிய தீவிர இனவெறி சக்திகளே இன்று உலகெலாம் பரவும் தமிழுணர்வுக்கும், தமிழ் வளர்ச்சிக்கும் மூலகாரணம் என்று பொதுவாக குறிப்பிட்டுச் சொன்னாலும், பின்னால் வருகின்ற யசோதா பத்மநாதனின் கட்டுரை டிக யதார்த்தமாகவும், சிறப்பாகவும் அவுஸ்திரேலியாவில் தமிழ்மொழியின் எதிர்காலம் பற்றிய கேள்விகளை முன்வைக்கின்றது. இதிலிருந்து, அவுஸ்திரேலியா உட்பட தமிழர் புலம் பெயர்ந்து வாழும் நாடுகளில் உருவாகி வருகின்ற தமிழ் தெரியாத சந்ததியின் முகம் விஸ்வரூபமாக எம்முள் எழுந்து நிற்கிறது. எத்தனையோ பிரச்சினைகளை வெற்றிகரமாக எதிர்கொண்ட தமிழ்மொழி இந்தப் பிரச்சினையையும் வெற்றி கொள்ளும் என்ற நம்பிக்கை அதனை விஞ்சி நிற்கின்றது. கோகிலா மகேந்திரன் ஓவியம் அருமை. அவர் கதையைப் படித்தபிறகு அப்பால் எதையும் படிக்க முடியாமல் மனது கல்லாகிப் போகிறது. பறவைகள் அடிவானுக்கும், ஆழிக்கும் இடையில் அந்தரப்பும் காட்சி பற்றி அவர் குறிப்பாகக் கூறும்போது அமைதியிழந்து தவிக்கும் புலம் பெயர் வாழ் எம்மக்களின் ஏக்கம் நிறைந்த வாழ்வு கண்களில் நீரைத் திரையிடுகின்றது. அவ்வணர்வுக்கு மேலும் வலு சேர்க்கிறது, ஆழியாளின் மொழிபெயர்ப்புக் கவிதை, மற்றும் "அஸ்தமனத்திற்கு முன் ஊர் பார்த்துவிட வேண்டும்" என்று கூறும் ஆவூரான் கவிதை. இரா. சத்தியநாதனின் "மண்ணின் மைந்தர்கள்" இன்னொரு வகையான சோகத்தைச் சொல்கின்றது. அவுஸ்திரேலிய பழங்குடி மக்களிடமிருந்து பறிக்கப்பட்ட அவர்களது வாழ்விடங்கள், உயிர் உடைமைகள், கனிய வளம், stolen generation (அதில் வரும் கங்காரு படம் அருமை.) முதலிய கொடுமைகள் எல்லாம் எம்மக்கள் அவல வாழ்வையும் மனக்கண்முன் கொணர்ந்து சிந்தையைக் கனக்க வைக்கிறது; சிறுகதையா, கட்டுரையா என்று தெரியாவிடினும் கே.எஸ். சுதாகரின் ஆக்கம் எம்மிடமிருந்து கொஞ்சங் கொஞ்சமாகக் காய்ந்து வருகின்ற ஈரவணர்ச்சியைப் பற்றிய கவலையை எம்முள் ஏற்படுத்துகின்றது. "பிள்ளைத்தாச்சி", "கனகரத்தினம் மாஸ்டர்", "எல்லைகளுக்குள் வாழும் உறவு", "பொய் ஒன்று போதும்" கதைகள் சுமார்.

ஆனி 2012 இதழில் இலவச தமிழ்ப்பாடநூற்களில் காணப்படும் தவறுகள் பற்றிய இ.ச.முரளிதரன் கட்டுரை மனதில் நீண்டகாலமாக இருந்த பாரத்தைத் தீர்த்து வைத்தது. ஒரு தமிழ்மொழி ஆசிரியர் என்ற விதத்தில் அவர் குறிப்பிட்டுள்ள பாடநூல் சம்பந்தமான பிழைகளுடன் எனது குறிப்பையும் சேர்த்துக் கொள்க. தரம் பத்து மேலதிக வாசிப்பிற்கான பாடநூலில் முன்னைய பதிப்பில் காணப்பட்ட கே. டானியலின் "தக்காளிப் பழங்கள்" எனும் சிறுகதை தற்போதைய பதிப்பில் நீக்கப்பட்டுள்ளது. நூலகங்களை நாடிச் செல்ல சோம்பல் படுகின்ற நம் மாணவர்களுக்கு குறைந்த பட்ச வாசிப்பறிவை ஊட்டும் விதத்தில் நான் இந்தச் சிறுகதையை வாசிக்கும்படி அடிக்கடி சிபாரிசு செய்வதுண்டு. ஆனால், தற்போதைய பதிப்பில் மாணவர்களுடைய மேலதிக வாசிப்புக்காக ஒரு சிறுகதைகூட சேர்க்கப்படவில்லை என்பது வேதனைக்குரிய விடயம். ஆபூர்வன் கட்டுரை ஆச்சரியமான உண்மைகளை முன்வைத்தது. எனின், "இந்தியன்", "ஹேராம்", "தேவர் மகன்" ஆகிய படங்கள் பற்றிய குறிப்புகள் இடம்பெறவில்லை. ஆயின், அவை ஓரிஜினல் என்று கொள்ளலாமா? உ.நிசாரின் "கொம்பனார்" புதிய அனுபவம். கே.எஸ் சிவகுமாரன் அவர்களின் சமந்தா சிறிமான அறிமுகம் புதிய தகவல். தர்ட்சாயினிகவிதை அருமை.

- கெகிறாவ ஸஹானா

2) சென்ற இதழில் வெளியான வரணியூரானின் கதை சிறப்பாக இருந்தது. குறஜீபனின் கட்டுரை முழுமையான ஆய்வாக தெரியவில்லை. பல தகவல்கள் முரணான தகவல்களாக காணப்படுகின்றது. ஜீவந்தி, கலைமுகம், தாயகம், மறுபாதி என்பவற்றில் பலகவிதைகளை எழுதியவர்கள் பெயர்கள் தவிர்க்கப்பட்டோ அல்லது கவனிப்படாமலோ விடப்பட்டுள்ளதோடு ஒரு சில கவிதைகளை படைத்தவர்களை கட்டுரையாளர் யாழ்ப்பாணத்தின் முக்கிய எதிர்கால கவிஞர்களாக குறிப்பிடுவது எவ்வளவு தூரம் நியாயமானது??? இன்னும் கவிதையையே எழுத ஆரம்பிக்காத சிலரை எதிர்கால நம்பிக்கைநட்சத்திரம் என புகழ்வது அபத்தம். இவ்வாறான ஆய்வுகளை செய்பவர்கள் மேலேழுந்தவாரியாக பக்கச் சார்பாக ஆய்வுகளை செய்யாது நியாயமான உண்மைகளை எடுத்துரைத்து ஆய்வுகளை செய்வதன் மூலம் எமது எழுத்துலகம் வளம்பெறும்.

- ந. சிவபாலன் (கொக்குவில்)

பரணி புத்தகக் கூடம்

மாண்புமிகு அமைச்சர்
நூலகம்

அப்யாசக் கொப்பிகள், பாடசாலை
உபகரணங்கள், விளையாட்டுப் பொருட்கள்,
பயிற்சிப்புத்தகங்கள்,
Fancy Items, Facial Creams & Gifts

நாவல்கள்,
சிறுகதைகள்,
கவிதைகள்,
கட்டுரைகள்,
என்பவற்றை மலிவாகப் பெற்றுக்
கொள்ள நாட வேண்டிய
ஒரே இடம்

இங்கு சகலவிதமான Typing வேலைகளும்
தாமதமன்றி செய்து கொடுக்கப்படும்

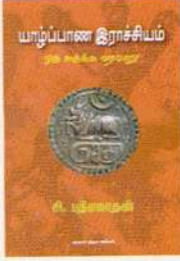
தொடர்புகளுக்கு: க. பரணிதரன்

ம.ம.வி வீதி,
நெல்லியடி,
தொ. பே. 0775991949

எமது புதிய வெளியீடுகள்

யாழ்ப்பாண இராச்சியம்: ஒரு சுருக்க வரலாறு — சி. பத்மநாதன்

அண்மைக் காலத்தில் வெளிவந்துள்ள தொல்லியல் சான்றுகளின் அடிப்படையில் யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தின் உருவாக்கம் பற்றிய முன்னைய கருத்துக்களை மறுபரிசீலனை செய்யும் வகையில் இந்நூல் அமைந்துள்ளது. பொலன்னறுவை இராசதானியின் வீழ்ச்சியோடு ஒரு மத்தியமயமான ஆட்சி முறையின் அழிவில் யாழ்ப்பாண இராச்சியமும் வன்னி இராச்சியங்களும் எழுச்சி பெற்றன என்ற கருத்தை இப்பொழுது முற்றாக நிராகரிக்கும் இந்நூலின் ஆசிரியர் பூர்வீக காலம் முதலாக ஏற்பட்ட தமிழர் குடியேற்றங்களும் அவை தொடர்பான அரசியல், சமூக, பொருளாதார முறைகளுமே அவற்றின் எழுச்சிக்கு அடிப்படையானவை என்ற சிந்தனைக்கு இந்நூலில் வலு சேர்க்கின்றார்.

ISBN 978-955-659-308-2

விலை 490.00

பக்கங்கள்: viii + 202

யாழ்ப்பாண இளைஞர் காங்கிரஸ் — சாந்தசீலன் கதிர்காமர்

யாழ்ப்பாண இளைஞர் காங்கிரஸ் (1924-1934) பற்றிய இந்த வரலாறானது சாந்தசீலன் கதிர்காமரால் எழுதப்பட்டு 1980இல் வெளியிடப்பட்ட ஹண்டி பேரின்பநாயகத்தின் ரூபகார்த்த நூலின் ஒரு பகுதியாகும். இது இந்த வருடம் மீள்பிரசுரம் செய்யப்பட்டதோடு யாழ்ப்பாண இளைஞர் காங்கிரஸ் பற்றிய இந்தப் பகுதி சிங்களத்திலும் தமிழிலும் மொழிபெயர்த்தும் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. யாழ்ப்பாண இளைஞர் காங்கிரஸ் 1924இல் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. சீலன் அவர்கள் இதன் தொடக்ககால அமர்வுகள், யாழ்ப்பாண இளைஞர் காங்கிரசின் நோக்கங்கள் மற்றும் செயல் அட்டவணைகள், காந்தியின் வருகை, சாதி மற்றும் இனத்தவ ஒற்றுமை பற்றிய பிரச்சினைகள், 1931இல் இடம்பெற்ற தேர்தலை யாழ்ப்பாணம் பிடிவந்ததமை, அதைத் தொடர்ந்து வந்த வாதுப் பிரதிவாதங்கள், வேண்டுகோள்களும் உண்மையாக நடந்தவை சிதைக்கப்பட்ட முறை ஆகியனப் பற்றி விளக்கிச் செல்கிறார்.

ISBN 978-955-659-316-7

விலை 400.00

பக்கங்கள்: xxii + 161

திருகோணமலை கலை, இலக்கிய வரலாறு — திருமலை நவம்

திருகோணமலைப் பிரதேசத்தின் கலை இலக்கிய வரலாற்றினைப் பற்றியும் அதனுடன் ஊடாடிய ஆளுமைகளைப் பற்றியும் இந்நூல் கூறுகின்றது. கவிதை, சிறுகதை, நாவல் ஆகியவற்றை மட்டுமல்லாமல் இப்பிரதேசத்தில் இடம்பெற்ற நாடகம், தொலைக்காட்சி நாடகம், குறும்படம், இசை, மெல்லிசை, சிறுபத்திரிகை போன்ற ஏனைய கலை, இலக்கிய முயற்சி களையும் பதிவு செய்கின்றது. ஏறத்தாழ மூன்று நூற்றாண்டுக்கால திருகோணமலையின் கலை, இலக்கியவாதிகள் அனைவரும் இந்நூலில் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கின்றனர். அதனூடாக மூன்று நூற்றாண்டுகால திருகோணமலையின் எழுத்து வடிவம் பெற்ற பண்பாடு பற்றிய தகவல்களும், காலனித்துவ காலத்துத் திருகோணமலையின் வரலாறும் இந்நூலில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. இந்நூல் ஈழத்தின் கலை இலக்கிய வரலாற்றில் புதிய கதவைத் திறந்து விடுகிறது.

ISBN 978-955-659-321-1

விலை 650.00

பக்கங்கள்: xxiv + 324

இலங்கைத் தமிழியல்: சில பதிவுகள் — மனோன்மணி சண்முகதாஸ்

இலங்கைத் தமிழியல் பற்றிய இருபது கட்டுரைகள் இத்தொகுப்பிலே இடம்பெற்றுள்ளன. கட்டுரைகள் பல்வேறுபட்ட காலங்களில் எழுதப்பட்டு பல்வேறு களங்களிலே பிரசுரமானவை. இக்கட்டுரைகள் இலங்கைத் தமிழிலக்கிய வரலாற்றினையும், இலங்கைத் தமிழிலக்கிய அறிஞர்களின் பங்களிப்புகளையும் விரிவாக எடுத்துரைப்பதுடன் யாழ்ப்பாணப் பிரதேச வாழ்வியல், பண்பாட்டு மரபுகளையும் எடுத்துரைக்கின்றன.

ISBN 978-955-659-319-8

விலை 675.00

பக்கங்கள்: x + 266

குமரன் புத்தக இல்லம்

39, 36th Lane, Colombo 06, Tel. 011 236 4550, 011 309 7608, E-mail: kumbhik@gmail.com
3, Meigai Vinayagar Street, Chennai - 600 026, Tel. 2362 2680

அகன்ற ஆழ்ந்த அறிவிற்காய்